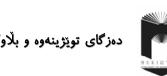
هونهر و ئايين

دەزگای توپژینەوە و بلاوكردنەوەی موكريانی

- هونهر و ئايين
- نووسيني: كۆمەلنك نووسەر
- نەخشەسازى ناوەوە: تەھا حسين
 - بەرگ: حەمىدە يوسفى
 - ژمارهی سپاردن: (۷۲)
 - نرخ: (۲۰۰۰) دینار
 - چاپى يەكەم: ۲۰۱۰
 - تيراژ: ۷۵۰ دانه
- چایخانه: چایخانهی خانی (دهۆك)

زنجیرهی کتینب (٤٣٨)

ههموو مافیکی بۆ دەزگای موکریانی پاریزراوه

مالپەر: www.mukiryani.com info@mukiryani.com :ئيمەيل

هونهر و ئايين

شنن لیدبتر، عدلی شدریعه تی و سیمین دانشفهر

وەرگيْرانى ههژار رەحىمى

هەولېر - ۲۰۱۰

ناوەرۆك

٧	روانینی ئەفلاتوون بۆ ھونەر
11	كەلك وەرگرتن لە ھونەر، وەك ريْگايەك بەرەو مەعنەوييەت:
١٥	ئاويّتەيى ئىسلامىي لۆژىك و ھونەر
١٧	كولتوورى ڤيكتۆريايى
۲۳	روانگه مهزههبییهکان له بارهی هونهرهوه
۲٥	سەرلێشێواوى مۆدێڕن
٣٧	له دنیای بهربالاوی هونهردا
٤٥	ياري و هونهر
٥١	هونهر دەرچوونیککه لهوهی که ههیه
٦٣	هونهر له چاوهږوانی، چاوهږوانکراودا
٩١	هونهر و مهزههب
91	هونهر و ئايينى زەردەشتى (١)
	هونهر وئايينى زەردەشتى(٢)
	هونهر و ثایینی مانی(۱)
1.1	هونهر و ثایینی مانی(۲)
1.7	هونهر و ئايينى مەسيحى(١)
11	هونهر و ئاييني مهسيحي(٢)
110	هونهر و ئايينى ئيسلام(١)
17	هونهر و ئايينى ئيسلام(٢)
١٢٣	فهلسهفهی حمانیناسد له ئیسلامدا

٦

روانینی ئەفلاتوون بۆ ھونەر

شوننهوارناس "ئاركبۆلۆژېست" ومرۆۋ ناسەكان نېشانبان داوين، كەھىچ سەردەمنىك نەبووە مرۆقەكان بۆ بەرجەستە كردنى دنياي دەورووبەريان ئارەزوومەنلىي هونهر نهبووین. زور هونهری دهستی دوزراونه تهوه، که یستراستکهرهوهی ههبوونی كۆمەڭنك ھونەرى كۆنن: وێنەكانى سەماي باران لـه ئەشـكەوتەكانى "فەرەنـسا"، پهیکهرهکانی "خواوهندی زاوزیّ" له هیندستان وئهفریقا و پهرستگا گهوره و بچووکه کان، که بز خواو خواوه نده کان له گزشه و کهناره کانی دنیادا دروستکراون، لهم هونهرانهن. ئهگهر چي ئهم هونهره دهستييانه له شوين و فهرههنگ جوراوجورهكاني جيهانهوه سهرچاوه دهگرن، بهلام ههموويان لايهنيكي هاوبهشيان ههيه، ئهويش ئەوەپە كىە ھەممووپان بەرجەستەن "تجسمى". ئامانجى ھەمموو ئەم بەرھەمانە گیرانهوهی چیروّك، یا بهرجسته كردنی خوا و خواوهنده تایبهتییهكانه. تهنانهت ئامانجی شیوازی بیناسازیش نواندنی گهوره خواوهندیکی تایبهت بووه. ئهم باوهره که شَيْوه کان يان وينه کان خاوه ني هيزيکي زاتين، زؤر باو بوو. خه لک باوهريان وابوو، که ئهم ویّنانه دهتوانن وهلامگهلی نائاسایی بدهنهوه به دوعا و یارانهوهکانی بهندهکانیان و ههروهها دهتوانن له ناردنی په پامه کانیاندا بر پیاوه چاکه کانیان، له دنیادا هاوكاريان بكهن. ئەگەر چى ئەم وينانە لە ئەنجامدا، بە مەبەستى بەديھينانى باوەر و رهفتاری راست و دروست به کار دهبران.

له دنیای کونیشدا رهخنهگرانیک سهبارهت بهم مانایهی هونه رههبوون، که له نیرانیاندا "ئهفلاتوون" به شیوهیه کی تایبهت، شوینیکی گرنگی ههیه. "ئهفلاتوون" یه کیکه لهو کهسانهی که زورترین کاریگهری له سهر بیری روژئاوا ههبووه و به ییچهوانهی شیوهی بیر کردنهوهی سلبی نهو له بارهی هونهره کانهوه، کهچی هیشتا

یه کین له کاره کانی "ئه فلاتوون "له کتیبی "کو مار "دا، ده ربرپینی پروّژهییک بوو بو په پهروه رده و فیرکردنی "شای فهیله سووف". به م پییه ئه و روّلی هونه ره کانی تا ئه و شوینه یک که پهیوه سته به حکومه ته وه هم لسه نگاند. هه لسه نگاندنی کی ورد له باره ی پیویستییه کانی پهروه رده و فیرکردنی سهرده می خوّی، که فیرکردنی هونه ره کانیشی تیدا گونجاند. والیک ده درایه وه که هه ر مندالیک ده بیت له به ستینی "زهمینه" پهروه رده ی جهسته یی، خویندن و نووسین و ئه وه یکه پیی ده لیّن پهروه رده و فیرکردنی ئه خلاقی یا نیّوه ندی، فیر بکریّت. بابه تی جی سه رنجی ئیمه دوایین چه مکیکه که له سهره وه باسکراوه. له سهرده می "ئه فلاتوون" دا به رهه می شاعیرانی گهوره ییزنان سهره وه باسکراوه. له سهرده می "ئه فلاتوون" دا به رهه می شاعیرانی گهوره ییزنان خود ایان و به ده ستهینانی روانینی ئه خلاقی، به کارده بران. باوه ری "ئه فلاتوون" به شیّوه زهمینیه کانی حه قیقه تی باوه ره کان، شهویان له باره ی هونه ر، شهده بیات و شونه رانه دو بید و باوه ری و باوه ری الله دامه می شاعیران هه ناگ له مه دو بیات و هونه رانه و به ده بینت گومانه وه. چونکه شه و باوه رپی وابو و که خه لک له هونه رانه وه بیر و به ده بیا وه ره که نه ده بیاره ی راستیه کانی هه نیم ده نیم درده و نیم شیکردنه وه ی تینی و به ده سه نیم باوه رپی که ندین شه گهتییه کانی "شه فلاتوون" یا شیکردنه وه ی تینی و به ده سه نی باوه رپی که ندین شه گهتییه کانی "شه فلاتوون" یا اسود ده نده.

ئەفلاتوون باوەرى وابوو ھەر بوونىك لەم دنيايەدا تەنھا رۆح يا رەنگدانەوەى حەقىقەتى تەواوترى ئەو شتەيە. بۆ نموونە ئەسىپىك لە بەرچاو دەگرىن. بە بىرواى ئەفلاتوون ئەسىپىكى زەمىنى تەنھا ئەسپىكە، تەواو بەو ھۆيلەى كە ئەسىپ نموونلەى راستەقىنەى تايبەتى ماناى ئەسپىكە لە ھەرىسى چەمكەكاندا.

بیری "ویناکردن"ی ئەسپینك، خەسلەتە تایبەتىی و بنەرەتىيەكانی هەموو ئەسپەكان بەرجەستە دەكات و ئەو ئەسپانەي كە مىرۆڭ لە دەشت و كیلگەكانىدا

ئهو روانگهیهی سهرهوه دهروهستییهکی دهخسته سهر هونهر که شیاوی ههلسهنگاندنه. ئهفو روانگهیهی سهرهوه دهروهستییهکی ده خسته سهر هونهر که هیاوی ههلسهنگ وینهی که فی گفتینی دهبیّت له راستیدا نموونهیهکی تابلوی وینه: له وینهی "دار" و حهقیقهتی دار"ئایدیا" ئاماده بکات.

سروشتییه، لاسایی کردنهوه له لاساییهك، بـ کهسـینك كـه بـیر لـه حهقیقـهتی راستهقینه ده کاتهوه، زور دژوار دهبیت. سهرهرای ئهمهش، به پیسی روانینی "ئمه لاتون" ئهم ویّنانه له راستیدا بهو روونـی و وردییهشـهوه کـه چـاوهروان دهکـرا، نهبوون. ئهو زیاتر له هونهره کانی تر له ئهدهبیات و شانونامه نووسین بیزاربوو، بهو هۆيەي،كە بە باوەرىيى ئەو، ئەدەبيات و شانۆنامە دوبارە نواندنەوەپ كى ناروونتر لـ حەقىقەتەكان بوون كە دەيانەويست بيان نوينن. ئەفلاتوون بانگەشەي بۆ ئەوە دەكىرد، که دوو کیشهی بنهرهتی سهبارهت به وشه نووسراوهکان ههن. پهکهم ئهوهی که خودی" شاعیران یا شانز نامهنووسه کان _ لهوانه شاعیری به ناوبانگ هومیروس _ حهقیقه تیان ون کردووه و له ئهنجامیشدا ئهو خهالکانهی که پهیرهوییان لی کردوون، گومرا بوون. داستانه کانی هۆمیروس له خوگری حه کایه تی خودایان و مروفگه لیکی هه لبژراده ن که له حالّی تیکوشاندان به کارو کردهوهی خائینانه و درندانه. "ئهفلاتوون" خوداکانی به کامل و بی عدیب دهزانین و به باوهری ئه و ههر نواندنه وهیه کیان، به شیره هه کی ناتهواو، رێ يێ نهدراو بوو. وهسفكردني ئهم خودايانه دهبوو به شێوهيهكي تر لــه نێــو خەلكىدا جى بگرىت. بۇ نموونە، ئىزە شەوپىك بۇ ھۆلىنكى وەرزشى بانگىشت كراون ت بەرپوه چوونى تازەترىن شانزى رۆژ بېينن. يلەبەنىدى چىرۆكى ئىم شانزيە لىه رووى توندوتیژی و جوّری وشدی به کاربراو و مهسهله کانی تردوه له یلهی "R" (هدر دهسال بۆ سەرەوه) دا جى دەگرى. ھونەرمەندانى ئەم شانۆيە لە باشترىنەكانن و ئىسوەش لىەم

شانزیه دا خوتان بردووه ته ناو ناخی ـ ته نانه ت ـ بچووکترین جوولانه وه کانیش. هـ هموو کاته دژواره کان که ئه کته ره کان لـ ه گه نیـدا بـ هره و روون ، هه سـ تپیده که ن و خوتان لـ هه نککه و تی هاوپینوه ندی لـ ه گه ن کینشمه کینشه سـ وزدارییه کاندا ده دوزنه وه . پاش سهیر کردنی ئه م شانزیه ، سـ هرخوش دینه ده ره وه ، لـ ه حالیکدا کـ ه هـ هموو جوره هه نخونی کتان ئه زموون کردووه ، له چاکه وه تا خراپ ، له گه ن مه سه له خلاقییه کاندا رووبه روو و بوون و خوشه ویستیتان هه ست پی کـ ردووه و دواجار ، ئیدوه چاولیکه ریکی نه وی به وی و نوابی نیرون و ههمووی ئه م هه نخه نه ناپه سه ندترین "میتود" فریود راون . پینی روانینی "ئه فلاتوون" ئیوه به ناپه سه ندترین "میتود" فریود راون .

یه که مین ره خنه ی نه و نه وه هه نووسه رانی شانو نامه هه ولیّانداوه تا کارو کرده وه ی خودایان بنویّنن و نه مه ش لادانیّکی ناته واو و نه گونجاوه، چونکه شه وان له هم که م و کورتی و ناته واوییه ک بی به رین و ناتوانن به هم ی مروّقه کانه وه بنویّنریّن. دووه م نه وه ی که نیّوه وه کو چاولیّکه ریّك هه سیّ کتان هه بوو که له سه ر بنه مای نه زموونی راسته قینه و ه کو چاولیّکه ریّك هه سیّ تیّکتان هه بوو که به هی و ی نه و وینه یه ته نیا تارماییه که بوو که به هی وینه یه که و وینه یه ته نیا نیشاندانه وه ی حه قیقه ته . نیّوه بو خوتان ئازارتان ئه زموون نه کردووه یان نه چیژتووه، به لام هاودلیه کتان له گهل نازار دیتودا، که هه سته که ی هه ستی کی پی له ئازاره، نه زموون کردووه. له باتی نه وه ی که هه ستی خومان کونتروّل بکه ین، وینه کان شهم کاره نه نجام ده ده ن له م روووه و ه ده که وینه ی بنه روتی "نه فلاتوون" له هونه ره کان نه وه یه که تاکی بینه را به بازه ی نه و باوه روده و ، که نواندنی هونه رمه نده که باش و ته واو راسته قینه یه بینه را به کانی ناپه سه ندن — فریوده خوات.

بهم شیّوهیه، لاسایی کردنهوه ناتهواوهکان و راشه نهریّنییهکانی کار و کردهوهی خواکان کار له سهر بیرو باوه و و کردهوهی ئیّمه ده کهن. شهم ههلیّنجانه ههلّهیه بهنوّرهی خوّی فکری مروّق بوّبیرکردنهوه له بارهی باوه و حمقیقییهکان، به لاریّدا دهبات. له رووی میرّووییهوه، روّرتاوا له سهردهمی دهسییّکردنی بو گهران له ههمبهر

دوزینهوهی ریّگاچارهی ئاشتکردنهوهی هونهر و ئهدهبیات، له گهل ئهم مهسهلانهدا به ئاشکرایی رووبهروو بووهتهوه. چوّن تاك حهقیقهتی ره نجکینشان به هاوتهرازی مهزنی و گهورهیی و میهرهبانی خودا بنوینی؟ له وهلامیی زوّربهی ئهم پرسیارانهدا ده توانین بلیّین، که پینداگری له سهر ره نجه کانی" عیسا" (د.خ) و شیّوهی خاچ، به بهرجهسته ترین شیّوه له بهرهه مه کانی سهده کانی نیّوهراستدا، ده بینریّت.

كەلك وەرگرتن لە ھونەر، وەك رىگايەك بەرەو مەعنەوييەت:

سهده کانی نیّوه راست شاهیدی پشکووتنی هونهری "مهسیحی" بوون. له راستیدا كاتيك كه له بارهى سهده كانى نيوه راست له رووى ميژووييه وه قسه ده كهين، دهبيت بير له سهردهمی مهسیحییهت بکهینهوه. "کهنیسه" گهوره و رازاوهکان، ویّنه سهر سور هێنهرهکان، مۆسیقای مهزههبی، شانونامه پر له نهێنییهکان و بالایوشیی پیاوه ئاينييه كان، غوونه گهليكن له ئاويته يى مهزهه ب وهونه ر، به ئوميدى تيكه ل كردنيان له ژیانی روّژانه و زهینی تاکه کاندا. له سه ده کانی نیّوه راستدا هونه ر بووه ریّگهیه کی بنهرهتی بۆ فیرکردنی زانسته ئایینییهکان، که له رینگهیهوه ههم سوپاس و پهرهستنی خوادا جيّ به جيّ ده کرا و ههم گهورهيي ئهويش بو خه لکي ده نوينرا. ليدرهدا گونجاوه که ئاماژەيەك بە ھونەرى نەرىتىي رۆژھەلات بكەين، كە بە ھۆي مىتودى نوانىدنى ويّنهي كهسايهتييهكاني "ئينجيل"، له رۆژئاوادا گهيشته ئهو پـهريي گرنگـي خـۆي. ویّنه و فوّرمی نهریتی روزهه لاتی، به دریّـرایی میّـرووی "مهسیحییهت" روّلیّکی مهزنی له هونهری مهزهه بی مهسیحیدا گیراوه. ههروهها وه کو یه کین له سهر چاوه کانی بیر کردنه و ونورینی مهزهه بیش به جی ماوه. به بروای زوریك له لین کوله و م نزییه کان، میزووی ته واوی سه ده کانی نیوه راست ماوه یه که له نیدوان سالی (٤٧٦)ی زاینی تا تیّکشکانی "ئیمپراتۆرىدتى رۆما" واتە سالىّ (١١٠٠)ى زاينى. دیاریکردنی سالنی (۳۱۲)ی زاینی، به نیشانهی پشتیوانی "ئیمپراتور کونستانتین" له هونهره مهسیحییه کان، بو نهو شتانهی که به دوایاندا ده گهریّین کاریگهره. له سالی

(۳۱۲)ی زایینیدا سهرده می پاشایه تی" کونستانتین" وه کوئیمپراتوریه تیکی بالاده ست، پاش تیکشکاندنی " مگز تینز" له پردی میلی قیه ن، ده ستیپیکرد. کونستانتین پاش دیتنی پهمزیك له خهیالی خویدا، له حالیکدا که پیتی یه که می ناوی "عیسا د.خ" له سهر ئالایه کی سپی شیوه چوارگوشه ده رکه و تبوو، چووه شه پهوه و بووه یه کهم ئیمپراتوری مهسیحی "پوما". ئه و بووه هوی خولقاندنی به رهه مگهلیکی هونه ری زیده بالا، که شاکاره بیناسازییه کانی ئیستامبول به شیکن له مهرهه مانه.

ئهم خالهٔ سهرنج راکیشه شیاوی لی وردبوونهوهیه، که یه که مین مهسیحییه کان، به دوو هوی سهره کی هونه ریخی که میان نواند. یه کهم: ژمارهیان کهم بوو و له ههولای هیشتنه وهی خویاندابوون. هونه ربو نه وانهی که کات و سهروه تیان لهبه ردستدایه، کاریخی رواله تیبه. دووهم: یه که مین مهسیحییه کان هیشتا وه فاداربوون به میراته یه هودییه کان له نه خولقاندنی وینه گهلیک له خودا، ههروه ها باوه په ههبوون به وه جیاوازن له وانه ی که خودا در ویه در ساتن.

سهرنجدانی ئه و ئالوگورانهی که له روانینی هونهرمهنده کاندا سهباره ت به هونهری هاوتا یونانی و روّماییه کانیان هاتبوونه پیشی، کاریّکی گرانبه هایه.

ئهوبهرههمانهی که له چهند سهدهی یهکهمدا بهدیهاتن، به گشتی "تهدفینی" بوون، (ئهو بهرههمانهی که له پێوهندی لهگهل مصردن و بهخاك سـپاردندا بـوون). یهکهمین بهرههمه هونهرییهکانی مهسیحییهکان که لهبهر دهستماندان، لـه رێـرهوه ژێـر زهمینییـهکانی تایبـهت بـه "بهخاکـسپاردنی" لاشـهکان پهیـدابوون و بهشێوهیهکی سهرهکی له خوٚگری ئهو وێنانه بوون که له ئهشـکهوتهکان و تابووتـه بهردییهکاندا ههبوون.

ههر به و شیّوه یه ی که له پیّهه وه باسکرا، فهلسه فه ی روّمایی-یونانیی پشتیوانی هونه ر، باوه پی وابوو که هونه ر دهبیّت به رجه سته بیّت. بهم شیّوه یه جوانی نارمانجگه رایانه ی سروشت، بیناسازی و لاشه ی مروّق ناوه روّکی نهم

هونهرهی پیکدههینا. هونهری روّمایی-یوّنانی، پیّداگر بوو لهسهر دووباره خولقاندنهوهی بهرزتری نهم شیّوهیه به هیوّی هونهره وه. نامانج، گواستنهوهی تیکهیشتنیّکی ماقوولّی خودی نهم هونهره بوو. مهسیحییهت شهم روانگه دژهی ههلّبژارد که نامانجی هونهر دهبیّت مهعنهویهتیّك بیّت که له تروّپکهکهیدا ههیه و دهبی بتوانی هیّزی خهیالّی چاولیّکهر، بهرهو لای بابهته که راکیّشیّ، بو نموونه کاتیّك که هونهرمهندیّك ویّنهی " نیّوارهخوانی کوّتایی" ده کیّشیّتهوه، ههولیّك ده دات بو دهربرینی بیروباوه په کانی خوی که له بنهما مادییهکانی خهلّکی ناسایی واته نان و شهراب ده ترازیّ. شهم کاریگهریه له ریّگهی هونهرگهلیّکی جوّراوجوّری وه کسیبهر دروستکردن، رهمزگهرایی (که بهناوبانگرینی شهم رهمزانه، ماسییه)و نواندنه وه، نه نهامده دریّت. له نه نهامدا شیّوازیّك به دیهات که ریاتر لایهنی "تیمیرسیوّنیزم" (۱)ی، ههبوو.

سهره رای ئه مه، هی شتاش زور به رجه سته بوو. په سه ندکردنی مه سیحییه ت له لایه ن "کونستانتین" هوه، به ومانایه بوو که ئیدی مه سیحییه کان له هه موو شوی نیک که ناکه و نازاره وه و له ئه نجامی شدا، یه کیان گرت و کومه لگایه کی پته ویان پیکه پنا. هونه ره کان ده رف ه تی پیشکه و تنیان په یداکرد، ئه گه رچی زور له هونه رمه ندان بو به کاربردنی ناوه روکه مه سیحییه کان، پالیان وه شیوازه نه ریتی و مه سیحییه کان دا، به لام وا ده که و ته به رچاو که زور تری شیوه کانی نواندن، ره می رازی په یامی خودایی مه سیحییه تیان له شکلی کی توکه ه تردا، به کار بردووه.

ثهم دهستپیکهی شیّوازی سهده کانی ناوه پراست شتیّکی تایبه ت بوو. ویّنه گهلیّك لهم شیّوازه تایبه ته، ویّنه کیّشانی "دو بعدی" دوو رههه ندی پهیکه ری محروّق بوو،که ههستی بینین یا جوولانی ئه ندامه کانی ده برده ئاستیّکی بالاتره وه. لهم میتوّده دا هونه رمه ند دنیای فیزیکی له خوّی دوورده کرده وه و سه رنجیّکی تایبه تی ده دایه معنه وییه ت. بهم پیّیه هه ربه و شیّوه ی که مهسیحییه ت گرنگی پهیداده کرد، بهرهه مه کوّنه کانی دنیای یوّنان و روّماش به کارده بران، تا شکی و گهوره ی خودا

بهتایب ای سه ریگای بیناسازییه وه بنوینری هه موو بابه ته باوه پردارید ای مهسیحییه ت که له یه که مین شهنبوومه نه کانی که نیسه کاندا بوون جینگای باس و له خوّگری ناونیشانگه لینکی وه کو نان و شهرابی موقه ده س، ماهیه تی راسته قینه ی مهسیح (د.خ)، قه دیسه کان، ده ربرین و رافه کردنی چوارچیوه ی فه لسه فه ی "تثلیث"، جیژنی یاده وه ری موده ی جوبره ئیل به مریه م و نازادی بوون، له کوتاییدا بوونه یه که مین بابه ته کانی هه و له هونه ریبه کانی سه ده کانی ناوه پاست.

له سهده کانی یازده پهم و دوازده پهمیدا، پایاکان دهستیان کرد په هاندان و یشتیوانی کردنی شیوازیکی هاوشیوه که به هونهری "روّمانسك"(۲) ناوبانگی دەركرد. ئەگەرچى شيوازگەليكى جۆراوجۆر لەم چوارچيوەيەدا ھەبوون، بەلام نورينى گشتی زال بهسهر کومه لگادا یه کیک لهم چهند بابهتانه بوو: هیز، جوانی لهراده بهدهر، يەكسانى، رۆكخستنى كۆمەلايەتى، ھەروەھا روانىنى ئامادەكردنى خەلك بىز ژيانى ياش مردن. ئاماده کردنی مروّقه کان بوّ ژيان له دنياکهي تردا به و مانايه بوو که هونهر دەبوو لايەنىكى فىركارى يەيدابكات و وەكو ئامرازىك بۆ يەروەردە و فىركردن كەلكى ليّ وهربگيريّ. بهتاييهت له كاتيّكدا كه ئاستى خويّندهوارى تاكهكانى كۆمهل له خواري بوو. لايهني پهروهردهيي هونهر له خزمهتي ههركاريكدا بوو كه ئهنجامهكهي نرخیکی زوری دەویست. هەروەها هونەر هیزی بەلاریدابردنی زەینے مروقه کانی بـ و قوول بيركردنهوه له بارهي بابهته جۆراوجۆرەكانهوه ههبوو. هونهرمهنده رۆمانسكهكان بهومهبهستهی که ئاسوی تاك له زاتی مرویی لهم جیهانه خاكییه و دژگردهوهی له ييّوهندي لهگهل خوادا بخهنه ييش چاو، ههولياندا تا تيكهليّكي بي هاوت اله شيّوازه رۆژھەلاتى و رۆژئاواييەكان بخولقينن. لەگەل ئەوەي كە ھونەرمەندەكانى سەدەكانى ناوهراست ييداگريان لهسهر لهييش بووني مهعنهوييهت له مادييهت دهكرد وبه بەراورد لەگەل ھونەرمەندانى كلاسىكدا كە دەيانوپست حەقىقەتى يۆتوپيايى بنوپنن، لايەننكى ئىنتزاعى ترو "موجەرەد" ئىمىرسىۆنسىتى تريان دابوو بە بەرھەمـەكانيان، به لأم له گه ل ئهمه شدا هونه ر هه ربه هه مان شيوه ي به رجهسته ييسووي مايه وه . له حالهتیکدا که هونهرمهندی کلاسیك خوازیاری ئهوه بوو، که نیشاندهری سیستهمی

عمقلی حاکم بهسهر سروشتدابینت، هونهرمهندی سهده کانی ناوه راست ناره زووی همهبوو تا لایه نه کانی تری سروشت بنویننی و نیشانیان بدات.

- (۱) ئیمپرسیوّنیزم: قوتابخانهی ویّنه کیّنشیی که سانیّکی وه کو مانی manet و رینوار Renior ه که ئامانجه کهی توّمار کردنی دیمهن و یاریکردن به رووناکییه، له ریّگهی به کاربردنی رهنگه ئهسلی و رهسه نه کان.
- (۲) Ramanesque ئیمکانی که لک وهرگرتن له هونه ره، له راستای بهرهوییش بردنی ئامانجه ئابووری سیاسی و کوّمه لایه تیبه کان.

ئاويتەيى ئىسلامىي لۆژىك و ھونەر

سهرهه للدانی ئیسلام له سه ده ی حه و ته می زایینیدا، بو سه ده کانی ناوه پاست گرنگییه کی زوری هه بوو. ئامانجی من نیشاندانی باسین کی تیرو ته سه ل نیبه له سه ر ئیسلام. به لام به کورتی پینکهاته ی گشتی ئه و هونه ره جوانانه باسده که م، که له لایه نیسلامه وه داهینران. کاریگه ری هونه ری ئیسلام له سه ر مه سیحییه ت، به تاییه تی له ئیسپانیاو ئه فریقیادا، به شینوه یه کی به ربلا و له رینگای هونه ره بیناسازییه کان و رستن و چنین و مسکارییه وه بوو. موسولهانه کان چه مکه کانی بیناسازییه کان و رستن سالا پیش شهوه ی که روژ تا وا به شینوه یه کی جدی زانست و بیرکاریان، سه دان سالا پیش شهوه ی که روژ تا وا به شینوه یه کی جدی له گه لیاندا رووبه پرووبینته وه، له گه لا مه عنه ویه تدا، گونجاند بوون. ثه م خاله له هیچ چه مکینکدا به پراده ی هونه ری موسولهانان نابینری. گونجان، گه لاله ئه ندازه یه کان (هه نده سییه کان) و هه ولندان بین تینکه لاکردنی لوژیاک، له تابیه ته ندیه کان هونه ری ئیسلامین.

سهرنجی ئیسلام لهسهر غوونه له هونهردا، تا الههای لهبهر خو دوور راگرتنی ئهم ئایینهیه، له کوپیکردنی شکلی مروّق ههربهم هویهیه، که یههودییهتیش هاوشیوهسازی وه کو نهوه دهبینی، که مروّق کاریّکی وه ک خودای نهنجامداوه.

مزگهوته گهورهکان به هرّی فهزای بهرفراوانهوه "بهبیّ سهقف" بیر پهرست و له خواپارانهوه، که به ستوونه بی نه رمار و تاقه شیّوه قهوسیییهکانییانهوه داگیرکراون، شاهیدیکن لهم فهلسهفهیه. شهم ستوون و تاقانه به کهلک وهرگرتن له بهدی ره نگاوره نگهکان دروستکراون، تا ویناکردنی دیتنی شیّوهیهک فهزای بی کوتایی بهدی بهیّنن. نهوونه گهلیّک که نیزن به نیّوه دهدهن تا نهو جیّگایهی که بی پهرستنی خودا تییدا چوّکتان داداوه، بهجی بیلّن و بیان نهو دنیایه کی ترهوه. یه کیّک لهبهشه سمرهکییهکانی نیسلام باوه پ بهجوریّک بهههشتی ماددی شکوداره. نهم باوه پ به دری پیّداگری مهسیحییه ته بو ریانی مهعنه وی پاش مهرگ. بهم پیّیه، وادیّته بهرچاو که هونهرمهنده نیسلامییهکان زورتر سهرنجیان داوه ته بابه تگهلی ناسایشی فیزیکی و هونهرمهنده نیسلامییهکان زورتر سهرنجیان داوه ته بابه تگهلی ناسایشی فیزیکی و هونهره جوانکارییهکان، که روّناوا گرنگییه کی زوری پیده دان.

بر نموونه، نهو ناوریشمه روزهه لاتییه سه رنجراکیشانه ی که بر پینچان به ده وری شته تایبه تیه کانی مهسیحییه کان ده چنران یا سندوقی که به سندوقی خه باتگیری شه پی سه لیبی ناوده براو له سه ر بنه مای شینواز یکی روزهه لاتی دروست کرابوو، له گه لا شتگه لیکی جوان و نالوزی تایبه ت به رازاندنه وه، که به رجه سته که ری ناوه پوروکی کتیبی پیروز بوون، به کومه له شتیکی گرانبه ها داده نران.

هونهره دهستی و هونهره جوانه کان، بوون به یه ک. شته ئاساییه کانیان گۆرپیه سهر شیّوه یه کی جوان، که بینه ریان دهبرده دنیایه کی تر له سهرووی دنیای ماددییه وه. مروّق ده تاوانی هیّزی موّدیّل له هونه رمه ندی روّژهه لاتیدا ببینیی، به تاییه تی

لهسهردهمی روّمانسکدا،که هاوکات بوو لهگهل دهستپینکردنی شه په سهلیبییهکان له سالنی (۱۰۹۵)دا. بیناسازی، نوسخه دهستنووسهکانی وه ک ئنیجلیسی لیندس فرین، پهیکهرتاشی و وینهکیشان، ههموویان وه کو هوّی جوانکاری بهکاربران.

كولتووري فيكتوريايي

پیٚشتر به کورتی، کهلتووری قیکتوریاییمان خستهبهر باس. کهلتووریّك که روّلیّکی سهره کی له میّرووی هونهری موّدیرندا گیرا.

کارکردنی نهریتیی هونهر له روّژئاوادا، وه کو ریّنویّنیّکی سیاسی و مهعنهوی، یه که مین نیشانه کانی هه لوه شان و تیّکشکان نیشانده دات. به کرده وه سه لمیّندراوه که چاوه روانی شیّوه یه کی دنیایی له هونه ر، له ئاکامدا تال و نه شیاو ده بیّت. "راسکین" یه کیّک له یه که مین قوربانییه کانی نهم نهریته بوو.

سی دیارده بو تیگهیشتنی ههل و مهرجی سهده ی نوزدهیهم زورگرنگن. یه که مین دیارده شوپشی پیشه سازی و پهره سهندنی پهروه رده و فیرکردنی بنه پهتی بوو، که له خزمه تی بینگانه کردنی خه لاک له گهلا شه گهی گرت. دووه مین دیاره، اهلا اله تیکوشانی دوو پیاوی گهوره بوو، "جان راسکین john ruskin و هینری کولا دولا دیوا دولا دولوان تیکوشانی دولو پیاوی میزویی بی وینه یان بو فیرکردن له ناستیکی به رفراوان له ناستیکی به رفراوان له ناستیکی به دول دول ده سکه و ته هونه ربیه نه دریتییه کان راوه ستان، که به شیره یه کی کاریگهر هه مول و هونه ره کانی له شوینگه یه کی تایبه تدا دانان.

ناتوانین کاریگهری شوّرشی پیشه سازی به کهم وه رگرین. دووکه لکیّشی کارگه کان و سه رچاوه کانیان، چوونه ناو هه موو لایه نه کانی ژیانی مروّقه وه، له سیاسه ت و ته ندروستییه وه بگره تا مه زهه ب و هونه ر. بن یه که مین جار له میّرووی دنیای روّژ ناوادا، زوّربه ی خه لک له شاره کان ده ژیان نه ک له گونده کانداو له نه نجامدا بینابه رزه کان و کارگه کان زوّرتر له دار و کویّستانه کان ده که و تنه به رچاوان. په ره گرتنی په روه رده و فیرکردن به و مانایه بوو که زوّربه ی خه لک کاتیکی زوّریان له پوله کانی

ویّنه کیّشه کان، رهنگه رهشه کانیان به کاربردن. "رهش" بووه رهنگی سهره کی زوربهی قوماشه کان. شاعیری فهرهنسی "چارلز بودلر" و پروّفیسوّریّکی جوانی ناسی شهدامانی به ناوی "فردریاک تنودر فیشر" ههدردووکیان له بارهی پیّویستی دوورکه و تنهودی کوّمه ل لهم شیّوه به بابه تگه لیّکیان نووسین.

هدر بدو شیّودیدیدی که قددیس "پاول" لـه ئینجیلی قدرهنتییدکانـدا لـه بدشی (۱۳-۱۳)دا دهلیّت "رهشایی راسهقیندی ئاسمانهکانی سدده ینزدهیدم، فهزای نیّـوان تاکهکانی به جوّریّك تاریك کردووه که ئیدی هیچ کهسیّك ناتوانیّ شتیّك بـه روونـاکی ببینیّ. هدر چدند ئدم تاریکییه به مانای تاریك بیرکردندوه نییـه، بـهلّکو دیتنـه لـه ریّگای شووشه رهشهکاندوه، بدلام له ئدنجامدا دهگوریّت بو ناتدواوی له دیتنـدا، واتـه بیرگانه بوون لهگهل سروشت"دا

فهلسهفهی راسکین بانگهشهی ده کرد که "به رووناکی دیتن" گهوره ترین سهرکه و تنیک که تاك ده توانی ده ستی پی رابگات. نه ك ته نیا به روونی دیتنی چوارده ور، به لنکو دیاریکردنی لایه نه جوراو جوره کانی شتیکیش گرنگی ههیه. وا دابنین که له مانگی کانوونی دووه می زستانیك، له باغیکدا دانی شتوون و باخه که کومه لیک داری تیدایه، که ههندیکیان ههمیشه سهوزن، له حالی که لای ههندیکی تر له دره خته کان له حالی وه ریندایه. لقه تازه گهشه کردووه سهوزه گولای ههندیکی تر له دره خته کان و نه رگسه وه حسییه کان که م که له حالی ده رکه و تندان و له حالی گهشانه وه دانی باخه که و کومه له داره کانی به شیوه یه کی تریش و ینابکرین: و ه ک شهوه ی که به ره نگه رووناکه تایبه تییه پاییزییه کان و نیعمه ته فراوانه کانی داپوشراون، یا له حاله تی سه رمابردووییدا.

پیشهسازی بوون لهو ئهندیشهیه دا همهوو، که ئیمه یا سروشت زور به جدی و درده گرین یان به راده ی پیویست به جدی و دری ناگرین.

ئیمه له ههولدان بر بهدیهینانی ههستیکی ئارامی راستهقینه له پهنا سروشت و ژینگه کهمان، دهستمان ههلگرتووه. به لام قوتابخانهی بهر له رافائیلی، له لهنیوچوونی ئهم جوره روانینهدا، حالهتیکی ریزپهری گهورهبوو. نهندامهکانی کومهلگایهك له بارهی وینه ی بابهته کانیان، ههر بهو شیوه یهی که شهو بابهتانهیان ده دیتن، دوو دلا بوون. به و مانایهی که ههموو به شه کانی وینه که، حهقیقی بوون. شهم شیوه یه پیوهندی له گهلا شیوه کانی پیشوودا، ئالوگوریکی بنه پهتی بوو، چونکه لهودا به شی سهره کی به ستینی وینه که و ورده کاربیه جوانکاربیه کانی، لهوانهبوو لهویناکردنه کانی سهره کی به ستینی وینه که و ورده کاربیه جوانکاربیه کانی، لهوانهبوو لهویناکردنه کانی اراسکین وینه که ده بی حمقیقه تی شتیك له شکله نایابه که یدا بنوینری لهم رووه وه، نه گهر وینه کیشه که روانگه یه کی روونی ههیی، نایابه که یدا بنوینری لهم میتوده ده توانی ماهیه ته خواییه کهی خوشی بپاریزی لهم میتوده دا شته که تاك که سه که ده توانی له ته واوه تی خویدا وینه ی بکیشری ته نها له م حاله ته دایه که تاك که سه که ده توانی ماهیه تی دورنی به خویدا وینه ی بکیشری ته نها له م حاله ته دایه که تاك ده توانی ماهیه تی دیه نیک بدوریته ی به ته ده توانی ماهیه تی دیه نیک بدوریته که تاک که ده توانی ماهیه تی دیه نیک بدوریته که تاک ده توانی ماهیه تی دیه نیک بدوریته که تاک که ده توانی ماهیه تی دیه نیک بدوریته که تاک ده توانی می میه تی ده توانی ماهیه تا ده توانی در در ته نه به تاکه به تاکه ده توانی میه تی به ته تاکه به توانی می ده توانی می ده توانی به توره به ته تاکه به توره به ت

دووهمین هه نسه نگاند نه از می نه و سه رنجه زیاده وه یه که له به ریتانیادا ده در نیت به فیر به نیز کارییه کانی هونه رو به فیر به بانگه شهیه له جینگیر کردنی خوله فیرکارییه کانی هونه رو ته راحی له ده ستی خه نکدا ده رده که ویت. له حالی کیدا که به ریتانیا له ساز کردنی کالاکاندا پیشره وی دنیا به وی به لام ولاتیکی ده ست و پی سپی به ووله به رهه مهینانی

* * *

له روانگهی پهیوهست به هونهرهوه، لهسهر بنهمای دوورکهوتنهوه له چاوه پوانی فیرکردن و ئیلهام له هونهردا، ئالوگورگهلیک روویاندا و کهم کهم گورا بو چاوه پوانی توانای بازرگانی له کالا هونهرییهکاندا.

روانینیکی ریّکخراو بو فیرکردنی هونه ره کان له به ریتانیادا به هوی "هینسری کول" هوه الله نیّسوان ساله کانی (۱۸۵۲-۱۸۷۳) به دیهات و اته سهرده می خانه نشینییه کهی د. لهم سهرده مه دا بوو که فیرکردنی هونه رله قوتا بخانه کاندا بوو به ئیرجباری. ناوه نده فیرکارییه کانی گه لاله داپشتن له سهرتاپای و لاتیدا به دیهاتن. پولگه لیّکی شهوانه ش بو هاوکاری کردنی کریّکاره کان له به رچاوگیران. هه روه ها به ریّوه به رایه تییه کی ناوه ندییش له له نده ندا به دیهات که سهره نجام به موّزه خانه ی انالبیّرت و فیکتوریا" ناسرا.

تیوّره که ی "کارل مارکس" (۱۸۱۸–۱۸۸۳) له باره ی توانایی ده رخستنی کالا هونه رییه کان له بازاردا، پهیوهسته به خالی دووه مهوه. مارکس له دووه مین به شی کتیّبی سهرمایه دا، له باره ی نه وه وه باسده کات، که چوّن خوازیاری کالایه ک ته نها به به سازاوه ته وه به به هاو ناستی نالوگوره که ی نه م شیّوه فکره، بیروباوه ره نه دیتیه کانی له باره ی هونه ره وه به ته واوی گورین. واقیعه تی فورم ناتوانیّت شیّوه ی راسته قینه به خوّیه وه بگریّت، مه گهر نه وه ی که بتوانری دووباره بگورد ریّته وه بو کالایه کی شیاوی فروشتن. مه سه له ی چونییه تی کالا له به راورد له گه کل توانای ده رخستنی له بازاردا، که وته یله ی دووه می گرنگییه وه نایا نه نجامی نه م نال و گوره ، کوتایی خولقاندنی جوانییه ؟

سیّیه مین تایبه تمه ندی سهده ی نوّزده یه م، نادیار بوونی جیاوازی نیّوان هونه ره جوانکارییه کان و هونه ره ییّشکه و تووه کانه. له گه ل یه رهسه ندنی ته کنوّلوژیدا، توانای

بهرههمهێنانی کالاکان له ئاستێکی بهرفراواندا بو سهرفکردنی گستی، بهدیهات. دروست بهو شێوهیهی که دهزگای چاپ بوو بههۆی ئهوهی که کتێب و رهسه بلاٚوکراوهکان بگهنه دهستی خهڵك. تهکنولوژیا ههلی به کوٚمهلێکی تهواو نوێدا، که له رهوتێکی داهێنهرانهدا بهشداریبکات. خاڵی جێگای سهرسوږمان ئهوهبوو، که خواستی راسکین بو فێرکردنی ههمهلایهنی هونهر، بووه هوی دابهزینی دهرك و تێگهیشتنی هونهره پێشکهوتووترهکان لهو سهردهمهدا، که خهڵك زانیاریهکی تتواوی هونهر، روانینێکی روونییان ههبیت. بهههر ئهندازهیهك که خهڵك نییهتیان تهواوی هونهر، روانینێکی روونییان ههبیت. بهههر ئهندازهیهك که خهڵك نییهتیان باش بیّت، ئهگهر نهتوانن واقیعیهتی سروشت دهرکبکهن، ئهوا قهت ناتوانن رهسهنی فورم بگوازنهوه بو شتهکانی تر، جاچ به شیّوهی کردهیی "عملی" بیّت یا به شیّوهکانی تر، سهدهی نوّزدهیهم شاهیدی دهست پیّراگهیشتنی شارستانییهت بوو به سروشتیک، که هیچ جیّگرهوهیهکی بو یهیدا نهدهبوو.

دەوررەی ڤیکتۆریایی که لهگهل " تۆلستۆی" (۱۸۲۸–۱۹۱۰)دا دەستیپیدکرد، به گهرانهوهیه کی تهواو، تا نارەزایهتییهکانی ئهرەستۆ دەیگهراندینهوه دوا. تۆلستۆی كۆمهله وتاریخی بهناوبانگی له ژیّر ناونیشانی "هونهر چییه؟"دا بلاوکردنهوه، که تیّیاندا پیّناسهی كۆنی هونهر وه که بهرجهسته کردنی جوانی، رەتدەکاتهوه. تۆلستۆی دژایهتی لهگهل ئهم مانایهدا دەکات، چونکه باوەری وایه جوانی تهنها شتیّك نییه که خوّشی هینهر و دلا پهسهند و یهکسان بیّت لهگهل کهمالی چاکیدا "واته خودا". "چاکی شتیّکه که هیچ کهس ناتوانی وهسفی بکات، بهلام ئهم چاکهیه دەتوانی ههمووشتیّکی تـر وهسفبکات". تولستوی باوەری ئهفلاتوون لهسهر ئهو بنهمایهی که هونهر له چاکه جیابووه تهوه، وهک کاریگی کاریگهر بهرگری له هونهر دهکات. تولستوی باوهری وایه که ئهگهر بریار وهک کاریگی کاریگهر بهرگری له هونهر دهکات. تولستوی باوهری وایه که ئهگهر بریار وایه بهرههمینگ به بهرههمینگی هونهری بشمیردری دهبی ههستهکانی هونهرمهند بیارونی وایه که ئهگهر بریار وایه بهرههمینگ به بهرههمینگی هونهری بشمیردری دهبی ههستهکانی هونهرمهند دهبیت لیّوان وایه بهرههدی بیاری بایستوی ههروهها دهلیّت که هونهرمهند دهبیّت لیّوان بگوازیتهوه بو چاولیّکهر یا بیسهر. تولستوی ههروهها دهلیّت که هونهرمهند دهبیّت لیّوان

لیّو بیّ له همستیّکی تایبهت، که تهنیا بتوانیّ خوّی له داهیّنانیّکدا (باش یا خراپ) ئهریّنی یا نهریّنی، جوان یا ناشیرین، پیشانبدات. بهپیّی پیّوانهی توّلستوّی، هونهرمهند دهبیّت همستیّکی رهسهن ئهزموون بکات، تا بتوانیّت بهرههمهدا دهکهویّته پهیوهندییهوه، له ژیّر بخولقیّنیّ. له بهرامبهردا کهسیّك که لهگهل ئهم بهرههمهدا دهکهویّته پهیوهندییهوه، له ژیّر کاریگهری ئهو همستانهوه، لهوانهیه ناسینیّك لهخوّی لهم بهرههمهدا ئهزموون بکات. توّلستوّی بهشی ههره مهزنی هونهر، لهوانه هونهری شکسپیر، دانتیّ و بتهوّقن به ساخته دادهنیّ و مهحکوومیان دهکات. زوّربهی هونهرمهندان تهنها بهرههمگهلیّکی له پیّشدا دروستکراو دهخولقیّنن، که لیّیان خوازراوه. ههر لهبهر ئهم هوّیهیه، که شهم بهرههمانه هدانگری همستی راستهقینه نین و ساختهن.

تۆلستۆی هەروەها رەمزەكان، به تايبەت رەمزە مەزهەبىيەكانىش مەحكووم دەكا، چونكە ئەوەندە دووبارە كراونەتەوە كە ئىدى ناوەرۆكىكى نوێيان نىيــە. بــە دەربرينىڭكى تر، ئەو دەيوست رەمز لە نێو ببات و راســتى مەزهــەبى ئــەزموون بكـات -كــه تــەنيا دەتوانى لەرێى ئاشكراسازى خوابى و باوەر لە رێگەى ئىمانەوە دەربكەوێت-.

لهم میتودهدا، ئهزموونه کان نه ک ته نیا تیکه لا به شته بهرجهسته کان بیان الاساییه کان یان ئهوه ی که مومکینه عیرفانی دهربکهویّت یان ههستپیّبکریّت بابن، به لاکو ههله کانی پشکداربوون له حهقیه تی راسته قینه شدا زوّرتر ده بسن. له ئاکامدا تولّستوی باوه پی وابوو: "ئه رکی هونه ری مهسیحی به ده ستهیّنانی یه کیه تییه کی برایانه یه". ئه و باوه پی وابوو که ئه گهر هونه ربتوانیّت ببیّته هوی به رز راگرتنی برایانه یه"! و ههیه جان و گهرم و گوپی سیاسی زیاد بکات یا راستی به دیبیّنی، له و حاله ته دایه که هونه رده توانریّ، بو خولقاندنی خوشه ویستی به رامبه ربه هه موو مروّقه کان یا ده رکی پله و پیّگه ی هه موو مروّقه کان و گوپینی فیتنه و تامه رزوّیی بو مونتارگه لی خزمه تگوزارانه، به کاربریّ.

دهورهی قیکتوریایی به گشتی بۆ کهلتووری سهردهمیک کیشه خولقین بوو. پیکدادانی نیوان هونهرو زانست بوو به هوی ئهوهی که هونهرمهندان، رهخنهگرهکان و

تهنانهت که سانیّکی نا پسپوریش، له بارهی ئه وهوه بیربکه نه وه که له هونه درهوه چاوه دروانی بوون، ههروه ها ئه و مانایه ش که به هوّی هونه درهوه دهبوو بگوازریّته وه.

وا ده کهویّته به رچاو، که له کوّتایی سهده ی نوّزدهیه مدا، له نیّوان چاوه روانیگهلیّکی تا رادهیه ک لاوه کی وه کو چاوه روانی جوانی له هونه ر، تا بیروباوه رو تونده سیاسییه کانی توّلستوّی، که هونه ر ده توانی دنیا بگوّریّت، زوّربه ی خهلّک چوونه پال نه و باوه روی که هونه ر ده بی بایه خیّکی بنه روتی هه بی د.

ههروهها سهدهی نوّزدهیهم خه لکی له کاریگهرییه کی بهرامبهردا له گهل ژینگهی دهوروبهریان، به جوّریّکی نوی دهدی. بو یه کهمین جار له میّـژوودا، خه للّک زیاتر سهردانی دهشت و بیابانیان ده کرد، تا کاریان تیّدا بکهن. نهم خاله بوو به هوّی نهوهی که ههستی نزیکایه تی و هوّگری له پیّوهندی له گهل سروشتدا، بگوّریّت به جوّریّک ترس و دوور کهوتنه وه لیّی. به پیّچهوانهی فیرکردنی نیجباری هونهر له قوتا بخانه کان، نهو نزیکایه تیبه ی که سهردمانیّك به جوّریّکی غهریزی له گهل سروشتدا ههمان بوو و چیریّمان لی وهرده گرت، قهت نوی نهده بووه وه.

خالنی باسکراو لهوانهیه یهکیّك له هوٚكاره بنه پهتیه كانی گران فیربوونی هونه رله سهده ی بیسته مدا بیّت.

روانگه مهزههبییهکان له بارهی هونهرهوه

لهم بهشهدا له بارهی چونییهتی تیکچپژانی هونهرو ئایینهوه، چاو دهخشینین به سهر چهند روانگهیه کی جوراوجور له زانایانی ئیلاهیات، له سهده ی بیستهمدا.

ئــهو لــه بهرههمــه بهناوبانگه کــهی خوّیــدا، بــهناوی "ئیلاهیــات سیـستهمه" ههولدهدات، تا ئهوه بنویّنی که به ههمان ئهو راده یهی موّسیقا و وشه نووســراوهکان بهشــیّکن لــه ئــهزموونی تــهواوی ئهفرانــدن، هونــهره بهرجهســتهکانیش بهشــیّکی جیاوه نه بووی روّحی مروّفن.

"تیلیچ ههولیده دا، ئهم مانایه نیشانبدات که له کارو پروسه ی نواندنی هونه ریدا، ئه وه ی که هونه رمه ند ههول بو ده ربرپینی ده دا، ده بخاته ژیر کاریگه ری خویه وه. له مروه وه به نه هموند به دلانیاییه وه پیویستی به دو بنه مای تاییه تکردن و راستگویی هه یه. بنه مای یه که م، ناماژه ده کا بو گواستنه وه ی مانا بالاکان له ریگه ی ره میزه مهزهه بییه کانه وه. بنه مای دووه م، ناماژه یه بو ده روه ستی خولاقاندنی وینه گه لیک به میتودیک، که هم ئیلهام به خش و هم پهیوه ستیش بیت به و فه رهه نگه وه. کیشمه کیش کاتیک پهیدا ده بیت که شیوازه فه ره به دوی کونتره کان هه لاده ستنه وه.

تیلیچ وه کو راسکین وای ههستده کرد، که هونهری مهزهه بی ده بی لایه نیك له بالایی نیشانبدا.

لهبهر ئهوهی ئهو ویّنانهی که "بهشی جیاوهنهبووی خولقاندن"یان تیّدا نییه "به باوهری تیلیچ" له دهرهوهی ههریّمی هونهری مهزههبیدا جی دهگرن. بهرههمه هونهرییهکانی تیلیچ کاریگهرییه کی بهرچاویان لهسهر پسپوّرهکانی زانسته مهزههبیهکانی سهده ی بیستهم ههبووه.

کارل رهنهر (۱۹۰۶-۱۹۸۶) وه کو تیلیچ ئارهزووی وایه، ئاماژه به روّلی هونه بیکات له ئیلاهیاتدا. له وتاریّکیدا بهناونیشانی "ئیلاهیات و هونه ره کان" پیّداگری لهسهر ئهوه ده کات، که ئیلاهیات نه ک تهنیا ده بیّت هونه ره که کامییه کان، به لکو ده بیّت ههموو جوّره کانی هونه ریش له خوّ بگریّ.

بۆ ئەنجامگیری دەبئ بەدوای وەلامینکەوە بین بۆ ئەم پرسیارە: کە ئایا ھاتنە خوارەوەی ئیلاھیات تا ئاستی ئیلاھیاتی کەلامی و بەبئ گەرەنتی جیبهجی کردن، تەنیا شایستەی پلە و بەھا بەرزەکانی ھونەرە؟ ...و ئایا ئەممە دادپەروەرانەیه، تواناکانی ھونەر، کە دەتوانن ئیلهام بەخشی مانا خوایییهکان بن، تا ئەم رادەیه بەرتەسك بكەینەوە؟

هانس کانگ (۱۹۲۸) نواندنی هونهر، وهك کردهیه کی میتافیزیکی دهبینی یا به کردهیه کی دهزانی که ناماژه ده کات بو نهو دنیا. جوانی نایدیالی و بی کهم و کوری وینه کیشراو له وینه یه کدا، نهو نومیده به دی ده هینی که: "دنیایه کی نموونه یی که به دوایه وینه سهره نجام ده رده که ویت.

دواجار "هانس ئۆرس فەن بالسازار" (۱۹۰۵-۱۹۸۷) لىكدانەوەيەكى جوانى بىۆ جوانى بىز جوانى ناسى، لە كتىبە حەوت بەرگىيەكەى خۆيىدا "گەورەيى و بەدەسەلاتى خوا، جوانى ناسى خوايى" كردووە. بالسازار هونەر وەك شتىك دەبىنى كە دەتوانى بېيتە ھۆى لە خۆ بى خۆ كردنى چاولىكەر بۆ قوول بىركردنەوە لە بارەى شىكۆيەكى قوولاتر لەودى كە ئەو بەرھەمە يىشكەشى دەكات.

له ئەنجامدا بالسازار ئىلاھيات و ھونەر پۆكمەوە دەبىينى و بىه جياوە نىەبوويان دەزانى. پسپۆرەكانى ئىلاھيات نيازيان وايە كە ھونىەر دەربرينى ئىمو شىتانەيان بىۆ ئاسان بكات كە ئەوان ناتوانن دەريان بىرن و ھونىەرىش پۆويستى بىم پىسپۆرەكانى ئىلاھياتە، تا كاروبارەكانى ئاسمان بە روونى دەربېرن.

سەرلىشىواوى مۆدىرن

فهرههنگی مودیّپن بهردهوام ویّناکردنمان له بارهی خواوه دهخاته ژیرپرسیارهوه و ویّنهگهلیّکی موجه په دترمان نیشانده دا، که ئامانجه کهیان ئیلهام دانه بو گهیشتن به باوه ریّکی زورتر به خوا.

سهده ی بیسته م شاهیدی زوّر دیارده ی هونه ری بووه . له دیواره کانی گرانیّتییه وه بگره (کهناوی سه ربازه کوژراوه کانی شهری قیّتنامی له سهر نه خشیّنراون و وه ک ههستیارترین رهمزه کانی نیوه ی دووه می سهده ، ده ربراون) تا باس له سهر شهوه ی که ئایا به شه کانی دی می ین هرست "hirst Damien"ی مانگاکان که له "فوّر مالدید"دا ده پاریّزریّن ، ده توانین به هونه ربیان بیانژمیّرین یان نا؟

ئیمه له سهده ی بیسته مدا شاهیدی سه رهه لاانی فاویسته کان، ئاینده گه راکان، کوبیسته کان، کوبیسته گان، کوبیسته ئاینده گه راکان، پاپ، داداییزم، به رهه مگه رایی، هونه ری دیکو، سه ریالیزم، پینکها ته شه کیننی، باوهاوس، ئیکسپرسیونیزم، هه روه ها مودیز نیزم، پینکها ته شه خوازی نوی، وینه ی نوی، چه مکگه رایی، بووین. سی ده یه ی رابر دوو، شاهیدی تینکوشانه کانی لایه نگرانی مافی ژن بووه، بو بنیاتنانه وه هونه ر له شیوه باوه که یدا. ئه وان له هه ولا اندا بوون بو دوزینه وهی شوینی میژوویی خویان له به به سه تینی وینه که یا که رسازی و نوسه ریدا و ئاره زووی ئه وه یان نه بوو که به رهه مه کانیان له ژیر تیشکی هاوتا نیزینه کانیاندا بن. ئه مروز ئیدی ته نها ناوه روزکین کی بنه په ته که هه موو هونه رهمه نده کان رووی تیبکه ن. پیشکه و تنی ته کامولی بنه په وارچیوه ی هه ل و مه رج و ویناکردنه کانی خودی هونه رمه ندد ایه.

وا ده کهویّته بهرچاو، که تایبه تمهندی هونه رله سه ده ی بیسته مدا نه وه بیّت، که له باتی کارکردنه سهر بنه ما باوه پی و نایینه کان، پهراویّزی فه رهه نگی "کلتووری" کومه لگا ده خاته ژنر کاربگه ربه وه.

هونهرمهنده کان بهرده وام و ماندوونه ناسانه هه ولده ده ن تا شینوه گهلینکی نوی بخولاقینن. شینوه هه ولندانینکی جدی که یابلن پیکاسیز (۱۸۸۱-۱۹۷۱) نموونه

ئاشکراکهیهتی. له سالای (۱۸۸۱) لهدایکبوو و تا دهستپینکی سهده ی بیسته م تهقریبه ن خوی وه که هونهرمهندینکی گهوره ناساندبوو. تولاستوی دانی به پیکاسو داده نا. پیکاسو به راده ی تولاستوی رقی ده بووه وه له قوتابخانه کانی هونه را لی بوونه وه به تا کوتایی ژیانی هه ر درید وه هه هم به به به به قوتابخانه که هونه ره جوانه کانی به رشه لونا داوایان لینکرد ئه م رسته به بنوسیت "من فیر ده بم که چون وینه بکیشم"، دژکرده وه کهی، نوسینی ئه م رسته به بوو "من فیر نابم که چون وینه بکیشم". هه م "پیکاسو" و هه م "تولاستوی" باوه ریان وابوو که وینه کینشان توانایه که له ده روونی مروقه وه سه رچاوه ده گری و لیزانیه که فیری به یا لاسایی بکه به ده فیری به یا لاسایی به به به ده وی ده وینه که فیری به یا لاسایی بکه به ده داروونی مروقه وه سه رچاوه ده گری و لیزانیه که نیری به یا

تۆلستۆی هەروەها پىشتىوانى ئەو باوەپەش بىوو، كە بىۆ ئەوەى وينەكىش وينەيەكى جوان و داھىنەرانە بخولقىنىن، دەبىنت ئاشىنايى ھەبىنت لەگەلا ھەموو شىنوازە كۆنەكاندا. پىكاسۆ سەلماندى كە قوتابى غوونەى ئەم فەلسەفەيەيە. ئەو لەسالەكانى سەرەتاى وىنەكىنشانى خۆيدا، بەدواى شىنوازەكانى مامۆستا لى ھاتوو و بەرجەستە كۆنەكانەوە بوو. ئەو سوودى لە شىنوازە كلاسىكىيەكان وەردەگىرت و بەگەرم و گورپىيەوە، بە پىپەوى لەوان وينەى دەكىنشانەوە. بەلام سەرەنجام لەم شىنوازانە ماندوو بوو، بۆيە دەستكارى كىردن و جۆرىك نونگەرى تىدا بەديەيىنان و تەنيا ماندوو بوو، بۆيە دەستكارى كىردن و جۆرىك نونگەرى تىدا بەديەيىنان و تەنيا بەسەر وينەكىنشانەكەيدا زالبوو. ناوبراو ئەو كاتەى كە بىست و پىنىج سالى بوو بەلىنى بود بەلىساندنى خۆى وەك يەكىك لە بەرجەستەترىن وينەكىنىشەكانى دنىيا، مامۆستاكەى خىستبووە سەرسورمانەوە.

لهو کاتهی که بهدوای سهپاندنی شیّوازهکهیهوه بوو دوو ناوه پوّکی باو پهیدا بـوون. ئهوانهی که سهبارهت به رهنگ بوون و ثهوانهیش که سـهبارهت بـه دهسکاری کردنـی شکل "شیّوه" بوون. سهرده میّك یه کیّك له ره خنه گره کان له رایه کی زوّر جیاواز له گهل روانگه نهریتییه کان، لهباره ی پیکاسووه و ههای گـوت: "ئـهو توانای دابه شـکردنی

ئاشکرایه که ئهم روانگهیه لهگهل باوه په کانی چهند سالنی پیشتردا، تا چ ئاستیک جیاوازه - سهرده میک که راسکین و فیسل له دادگادا بوون - لینرهدا ئیبتر سهرچاوه ی ئیلهام وه ک بابه تی بنه په تی له به چاو نییه، به لکو ئه وه رهنگه که بیره وه ری، دژه کرده وه، وینه گهلی زهینی، وره و حمقیقه تی مه عنه وی له مروقدا ده بزوینی.

کۆمه لا بهرهه مین که پیکاس و له سهرده مانی خه موکی خزیدا (۱) بهرهه می هینا {خه موکی نه و له سال (۱۹۰۱) هوه ده ستی پیکرد } سهره تایه کی ناینده بینانه بوون بو سه ده ی دواتر. نه م و ینانه به نواندنی و ینه گه لی وشك و دلته نگ که را ده بوونه هوی به دیه ینانی هه ستی خه موکی و سه رلی شینوان. پینج سال دوات ر له سال (۱۹۰۹) دا پیکاس و بو هه میشه له حالی بنیاتنانه وه و نویکردنه وه ی میتودی روانینی نیمه دا بوو بو هونه ر. له پورتریتی "گیرتیروو و نیشتاین "دا، نه وه ی که پیکاس به جینی هیشت هونه ری نایابی به رجه سته یی بوو. نیت نامانج خستنه پرووی وردی و ینه یه ک نهبوو، به لاکو باسکردنی پیکهات به بوو. له م ریگه یه وی که لایه نه هونه رییه کانی به رهه میکی هونه ری به پراده ی بابه ته که ی گرنگ بوون. که پوو سی گوشه یه کان، چاوه خیله نیو خالی و رووناکه کان تاریك و یه کپارچه ده رکه و تن.

پیکاسو به هوی لهجیّگا دانانی بنه پهتی شیّوه کان و ناواقیع بینی زیده پویانه، بوو به بناغه دانه بی شیّوازی کوبیزم. به به له مه رگی پیکاسو له سالی (۱۹۷۳)، خوّی وه ک کاریگه رترین تاک له سه و فه رهه نگی هونه ری روّژئاوایی له سه ده ی بیسته مدا سه پاند. پیکاسو گوّ پوه نه رهه نگی مودیّرن به شیّوه یه کی ئارمانج گه رایانه ناماده ده کاو ده بیّته نوینگهی پرسیاریّک که نیّمه له ته واوی شهم کتیّبه دا به دوای وه لاّمیّکه وه ین بوّی.

پیکاسۆ، پیکاسـزیه و وشـیاری و بههرهکهشـی لـه بهرههمهکانیـدا، بـه تـهواوی بهرچاوه. گهرم و گـوری ئـهو، سـهرزیندوویی خولقاندنـه و روانینهکهشـی لهسـهرووی

ههموو ئه و کهسانه وه یه که پیش ئه و له م کاره دا بوون. به های وینه کیسان و پهیکه رسازییه کانی، له وه دا کورت نابیته وه که ده رخه ری ناوه پروّکی مه زهه بییه و ئامانجه کهی فیرکردن و ئیلهامه، به لاکو له م خاله دا حه شار دراوه که نه وانه کومه له شیوه یه کی به رهه م ها تو و له نه و ونه گه لیکن، که تا نه و سه رده مه که سیک نه ی دیتبوون. به دیهاتنی نه وانه شتیکی وه که په رجو و "موعجیزه" بوو.

نووسهریّکی ئینگلیزی بهناوی دوروتی سیریّز (۱۸۹۳-۱۹۵۶) بابهتگهلیّکی دوور و دریّـژی لـهبارهی هونـهرهوه نووسیون و چـهند شـتیّکیش لـه بـارهی تایبه تههنـدی بهرجهستهی هونهری "ئایینی - مهسیحی"یهوه و اتـه ماهییهتـه خولقیّنهره کـهی ـ باسده کات. بانگهشهی ئهوه ده کات کـه ئهسـلی داهیّنان، پروسـهیه کی تایبـهت بـه مهسیحییهته "ئایینی". کردهی خولقیّنهر تهنیا به سهرمهشق دانانی خوای خولقیّنه ر نییه به هوّی مروّقه کانهوه، بهلّکو پروسهیه که خودا ئامـادهیی خوّی لـه تـهواوی قوناغه کانی خولقاندنی هونهریدا دریّژه پیدهدا، ئهو بـه دلّنیاییـهوه بـاس لـهم بابهتـه دهکات. بهههمان ئهو شیّوهیهی که مهسـیح ویّنـهی قـسهکهری خوایـه، ویّنـهکانیش دهکات. بهههمان ئهو شیّوهیهی که مهسـیح ویّنـهی قـسهکهری خوایـه، ویّنـهکانیش خوری یه درهی خوری به دلّنیاییـه کانیش بـه نـوّرهی خوری به دلّنیاییـه که مهسـیح ویّنـهی قـسهکهری خوایـه، ویّنـه کانیش خورهی به درهی به دره که دره سی گوشهی خولقاندندا.

هونهرمهند و بابهت و زهینی خولقیّنه ر، ههرسیّك پیّكه ره دهبنه یه تا ویّنه ی ئهزموون، ههست و ناسین بكیّشن. له گهل ئه وهیدا كه "سیریّز" گریانه یه كی سوودمهند بو هونه ری ئایینی – مهسیحی ده خاته روو، به لام له باره ی هونه ری نامه سیحی و نامه زهه بییه وه، چ گریانه یه ك ده توانی بخاته روو؟ بو نمونه ئایا هونه ری نامه زهه بی ده توانی له بنه په مونه ردابنریّ. یه كیّك له بابه ته جیّی باسه كان ئه وه یه كه كه لتوری نامه زهه بی له "مود" وه ده نوونه وه رده گریّ.

له سالّی (۱۹۱۳)دا، "سانیا دلانی" دهستیکرد به دانانی ویّنه کوبیزمییهکانی خوّی لهسهر کراسی ژنانه. جهستهی ژنان دهستیانکرد به پوٚشینی موّدیّرِنیزم. جل و بهرگه "دلانییه ژنانهکان" به اهاوکات (simultaneaus)" ناسران و له

لهوانهیه سهرده میّك که "ئهندی وارهوّل" له وهلاّمی شهم پرسیاره دا که "ئایا ده توانریّ هیچ پهیامیّکی تایبهت له پیّشانگاکانی شهوه وه ههلبهیّنجریّ یا نا؟" بهسادهییه وه وهلاّمی نهریّی دایه وه، له زمانی ههموومانه وه قسمی کردبیّ. رهنگه له و بانگهشهیه شیدا که دهیگوت ههرکهس ده توانی بوّپازده ده قیقه به ناوبانگ بیّت، راست بووبیّت. ئایا نه و نهگهره ههیه که کولتووری سهده ی بیستهم تهنیا بریتی بیّت له کومهلیّك پارچهی ده نگی پازده ده قیقهیی؟ نهلبهته نهمه ساده نورییه.

ئىدزموونى ئىدمرىكى- ئىدفرىقى بىد تىدنىايى بووەتىد ھىزى بىددى ھاتنى دەولادمەندىيدكى مەزن لە بەستىندكانى، جاز، ئىددەبيات، مۆسىيقاى مەزھىدبى ويندكىنساندا، كە ئەمانەش بە قوولالى رىشديان لە ئەزموونىد مەعنەوييەكانىدا ھەيد. جىڭاى سەرسورمان ئەوەيە كە تراۋىدىاگەلىككى گەورە كە لەم سەدەيەدا روويان داوە،

بوونهته هـ زى بـهديهاتنى بهشـ نك لـه جـوانترين بهرههمـهكان لـه هـهموو بهسـتننه هونهرييهكانـدا. دروسـت بـه هـ زى سهرلنـشنواوى سـهردهمهكهمانهوهيه كـه شـنوه رياليستييهكان له دوورهوه ماونهتهوه. به برواى هونهرمهندهكان، له سهردهمينكدا كـه تنيدا ده ژين، بن ئهوهى كه بتوانى بوونى خنت ده ربخهى شكاندنى شنوازه نه ريتييهكان و پشت گوئ خستنى رينگرهكان پنويسته.

له سهدى بيستهمدا، فهرههنگ و هونهر له راده بهدهر ئالوز بوون. تا سهرهتاكاني سهدهي نۆزدەيهم و به درێژايي ئهو سهدهيه خهڵك ئهو چاوهروانييهيان له هونهر ههبوو که به شیّوه جوراوجورهان هوّی دهربرینی جوانی و مهعنهویهت بی پ بزیان. له حالیّکدا که له رابردوودا تراژیدیا، خهم و کوفیان و خوشهویستی و زور ههستى ديكه نوينراون، به لأم ئهوه تهنيا له سهد ساللى رابردوودا بوو، كه خهلك بـ ق قوول روانین و شیکردنهوه و رافهکردن، چاوهروانی رهنگدانـهوهی ژیـان و کردنـهوهی دەرگا نوپىدكانيان لە ھونەر دەكرد. خەلك بەم مىتۆدە دەتوانن كۆمەلىكى بەربلاۋ له ههسته کان، له ماوه یه کی دانیا و بی ترسدا ئه زموون بکهن. ئه البه ته دهشیت که ئەوان روانینیککی روالەتیشیان ھەبئ بۆ ترسی شیّتی لەبەرھەمی "ھاوار"ی ئیدوارد مانج، یان به هوی بینابهرزه کانهوه بهره و ناسمان بفرن، بع نهوهی که ناچاربن بەرنامىـە ئاساپيەكانى ژيانى رۆژانـەيان تۆكبىدەن. بىناسازى بەدروسىتكردنى بیناگهلیّکی وهك موّزه خانهی "گاگنهایم فرانك لویدراتیس" و بورجی "سیّرز شیکاگو" ئەو ھەلەي بۆپەدى ھێناوین تا ھونـەر ببێتـە بەشـێکى جیانـەکراوه لـه ژباغان. ئەگەرچى باسەكەي ئەفلاتوون بە دژى ھاودلى لە بەشەكانى دوابىدا وەبىرتان دەھينىرىتەوە، بەلام تەنانەت ئەفلاتونىش نەپتوانى دنياكەمان بەرجەستە بكات. داهینانه کانی تیکنولوژی و پیشکهوتنه کانی بهستینی فیلم، وینه گرتن و تهلهفزیون و ئەو ئال و گۆرانـەي كـه لەگـەل شۆرشـي پيـشەسازيدا دەسـتيان پيٚكـردووه، تـا دوورترين خاله كانيان گواستنهوه. سنووره كاني نيوان زهوقي چاك و خراب، بي بهها و به بهها، بالآو پوچ، نادیارن و دیاری ناکرین. به پیچهوانهی رهوتی

بهرههمهیننانی روو له زیادی فیلمه کلینشهیه کان، واقیعیه ته مه جازییه کان له ژیانی واقعی نادیارتر دهبن و نهم پرسیاره "هونهر چییه؟" له ههر سهرده مینکی تر زیاتر گرنگی پهیدا ده کات.

ئیمه له کویدا ده بی سه رچاوه یه کی ئیلهامی ره سه ن بدوزینه وه تا بابه تگه لیک له باره ی حه قیقه ت و جوانییه وه فیر بین؟ له و شوینه وه که ئیمه قه ت به م راده یه له گه نورمه جوراو جورو بزوینه ره کانی هه سته کاغان رووبه رپوو نه بووین، ده بیت له م باره وه به ورد بینییه کی زیاتره وه هه نگاو هه لینینه وه . ره نگه تایبه ته ندی سه ده ی بیسته م برسیان یا نیمکاناته فراوان و تراژیدیا بی کوتاییه کانی بیت، به لام پرسینی شه پرسیاره له خومان به پی عاده تی ئیمه مروقه کان گرنگه، که "ئیمه به دوای چیدا ده گهریین و بوچی؟". مه سیحییه ت به کاریگه ربیه کی (۱۷۰۰) ساله وه که به سه ر که لتووری روژ ثاوادا هه یبوو، له سه ده ی بیسته مدا ده ستی هه گرتووه . مه سیحییه ت شیتر نه که تمنیا بابه تی به رهه می هونه ربیان به سه ردا ناسه پینی، به لکو پیداگریش ناکات له سه ربه اماهییه تدا ئیمکانی مه سیحییه ت . مه به ست شه وه نییه که هونه ری مهزه هبی له ماهییه تدا ئیمکانی سه رکه و تنیه که مونه ربی نیده که تیگه یشتنی ماهییه تدا ئیمکانی سه رکه و تواناییمان له تیگه یشتنی کومه لی کومه لی کومه لی موزه نی نیده که و تواناییمان له تیگه یشتنی کومه لی کوره له خودا و مه عنه و یه تا که شه می کردووه و تواناییمان له تیگه یشتنی خوادا، به هری ریگه گه لیک کی نویوه فراوان بووه .

به دریزایی میزوو، له لایهنگهلیّکی جوّراوجوّره و سهرنجی شیّوهی رواله میروّق مروّق دراوه. سهرده می کلاسیك به دوای میتودیّکه وه بوو بو نواندنی مروّق وه ك: خوایه ك یا پهرستراویّك. باوه پی مهسیحییه ت له بارهی مروّقه وه به سه رنجدان به وه ی که یه که مین هونه رمهنده مهسیحییه کان شیّوهی دوو رهه ندی ئاساییان له مروّق ده کیّشا، که لایه نی فیزیکی مروّقیان وه پیّش چاو نه ده گرت، ته نیا ئاماژه یان به مه عنه وییه ت ده دا، به تیّه دربوونی کات گورا. هونه رمه ندی سه ده کانی نیّوه راست به جوّریّك ده یوانییه لاشه ی مروّق، که یا به ویّنه یه ک له عیسای مهسیحی ده دیت، یا به هم به وی ده دیا داده نران. ئامانج، ئیلهام همه بو گرگه این می مروّقی، که به ویّنه یه ک له خودا داده نران. ئامانج، ئیلهام

به خشین بوو به چاولیّکهر بو بیر کردنه وه لهباره ی بابه ته مه عنه وییه کان. نه ک گهوره کردنی لاشه ی مروّق وه ک ته نیا ههبوویه که بایه خی ویّنه کیّشان یا پهیکه ردنی لاشه ی مروّق وه ک ته نیا ههبوویه که بایه خی ویّنه کیّشان یا پهیکه روستکردنی لیّ ههبیّ.

ئهگهرچی سهرده مانی "گۆتیك و رۆمانسك"یش، شیوهی مروقیان به شیوهی دوو پههه ندی ده کینشا، به لام هونه رمه نده کان له هه ولی کینشانه وهی لایه نه جهسته یی و مهعنه وییه کانیشی بوون. هونه رمه نده کان به وینه کینشانی وردبینانه ی لایه نه لاوه کییه کان و نواندنی سوّزه کان و به کاربردنیان ده گهیشتنه ئهم کاریگهری دانانه. هه وره ها هونه رمه نده کان بو نواندی شیوه خود ایی بابه ته کانی و پنه کینشانیش، ماده ی پر زرق و برقیان به کارده برد "وه ک رهنگی ئالتوونی چوارچیوه نه خشینزاوه کان".

کوتاییه کانی سهرده می گوتیك شاهیدی سهرهه لاانی جوری که سوریالیزم بوو، که به "کلاوس شلوتر یان قان ئیك" دهستیپیکرد. شلوتر به شیوه یه که شکله ته واو قه ده کانی به پهیکهر درووستده کردن، که وا ده که و ته پیش چاو، هه موویان زیندوون. یان. وون. ئیکیش شیوه کاریک بوو، که له به ستینی بویهی رونیدا، به ییشره و یکی گرنگ داده نری.

شیّوازی سوریالیستی، لایهنه جهسته یی و مهعنه وییه کانی مروّق وه ک یه ک دادهنان و بهدوای ویّنه یه کی کاملهوه بوو له لهشی مروّق.

داهیّنانی ئامیّری چاپ له سالّی (۱٤٥٥ز)دا، ویّنه گهلیّکی پیروّزی له بهردهستی خهلکیدا دانان، که به تهواوی تیّیان ده گهیشتن. بو نهوونه ویّنهیه کی ئایدیالییانه له مندالیّی مهسیح گوّرا به ویّنهی مندالیّکی تازه پیّگرتوو که پالّی وه پارچه چیّویّکهوه داوه. سهده ی نوّزده یه میش به شیّوه یه کی ریالیستییانه، روانینیّکی ئایدیالییانه ی بو مروّق ههبوو.

ویّنهی ژنانی سهرده می پیش - رافائیلی، له حالیّکدا که جال و بهرگه یوّنانییه کانیان لهبهردا بوون و قره کانیشیان به شیّوه یه کی شهپوّلاوی و دلّپهسهند، بهده وری جهستهیاندا ثاویّزان بوون و هوّشی بالآیان، لهچاوه کانیاندا دیار بوو جوّریّك

بووژانهوهی کلاسیکی نیشانده دا. ههل و مهرجی ئهخلاقی سهرده می قیکتوریایی به جوریک بوو که ژنه کان یان له شیوه ی فریشته گهلی به ناز ده کینشرانه وه یان له شیوه ی مروّقگهلیّکی په شیمان و دووره په ریز له کومه لا. له حالیّکدا له به رئه وه یایه کانی پیانو ورووژینه ر بوون، له وینه کاندا نیشان نه ده دران. هونه رمه نده کان لاشه شهوه تی و ورووژینه ره کانیان ده کینشانه وه.

له گهلا دهستپینکی سه ده ی بیسته مدا جهسته ی مروّق که م که م شیوه گهلینکی و درگرتن که زورتر واقیعی و به رجهسته بوون. سه رهه للّذانی کوبیزم بووه هوّی به دی هاتنی و ینه یه کی نوی له جهسته ی مروّق. نهم وینه یه و هاک کومه لیّک شیّوه که وه ک هاتنی لوغزیّک ده خریّنه لایه که ده رده که وی نه یه و رهنگ و شیتانه ی که باکگراوندی و ینه یه ک پیّکدیّنن به شیّوه یه کی پته و له گه لا به شه کانی جهسته ی مروّقدا ناویته ببوون. له په یکه رسازیشدا، هه ر به م ته رتیبه ، ماده به کار براوه کان به جوّریک له په نای یه کردا دانرابوون، که ده تگوت به شیرکی جیاوه نه بووی جهسته ی مروّقن.

برپار له سهرنهوه بوو، که پارچه ئاسنیکی ژهنگ لیدراو تهواو وه پارچه ئاسنیکی ژهنگ لیدراو تهواو وه پارچه ئاسنیکی ژهنگ لیدراو خو بنوینی که گوراوه به پهیکهری نیو قهدی پیاویک. دروست به پیچهوانهی پهیکهره کلاسیکهکان، که به مهرمه و به شیوهیه کی لیزانانه سازکرابوون و ههندیک کهس لهکاتی سهیرکردنیان توشی هه له دهبوون و له ره گهزی گوشتیان دهدیتن. (بو نهوونه، پهیکهری "داوود" بهرههمی مایکل ئه نجیلی).

بهشی زوری سه ده ی بیسته م، به په واندنه وه ی جه زبه ی سیحراوی و ئایدیالییانه ی جه سته ی مروّق تیپه پر بوو. له به رهه مه که ی "لوسین فروّید" دا، مروّقه رووت و ناشیرین و سه رنج رانه کیش و قه له وه کان کی شراونه ته وه که له ژووری کی ئاساییدان. ئه مروّق وابه بیر دا دیّت که له کیشانی ویّنه ی مروّق دا ئا پراسته یه ک به ره و مادیگه رایی هه یه که له خوّگ ری که م و کو پیه کانی مروّق یکی ئاساییه. له م سه رده مه دا ته نیا

شویّنیّك که بهرچاو ده کهویّت، فهرههنگی روّژئاوایی شکلّی مروّق بهبی کهم و کورتی نیشانبدات له دنیای نواندنی "موّد"دایه. پهیکهریّکی له رادهبهده رجوان که له دنیای "موّد" دا، قوماشیّکی جوانی لهبهر کردووه و لهبهرامبهر کامیّراکانهوه دهرده کهویّت، نویّنهری نهم نهونه روّژئاواییهیه. نهم پهیکهرانه بوونه سهرچاوهی ئیلهامی کولتووری نویّ.

* * *

(۱)ماوهیه کی کورت پاش کوچی پیکاسو له بهرشه لونه وه بو پاریس، دهستیکرد به خولقاندنی بهرهه مگه لیک که به راده یه کی زوّر که لاکی له رهنگه ئاوییه کان وهرگرتبوو. نهم رهنگه به شیّوه یه کی تاییه ت له گواستنه وهی هه ل و مهرجی خهم و کوڤان بو مروّق، کاریگه ره. هوّی نهم ویّنه عاتفییانه خو کوژی هاوری گیانی به گیانییه که ی و غهریبی و نه و هه ژاری و دهست کورتییه بوون که پیکاسویان ئازار ده دا.

بابهته کانی ئهم تابلایانه، دهروزه کهره کان، عاره ق خوره کان، عاشقه نائومیده کان، کچه کانی سهرشه قام، مروقه پیره کان، نه خوشه کان، دایکه کان و منداله کان بوون. ئهم تابلایانه به تابلوکانی "سهرده مانی خهموکی" ناسراون.

له دنیای بهربلاوی هونهردا

سيمين دانشور

هونهر چییه؟ ئایا ئهفیونی روّحی مروّقه؟ یا جوانی ژیانه؟ ئایا ئامرازیّکی یارییه که مروّقه کان بهخوّیه وه خهریك ده کات و وه ك جلوب هرگی جهژن، ههر نهوبه هاریّك ده گوریّت و روّحی ئهم مروّقانه پرده کات له خوّشی. یا هونهر، داوی نادیاری ژیانه، که کراوه ته مل مروّق و ژیان ئهم داوهی ئاماده کردووه تا مروّق بوّ لای خوّی راکیّشیّت و بهرده وام پهیوه ستی بکات به خوّیه وه؟ ئایا هونه ر ده رمانی فه راموّشکردنه؟ ئایا هوّکاری ده رچوونه له دلّته نگییه کان؟ یاخود ره نج و عهزابیّکه و مایه ی ره نج و عهزابه؟ ئایا جوّریّك نه خوّشی روّحییه که گوّراوه؟ ئایا ره نگدانه وهی ژیانه؟ لاسایی کردنه وهی سروشته یا ره نگدانه وهی ده روونی هونه رمه ند؟ یا ژیانه له چاوی برارده کانه وه؟ ئایا به راستی هونه ر چییه؟

پیناسهی یه کهم: "هونهر بریتییه له رهنگدانهوهی نهزموونه کانی ههر نهوهیه ک به پینی یاسای ههلومهرجه کانی کات و شوین، یا به دهربرینیکی تر، هونهر نواندنی ژیان یا دهربرینی ژیانه له روانگهیه کی تایبه تهوه. واته روّحی بالای تاکیکی بژارده، به ناوی هونهرمه ند، تیگهیشتنی تایبه تی خوّی له ژیان، به ناوی هونهره وه دهرده بریّت". نامی پیناسه یه، ههرچه ند تا ناستیکی زوّر دروسته، به لام ههمه لایهن نییه.

پیناسهی دووهم: "هونهر لاسایی کردنهوه و رهنگدانهوهی همموو جیهان و سروشته. واته ئاوێنهيه که، که به دهستي هونه رمهند له بهردهم جيهاندا وهستێنراوه و وەك خۆى نىشانى دەداتەوە. ئەگەر ئەم يېناسەيە يەسند بكەين، ناچارىن وەك ئەفلاتوون، هونەرمەندەكان بە گرووپىك لە لاسايى كەرەوە دابنىيى و لە "يۆتۆپىسا" يهك كه له راستيدا دهبي مولكي خوّيان بيّت، وهدهريان بنيّين. لـ حاليّكدا بـ بنجهوانهوه، ئنمه تهنانهت وننهى ديهننك لهسهر ئهو ديهنه، واته لهسهر (مۆدۆل)، کهی، به بالاتر دادهنین. سروشینک دهبینین که سهر له نوی بهدی هاتووه تهوه، به لام باشترو كاملتر له سروشته و سهرهراي تايبه تمهندييه روالله تبيه كاني (مۆديل) ه كهي، روح و لينها توويي و ههستي هونه رمه نديشي تيدايه. كهواته هونهر، وينه له ژياني راستهقينه، له سروشت و شتهكاني جيهان هەلناگريتەوە، بەلكو ھەمووى ئەمانە، بەو شيوەپە دەردەبريتەوە كە لـ زەينى هونهرمهنددا رەنگدەدەنهوه. بهم ينيه هونهر دەربىرى ژيانى ئايىديالى و خەيالىي هونهرمهنده، كه ئەللېهته بابهتهكاني خزى له ژياني راستهقينهوه وهرگرتوون. ئهم ييناسهيه دهتوانري به شيوهيه كي دى بكري: "هونهر بريتييه له ريْكخستن يا دەربرینی ئەو جوانییانەی كە ویژدانی هونەرمەند لە جیهانەوە وەرى گرتوون و چیژی ليّ وهرگرتوون". له قوناغي دواييدا، هونهرمهند يادهوهرييه چيّژبهخشه کاني خوّي له زەيندا زىندوو دەكاتەوە. واتە ئەو ژيانە راستەقىنەيە، لە شۆوەي ژيانىكى خەيالى و

تایدیالیدا دهنویّنیّتهوه. دنیایهکی خهیالی سهر له نوی دهخولّقیّنیّتهوه و ده دهنوازیّنیّتهوه. له ویژدانی ناخودئاگای خوّی یارمهٔ یی ودردهگری و بهرههٔ میّك دهخاته دهروه که هم تایبه تمهندیی دهره کسی شتیّکی جیّسهرنجی تیّدایه و ههم خاوهنی تایبه تمهندی و حالهٔ تگهلیّکی روّحی و زهینی هونهرمهندیشه. نهگهر هونهرمهند سهرکهویّت ههمان نهو ههست و حالهٔ ته بگوازیّتهوه بو بینهرو بیسهر که لهکاتی دهرك یا دیتنی دیمهنکه (موّدیّل)دا، خوّی ههستی پینکردووه، نهوا شهو شتهی که بهدیهیناوه، به شك ناوی هونهر بهخوّیهوه دهگریّ.

ثهم پیناسه دوور و دریژه دهتوانین کورت بکهینهوه بر تهم رستهیه: "هونهر بریتییه له خولاقاندنی جوانی." قرناغی داهینان یا خولاقاندن، گرینگترین قرناغی هونهره. دنیاو شتهکان له بهرامبهر ههستهکانی هونهرمهنددا وهستاون. له ههر باوازیک، له همر چاولیخکردنیک، له همر رهنگ و شیوهیهک، له همر جولان و کاریگهری و کاردانهوهیهک، هاواری سکالا بهرزه، که: "نهمرمان بکه". حالهتیکی تایبهت له بهرامبهر جیهان و شتهکانی جیهاندا، بو هونهرمهند دیته پیش. چیژیکی بین مهبهست، بی چاوهروانی سوودی مادی، گیانی پر دهکهن له شادی. شهم شهزمونه چیژبهخشه له زهینیدا جی دهگری و له کاتی پیویستدا، به پینی شیراده و عمهتل و هوش و لیهاتووییهکهی، به شیوهی هونهر دهردهبردریت.

کهوات هونهرمه ند هاوکاری له ژیانی خهیالای خویه وه رده گری و بابه ته سهره کییه کانی نانی به رههمه کهی له نه زموونیکی دیاریکراوه وه به ده ستدیّنی که کاریان کردووه ته سهر روّحی. میشکی هونهرمه ند وه پیریّکی مهی فروّشه که ده رگای مهیخانه کهی به رووی مهیخوره کاندا کردوته وه. له ههر گوشهیه کهوه هاوار هه لاه ستی که مهی بیننه. ههموویان ده یانههوی که له گه لا پیره که دا پهیوه ندییه ک چیبکه ن و وه لامیّک وه ربگرنه وه. میشکی جوانی هونه رمه ند، ههر هاواریّک به گویّی دل ده بیسی. ههموو نه و کاریگه رییانه ی که له کاریگه ری ده ره کییه وه به دیدیّن، ریّک ده خات و شهو کات که حالا و توانایه که هه به یان نیله ما مه بیان مه به ست و نیازیّک له کاردایه،

ده توانی ههسته بهرهه فروه کان لهم کاریگهرییانه، له گوشه و که ناری ویژدانی ناخود ناگای خویه وه ده ربخات و سهر له نوی زیندوویان بکاته وه و بییچم بدا به و ههستانه ی که شیاوی ره نگدانه وه ن و فورمیک بدات به و ناوه روزکه زهینیه و به هوی هونه ریسشه وه که گهوره ترین نامرازی تیگه یشتن و لیکگه یشتن و چیژبردن و چیژبدن و چیژبدن به نه وانی دی.

لهم شیّوهیه دا، هونه رله گه ل چهندین هو کاردا یه کده گریّت. سه ره تا له گه ل ژیاندا. دواتر له گه ل ره روته فکرییه کانی وه ك: فه لسه فه، زانست، مه زهـه ب و هه سته کانی سه رده می هونه رمه ند.

له قوّناغی سیّیهمیشدا، لهگهال دهروونناسی فهردی (تاکی)و کوّمهلایهتی. بهم پهیوهست بوونانهیه که هونهر کاریّکی رهها نییه و جوانیش که تان و پوّکهی پیّکهوه گریّدهدا، ریّژهیی و گوراوه.

کهواته هونهر، له خولقاندنه کهی خویدا زورت قهرزداری هونهرمهنده، که له کاتیکی دیاریکراو و له ههلومهرجیّکی تاییه تی شویدیی کدا، ژبیان بهسهردهات. سروشت، خوی به تهنیایی، هیچ گرییه ک له کاری هونهرمهند ناکاتهوه، ههرچهند هونهرمهندیش به نوره ی خوی، به دوور له سروشت و جیهان و ژبیان هیچ کاریک ناباته ییشی. به لام له قوناغی نافراندنی هونهریدا، روانینی تاییهتی هونهرمهند، تهنانهت له بابهت و (مودیل)یش گرنگتره. چونکه ههر نهم روانینه تاییهتهیه که دهبیته هویارهنهبوو بابهت و (مودیل)یش گرنگتره، چونکه ههر زهمانیکهوه قسمیه کی تازهی دووبارهنهبوو ببیسین. لهراستیدا جیاوازی نیوان سروشت له گهل هونهردا، لهوه دایه که سروشت نهوه ی که همیهتی به خورایی ده خورای روناکییه کهی وه که پلاژکتوریک که له سه کوی ده کات و بی لایهنیشها به تاییه کهی وه که پلاژکتوریک که له سه کوی نفرین بووه کان. به کار دهبریت، به تاییه تی ناخاته سهر قاره مان و لی خوش بوو و نفرین بووه کان. به کلکو یه کسان له سهر دارا که برینداره و له خاک و خویندا گهوزاوه و نهسکهنده در، له سهر سهرییانه ده دره وشیته وه و به بین نهوه ی که پلهی رووناکییه کهی

بههیز یا بی هیز بکات، نزمترین سهربازه کانی مهیدانی شهرپیش رووناك ده کاتهوه. به لام هونهرمهند ده لینی پلاژکتوریّکی بههیزی به دهستهوهیه و له پهنای سه کوی تهماشاخانهی جیهاندا راوهستاوه و پلاژکتوره کهی ده خاته سهر کهسانیّك یا شتگهلیّك که سهرنجیان بو لای خوّی راکیّشاوه و به شهوقی ههسته کانی، رووناکییه کی تایبه ت ده دات به قارهمانانی موّدیّله ههلبّویّراوه کانی و ههم خوّی چیژ وهرده گری و ههم نهوانی تریش نوقمی ناو نهم چیژه ده کات. ههستی نهو بی مهبهسته و چیژه بهرهه هاتووه کهی بهرههمه کهشی بی مهبهست دهبیّت.

به لأم جواني يان قزناغي دوايي هونهر... جواني چييه؟ وه لأمي ئهم يرسياره تهنانهت له ينناسهي هونهريش ناروونتره. گوماننك له ئارادا نييه كه تايبه تمهنديگهلنكي دیاریکراوی وهك: هاوئاهه نگی، گونجان، په کیه تی، جۆراوج وزی، ساده یی، راستی ئەندازەگىرى، روونى، يەكيەتىيى نۆوان بەشەكان، شاپستەيى بۆ ئەنجامدانى ئامانجىك كە بەرھەمى ھونەرى لەبەر خاترىي بەدى ھاتووە، جوانى بەدى دىنن. بەلام جوانى زياد لهوهي كه له روالهتي دهرهكي شتهكاندا ههينت، له زهيني هونهرمهنددا ههيه. واته زياد لهوهی ناوی زات بیّت، ناوی مانایه، یا به دهربرینیّکی دی جوانی له راستیدا زیاد لهوهی که دەرههست (زەپنے- Subjective) بيّت، بهرههسته (عهينی- Objective). ههستيكه. لهم رووهوهيه كه جواني له سروشتدا، له كهل جواني له هونهردا، جيايه. له سروشتدا، جوانی پهسند کراوه و ناشیرینیش رهتکراوهیه، به لام له هونهردا، تهنانهت رەنگدانەوەي ناشىرىنىش ئەگەر ھەلومەرجەكانى ئافراندنى ھونەرى تىدا رەچاو كىرابن، جوانييه. لهم حالهته دا پيره ژنه به سالاچوه کهي (رامبراند) تواناي به رامبه ريي ههيه له گهل جوانترین قه دیسیننی (رافائیل)دا. چونکه بنه رهتی جوانی هونه رله چیز و ههستی بەرھەم ھاتووە لەو بابەتە. ئىستا دەتوانىن يىناسەيەكى (ھەرچەند ناتەواو) لــە جــوانىي هونهر بخهینه بهرچاو: "جوانی بریتییه له نواندن و بیچمدان به چیّژ. یا جوانی، چییّژیکه

نهوهی که به دریّژی باسی لیّوهکرا، ده توانری به م شیّوهیه کورت بکریّتهوه:

"هونهر بریتییه له دیتنی جوانی، دهرککردن و دهربرینیی، به جوّریّك که خوازراو و دلیّه دلیّه مستد بیّت. یا ساده تر بلیّین: "هونهر دهربرینی حالّهتیّکی روّحی و ههستییه که نهو ههسته بوو به هوی شهوق و به دهربرینیّکی روون، دهربراوه." نهلبّه ته لهم نواندنه دا، فکرو عهقلی هونهرمه ندیش روّلیّکی گرنگیان لهسهر شانه و ههرچهند پیّوه ندیی نیّوان ههسته کان و فکره کان زیاتر بیّت، هونهر کاملتره، فکر دهبیّت وه کلیلی (نوّت) که ناوازه کان پیّکهوه دهبهستی، زنجیری سوّزو ههسته کانی هونه رمه ند پیّکهوه گریّبدات و بیانخاته ژیّر هه ژمّوونی خوّیهوه.

له میژووی هونهرو له زانستی جوانیناسیدا، به تهواوی باس له هونهره جوانهکان دهکریّت که ئامانجهکهیان جوانییه. به لاّم هونهره بهسوودهکان که سوودیان لیّوه مهبهسته و جوانییهکهیان لهپلهی دووهمدایه - ئهوهنده جیّی سهرنج نین. هونهره بهسوودهکان دهتوانین ناو لیّبنیّین سهنعه ت.

به شپّوهیه کی گشتی هونه رهجوانه کان، دابهش ده کهنه سهر دوو جوّر:

۱_ هونهره پلاستیکییهکان، که پهیوهستن به هیزی دیتنهوه، وهك ویّنه کیّشان _ بیناکاری _ سهما _ ههلکوّلیّن _ سینهما _ شانوّ.

۲_ هونهره فۆنهتىكىيەكان كە پەيوەست بە بىستنەوەو لە خۆگرى شىعرو مۆسىقاو ئەدەبياتن. ئەلبەتە ئەم دابەشكردنەش، وەك پىناسەكانى هونەرو حوكمەكانى جوانى سەد لە سەد نىيە. چونكە لە راستىدا زۆربەي هونەرەكان لـە يـەك كاتـدا، پەيوەست دەبن بە دوو ھەستى بىست و دىتنەوە.

پیناسهی هونهر، به شیوهیه کی گستی، له سهر ههریه ک له هونه ده کان به دهستکارییه کی کهمهوه، شیاوی جیه جی کردنه. به جوّریک که ده توانین بلیّین هونه دی شده بیات و شیعر، هونه دی نافراندنی جوانین به هوی و شهوه، هونه موسیقا نافراندنی جوانییه به هوی ده نگه کانه و و وینه کیشانیش نافراندنی جوانییه به هوی ده نگه کانه و و بیناکاری و پهیکه رتاشی، هونه دی

بهرجهسته و چێژورووژێن."

ئافراندنی جوانین له قهباره کاندا. به لام مهرجی ئهم پیناسهیه، ئهوهیه که نهو حالهت و ههسته تایبهتانهی که گوتران، له بهرههمیخی هونهریدا بدرهوشینهوه و بگوازرینه وه بو بینه در بیسهر، ههر شهم حالهت و ههستهیشه که هونهره کان له بهرههمه او شیوه کانیان جیاده که نهوه مهرهمه کانی هاوشیوه کانیان جیاده که نهوه مه کانی هاوشیوه کانیان جیاده که نهوه مه کانی میسر، گوری سهربازی ون و ته لارگهلین کی لهم شیوهیه، ده ربری ههستگهلین کی وه که گوره یی، به زهیی، عهدالهت، نهینی مهرگ، ریزگرتن له کوژراوه ون ناوه کانن. شهم حاله تایبه تایبه تایانه، بیناکاری ده خه نه ناو خانهی هونه ره جوانه کانه وه و به محاله تانه یه بیناکاری هونه ری خانوه ناو خانهی هونه ره جوانه کانه وه و به محاله تانه که بیناکاری هونه ری خانوه ناو خانه کان جیاده کرینه وه و

پیشه نگی هه موو هونه ره کان شانویه، که له ناویته کردنی هاوناهه نگی هونه ره کانی تره وه به دی دیّت. واته بیناکاری و هه لکولیّن و ویّنه کیّشان و شهده بیات و به زوّری موسیقا له خوّ ده گریّ. سینه ما و باله و شوییراش له هونه ره ناویّته و نالوّره کانن. دواجار له سینه ما دا لایه نی (ته کنیك) به هه مان نه ندازه ی لایه نی هونه ری به هه هه و گرنگه.

££ £**

یاری و هونهر

سيمين دانشور

هونهر به یاری پیرۆز ناو دهبهن، پیرۆز وهسفیکی زیادییه بۆئهوهی که تهنیا هونهر وه یارییه که یارییه که یارییه که یارییه که یاریی به کلام نه گهر چاك لیخی بكۆلینهوه، زوّر له یاریش جیاواز نییه. دواجار یارییه کی جدی و ریخوپیک ولیوان لیوه له چیژی بی مهبهستی زهین و فكری مروق. منداله کان یاریده کهن، تهنانه ته گهر نامرازه کانیشی لهبهر دهستیاندا نهبن. نهم یارییه ههلاتنیکه له دهرده سهری چاك و خراپی دایك و باوك و ماموستاو پهرستارو تالی دهرمان و ته حهمول کردنی پزیشك. نهو کاتهی که مروق سهرده می مندالی تیده پهرینی به ناچاری یاریش ده خاته لاوه. بو ههلاتن له حهقیقه تی تالی دیان، له حالی رابووندا، دهست ده داته یارییه کی فیکری که له لای خه لکی ناسایی، له خهیال پلاوی تیناپه ریت، به لام له کهسانیکی تایبه تدا، به خه ونی هونه رمه ندانه و دواجار به هونه رکوتایی دیّت.

ئایا یاری و کوشکگهلیّکی خهیالیّ، که ههموومان له زهینماندا پیّکیان دههیّنین و دواتر ویّرانیان ده کهین تا کوشکیّکی تر بنیاد بنیّین و دواجار خهونی هونهرمهند، ههموو ههلاتنیّکن له واقعیهت؟ ئایا بهوشیّوهیهی که نیچه دهلیّت، ئایا مروّق بیّهیّن و ترسنوّکه و به دوای شتیّکدا ده گهریّت، که له حهقیقهتی روون و تال ههلیّنیّد؟ یان بهو شیّوهیهی که شیسلیّر دهنوسیّت، یاریی مندالان و یاریی هونه ههردووك هیّزگهلیّکی زیادین که سروشت دهیههویّت بهکارببریّن. ئایا هونه ر دهرچوونیّکه له ئارهزووی بی ئاکام و پوله پهشیوّکانی ژیان. یا بهو شیّوهیهی که شیریینهاوهر ههولاددات بیّمان بسهلیّنیّ، ئایا هونه ر بهرجهسته کردنی خواستی مروّقه؟

باسی سهره کی دهروونناسیی هونهری، لهسهر ههستی گهرانیکه که دهروونی تاکگهلیّکی تایبهت له شهوق و گهرم وگورپیدا دهتویّنیّتهوه و له بی ئارامی و دلّهراوکیّدا دایان دهنی. ئهم ههسته که به زوّری ناخوشه و کهمتر خوّشی هینهره، وا له هونهرمهنده کان ده کات که ئهم بی نارامییه تهواو بکهن و دابینکردنی ئهم ههستی گهران و شهوقهش، به هوّی بهرجهستهبوونی ئهو کرده چیژ بهخشهوهیه. چیژیک که وکی پاری، مروّق له کات و شویّن و غرور رزگار ده کات.

ثه گهر له یاری سهرده می مندالی و خهیالا پلاوی سهرده می لاوی و پیری و خهونی هونهرمه ند بکولاینه وه سهر وه کو شهوه ی که فروید بناغه دانه ری دهروونناسی کردوویه تی له کتیبی (پیوه ندیی شاعیرله گهلا خهوندا) س تا ئاستیک ههست به ناره زووره کانی مروّق و هانده ره کانی ده کهین بو یاری و خهیالا پلاوی و خهونی هونه رمه ندانه. ههروه ها پهی به بابه ته هاوبه شه کانی نیّوان ثهم سیّ دیارده په دهبهین. ههروه ها دهبیّت نهوه ش بلیّین که به شیّوه په کی بندره تی له زوّربه ی هونه ره کاندا، به تایبه تی هونه ری شیعر و نه دبیات، ههر شهم خهونه هونه رمه ندانه په و ته نانه تا سوّو نویترین شیّوه ی هونه ره کانیشدا، باس له سهر نهوه په تایبه تی و فهردیه.

با سهرنج بدهینه یاری مندالآن. مندالآه کان له یارییه کانیاندا، ههروه کو هونهرمهنده کان خهیالا به کار دهبهن. دنیایه کی خهیالا ی که بابهته کانییان له دنیای واقعییه وه وهرگرتوون دهخولآقینن و له نیوان عهم بابهتانه دا، ریخ خستنیکی نوی به و جوره ی که به دلیان بیت، بنیاد دهنین. عهم دنیا خهیالییه به جدی وهرده گرن، تیدا له ههستی خویان مایه دادهنین و به واقعیی داده نین و له بهرامبهریدا دنیای واقیع به یه کدهست و بی جهزبه دادهنین. به لام له ههمان کاتدا، یاری یه کهمی خوشیان به باشی له واقعیهت جیا ده کهنه وه، پیداگری لهسهر عهوه ده کهن که عهوهی ده یکمن یارییه.

ئەوكات كە مندالانى دوينىن، دەبنى موزقە گەورەكانى ئەمپرة، ئىدى يارىي مندالانە ياساغ و گالتەجارانەيە و دەبى لەم چىۋە سەرسوورچىنەرە چاوپۇشى بكرى. بەلام مرۆۋىك كە رۆۋىك لە رۆۋان ئەم چىۋەى ھەستىپىكىردووە، ناتوانى چاوپۇشى لىخ بكات. بۆيە پەنا دەباتە بەر يارىيەكى تر، واتە يارىي خەيالا. لە ناوخۆيىدا دەست دەداتە خولقاندنى دنيايەكى زەينى و لەم دنيا زەينىيەدا، ھەمبوو ئارەزووەكانى خىزى بەرھەق دەكاتوبەم جۆرە لە دنياى واقىعىيى دەردەچىيت كە ئارەزووەكانى بەرھەھة دەكاتوبەم جۆرە لە دنياى واقىعى دەردەچىيت كە ئارەزووەكانى بەلام خەياللەكاندووە ـ. زۆربەي خەلك ئەم خەياللىلارىيانەيان ھەن و چىۋيان لىخ وەردەگىرن، بەلام خەياللەكانيان شاراوەن و وەكو يارىيى مىنداللەكان ئاشكرا نىن، وەكبو ئەوەى كە دەشىت مرۆۋەكان دان بە گوناھەكانياندا بىين، بەلام بە خەياللەكانيان، قەت! خەيالى مىرۆۋ ناوەكى ترىن و راستگۆترىن نەپىنىيەكانى ئەون و ئەم شاردنەوەيە، خەونى گەورەكان لە يارىيى مىندالان جيا دەكاتەوە.

مندالله کان، قدت له هدولی شاردنه وهی یارییه کهیاندا نین و تهنانه ت شهو ئاره زووه ی که جوولیّنه ری یارییه کانیشیانه، ناشارنه وه.

موّتیّقی گرنگی یاریی مندالآن، ئارهزووی (گهوره بیوون)ه، و ئیّمه ده تیوانین ئه م جوولیّنه ره سهره کییه له زوّربه ی یارییه کانیاندا به دیبکهین. زوّربه ی یارییه کانی مندالآن، لاسایی کردنه وه ی تایبه تمهندییه کانی ژیانی گهوره کانن و به باشی ده تیوانین ههستبکهین که ئارهزووی (گهوره بیوون) ده یان کیشیّته ناو ئه م لاسایی کردنه وه یه وه. به لاّم جوولیّنه می خهیالپلاوی و خهونه کان، که سیّک که له مندالی تیّپه رپوه، ئارهزووگهلیّکن که ده بی به شاراوه یی بیّننه وه و میروّق شهرمی ههیه لهوه ی که خهیاله کانی خوی له باره ی به هه شیتیّکی یاساخ کیراوه وه که دنیای ئارهزوو و خهونه کانییه تی، ده ربخات.

ئهگهر ئارهزوو، خهیالا پلاوی و خهونه کانی مروّق نهیّنین، کهواته چوّن ههست به بوونیان ده کهین؟ سهر درای ئهودی که خوّیه شمان، هه ندی جار، پهناده بهینه به به به به ندی دهرد و بههه شته یاساغه، به لام کوّمه له خهانکیک ههن، که پیریستییان به ده ربرینی ده رد و

ئارەزوو و خەياللەكانيان ھەيە. ھەندىك لەمانە ھونەرمەندن و ھەندىكى تىر نەخۆشـە دەروونىيەكانن كە دەردى خۆشەويستىيەكەيان بە مەبەستى دەرمان كردن، دەبەنـە لاى دوكتۆر. ھەروەھا دەزانىن كە خۆشبەختەكان كەمتر خەيالا دەكەن و سـەرەپاى ئـەوەش روونە كە ئارەزووە بى ئەنجامەكان، جوولاينەرى زۆرربەى خـەون و خەيالـەكانن و ھـەر ئەوانەشن كە بە زۆرى نەخۆشە دەروونىيەكان پەيدادەكەن. نەخۆشىيى دەروونى ئارەزووە بى ئەنجامەكەى خۆى لە دنياى واقىعدا، لە دنياى خەيالدا بەدىدىنىت و بە شىروەيەك لەم دنيايەدا نوقمدەبى كە ھەستى خۆى سەبارەت بە واقىعىمت لەدەستدەدات.

ههر خهیال و ههر خهونیک، بهدیهینهری ئارهزوو و بهرهنجامی واقیعیه متینکی بین ئه خامه و ئارهزووه کانیش به پینی ره گهز و که سایه تی و هه لاکه و تی تاییه تی که سه کان، جیاوازن. ئارهزووه کانی مروّق به شیره یه کی پیژه یی ده توانین به سهر دووبه شدا دابه ش بکهین. ئارهزووه بهرزه فرپیه کان و ئارهزووه ئاشقانه کان. به زوّری ئهم دووه پینوه ندییان له گهلا یه کتردا ههیه، فروید لهمه ش زیاتر ده روات و ئارهزووه ئاشقانه کان به تهودی سهره کی ههموو ههوله کانی مروّق داده نیت. به ههرحال سهرنه کهوتن لهم جوره ئاره زووانه داو زیاده روّیی له خهیال پلاوی له باره یانه وه، مروّق ئاماده ی نه خوّشی ده روونی ده که که که باس کردنی کاری ئیمه نییه.

به باوه پی فرقید (له هه موو دیارده پهیوه سته کان به نهسته وه) خه و دیت زیاتر له هه مووان له خهیالا پلاوییه کانی رقرانه و له هونه ر ده چیت. له راستیدا خه و دیت نه به رجه سته کردنی ئاره زووگه لیکه که له نهستی ئیمه دا شار دراونه ته وه، ئه گه رله راشه کردنی خه ونی کدا ده سته وه ستان ده بین، له و رووه وه یه که ته نانه ته هه ندیک له ئاره زووه کافان له خومان ده شارینه وه وئه م ئاره زووه شاراوانه، له خه وندا به جلوبه رگیکی گزراوه وه خویافان یی ده نویننه وه ".

ئیستا با بچینهوه سهر هونهر که ههمووی ئهم پیشهکییانهمان بو ههانسهنگاندنی ئهم گهورهترین چالاکییهی زهینی مروق هینایهوه. ئایا دهتوانین هونهر به دریژهی یاری سهردهمی مندالی، یان یارییهکی تهواو و پیروز دابنینی؟ ئهگهریش داینهنین و ئهم

ویکچواندنهی شیللهر و لانگی ئه نمانی و فرقید به زیده پرقیی دابیین، لانیکهم دان به و خاله دا ده نین که یاده وه ربیه کانی مندالی، سه رنج پاکیشترین یاده وه ربیه کانی مرقش و هممیشه ش بو هونه رمه نده گه و ره کان، سه رنج پاکیشترین بابه تی هونه رمی بوون. ئایا ده توانین خهیالا پلاوی که سین کی خهیالا پلاو له گه ن هونه ردا و ه ک یه ک دابنیین؟ ئه وانه ی که له دنیای خهیالا فه رمان په وایی ده که ن خهیاله کانی خویان له ئیمه ده شارنه وه، به نام ئه گه ریش ده رویشانه خهیاله که یا نیمه هیچ جوانی و ناسکییه کیان تیدا نبیه. به نام ئه و کاته ی که هونه رمه ندیک خهونه کانی خویان بی نیشانده دات به خهونه کانی خه هانده ره کانی هه و ره که خهیاله کانی خه دانکانی خویان بی نیشانده دات به خهونه که هونه رمه ندیک خه و ناسایین به سندیان ده که ین و چیژیان لی و درده گرین و په سه ند کردن و چیژی ئیمه و هاو شیوه کافان له وانه یه هونه رمه ند بگه یه نن به ئاره زووگه لیک که پیشتر زور لینی دو و ر به ون ناوه بو هونه ر به داره زووگه لیک که پانیان پینوه ناوه بو هونه ر سه رنه که و تنگه لیک که دور به ون ناره زووگه لیک که پانیان پینوه ناوه بو هونه ر به رنه نه و تاره نه که این ناره زووگه لیک که پانیان پینوه ناوه بو هونه را از فریدیزم).

چ بههرهیهك، چ لیّهاتووییهكی زاتی تایبهت، یان به وتهی فرزید كام پهری شاراوه دهبیته هوی شهوهی كه هونهرمهند بتوانی دهست بداته خولقاندنی بهرههمیّكی هونهری كه ههرچهنده لهگهل یاری مندالآن و خهیال پلاویی خهلّكی ئاساییدا خاوهنی لایهنگهلیّكی هاوبهشه، بهلام لهو دووه زور له سهرترو بالاتر بیّت و ناوی بالاترین دیاری و گرانبههاترین میوهی زهین و فیكر و ههست و خهیالی مروّقی لی بنری

وه لامی جیّی پهسندی نهم پرسیاره نه فروّید و نهپهیره وه کانی و نه ده رونناسه کانی هونه ر، نهیانتوانیوه بیده نه وه. له راستیدا هه زار خالی هه ستیارتر لیّره دا هه ن. له وه دا که بناغه ی هونه ر تا ناستیّکی زیاد خه ون و خه یالله کان و پیّکهاته ی زهینی هونه رمه نده، گومانیّك له نارادا نییه و له وه شدا که هونه رمه ند کاکله و نیّوه روّکی به رهه مه که ی خوّی له دنیای ده ره وه وه رده گریّت و له نیّوانیاندا ریّک خستنیّکی نوی پیّکده هینی گومانیّك نییه، هه روه ها له وه شدا که خه ونه تاییه تی و تاکه که سییه کانی ده بنه هی تاییه ته ندی جیاکه ره وه و تاقانه هی شتنه وه ی به رهه مه هونه رییه که ی گومانیّك له نارادانییه. به لام هونه رمه ند چیّن کاری هونه ر به نه نجام ده گهیه نیّ؟

وه لا می مه مه مه مه مه مه مه اله الای ده روونناسی هونه ری نییه. نایا هه ستیارییه کی زور یان پیکها ته یه کی ده ماری تایبه ت، که سانیکی ده گمه ن والیده کات که شاره زووه بین کها ته مه کی ده ماری تایبه ت، که سانیکی ده گمه ن والید ده که ته نه ان ناسییه وه بین که این خواوه ند، میزری لینها توویی له ته ویلی نه و قاره مانانه داوه و وه ها هیزیکی داونه تی که هه ستی خویان له دنیای نافراندندا به و ره نگه جوراوجورانه برازیننه وه که شه وانی تر له بی ده سه لاتی خویان و به هیزی نه وان سه ریان بسور می که نایا بو ماوه، په روه رده به ده مه به به ده سته ینان، ریکوپیکی و وردبینین، که یه کیک به توانا و شه ویتر بیتوانا ده که ن وه لا میزی دنیای خولفاندن و شته کان، ته نیا له ده ستی که سانیکدان که جیایه. نهینییه کانی دنیای خولفاندن و شته کان، ته نیا له ده ستی که سانیکدان که توانایه کی تایبه تیبان هه یه. به لام له رواله تدا ده توانین بلین که هونه رمه ند خه و نه کانی به جوری که کوریون که مه به ستی خوبه رکه دون که مه به ستی که مه به ستی که به به خوبه رستی و دیکتاتورییان تیدا نییه.

دهتوانین ههستبکهین که هونهرمهند بابهتهکانی وهها به تهکنیکگهلیّکی تایبهت و هاوئاههنگ نیشانی ئیّمه داون، که توانای رکهبهریان نییه لهگهلی. تیّدهگهین، ئه نجامی ئهوهی که هونهرمهند به ئیّمهی به خشیوه: چیّری بیّ مهبهست، چیّری جوانی ناسانه و به دوور له ویّنا کردنی سوود و زیان و باشه و خراپی ئه خلاقییه. رهنگه ئیّمه له خهونی هونهرمهنددا که بهم ریّکخستنه نوی و هاوئاههنگ و لوژیکییهوه نیشانی ئیّمه دهدری خهیالی شهرماوی و ئارهزووه دهردناکهکانمان بناسینهوه و رهنگه بهرههمهکهشی هیّمنی روّحیمان پی بهخشی. رهنگه نهیّنی پهسهندکردنی چیژهکهمان لهوهدابیّت که ههولبّدهین پی بهپیّی هونهرمهند، دهستی جوولانی قارهمانهکان و نهیّنی خهیال و خهونهکانیان و ئهم جوولانه فیکری و ورووژاندنه قارهمانهکان و نهیّنی خهیال و خهونهکانیان و ئهم جوولانه فیکری و ورووژاندنه زمینیانه بگرین، که به کهیفی ئیّمهبن. ... و ئهمه تهنها ئیّمه نین که وهها بی ثاگاین باشتره ئهم نهیّنییه ههروا به نهیّنی بیّنیتهوه.

بهم پیّیه ههموومان باوه رمان وایه، ئهوهی که ههیه ئهوپه ری ناشیرینی و ناتهواوییه. بهم پیّیه ههرکهسیّك له هه للکهوتیّکدا جیده گری که بوّی تاریك و ناشیرینه و جیّگای ئهو نییه و ههستی نهفرهت و ناموّیی و ئاره زووی ده رچوونی لیّی ههیه.

همندیک کمس که باوه رپان به دین همیه، ده لیّن: ده بیّ ده رگایه ک لهم دنیایه وه بو شه و دنیایه که ده بی هم بی بکهینه وه و بروّین. به لاّم کمسانیّکیش ده لّین ئیمه لیّره دا به ند کراوین و ناتوانین بروّین بوّ جیّگایه کی تر، چونکه جیّگایه کی تر نییه، بوّیه ئیره وه ک جیهانی نموونه یی خوّیان (به هم شتیک که ده بی هم بیّ) چیده که ن. هونه روها کاریّک ده کات.

بهم پییه ئایین دهرگایه که بهرهو دنیایه کی تر که ده بی هه بی (کارمان به بوون و نه به بوون و نه بیده نییه) و هونهر په نه به به به هونه ده لیّت ئیّمه لیّره داین و ناتوانین بروّینه جیّگایه کی ترو له هه رحالیّن کدا مه حکوومین به وه ی که تیّیدا بین. به م پیّیه په نجه ره که ده کاته وه تا دنیا ئایدیاله که ی بکیّشیّته ناوه وه (له ریّگای چاو _ نوارین...هتد) بو نیّو دنیایه که ناشیرینه و نموونه یی نییه. به ده ربرینی کی تر عیرفان ده رگایه که به ده و دنیاکه ی تر، که ده بی هه بی و هونه ریه نه به ره و دنیایه.

فهلسهفهی پهنجهره- واته ههستکردن به بسوون له جینگایه که ئارهزوومانه ههبین، به لام نین- له ناخماندا دروزنانه بهدیدیت، له حالینکدا که لهو شوینهین ئارهزوومانه نهبین.

کاری پهنجهره ئهمهیه: له حالیّکدا که نابیّ ببین، تووش بووین و پهنجهره ههستی بوون له جیّگایهکماندا تیّدا دهخولهّیّنیّ که نین (جیّگایهك که دهبوو ههبین، بهلام تیّیدا نین). بهم پیّیه پهنجهره به ئاماده بوونی خراپ، ئاماده نهبوونی چاك به مروّق دهدات. به دهربرینیّکی دی، پهنجهره کاری ئهوهیه له جیّگایهکدا که ههین، بهلام ئارهزووی دهرچوونیشمان لیّی ههیه، ههستی دروّزنانهی (لهویّدا نهبوون)مان، پی بدات.

مرۆف، لهو لایهنهوه، ههولدهدات که له زیندانه ههمیشهیییهکهی رزگاری بیّت و بو ئهوهش که ریّگایهکی دهرچوون پهیدا بکات، دهستهوداویّنی دهرودیواری ههموو

هونهر دەرچوونێکه لهوهي که ههپه

د. عەلى شەرىعەتى

ئەم قسەيەى خەيام راست قسەكەى سارتەرە، كە دەڭى:

گر دست بدی به فلکم چون یزدان برداشتمی من این فلك را زمیان

از نو فلکی دگر چنان ساختمی کازاده به کام دل رسیدی اسان

واته مروّق که خاوهنی روّحیّکی گهورهیه، له سروشت و لهو دونیایهدا که خوا چیّی کردووه، به ئامانجی دلّی ناگات، چونکه ههموو شتیّك ناپهسهندو ریّژهیی و خراپه، یا لانیکهم ناتهواوه و ئایدیال نییه.

ده لنی: "ته گهرمن له جیاتی خوای خوّم ده بووم، وه ها دنیایه کم چیده کرد که روحه گهوره کانیش بتوانن وه کو تهو روّحه نزم و سووکانه ی که له زه لکاوه وه تیرشاو ده بن، تیراو بن ".

لایه دهبینت. به م پنیه نیازی ده رچوون و هه به بوونی په نجه ره یه که دوا به هیزتره. هممیشه له گهران به دوای کلاور پژنه یه کدایه به ره و ده ره ره . نه گه ر وه ها کلاور پژنه یه که به ره ویکت له خهیالیدا دروستیان ده کات. په نجه ره یه کیه نه دوری نه گه ر به در پرایی میژووی مرزف هه بووه ـ نه وه یه که ناوی دله راوکنی که هه میشه، به در پرایی میژوو، مرزف هه بووه ـ نه وه یه که ناوی دله راوکنی ناینید. نه گه ر به در پرایی میژوو، مرزف به رده وام به دوای ناییندا گهراوه، نه وا به دوای دزینه وه یه به به به دوای دزینه وی په نجه ره یان ده رگایه کدا بووه، که چ له ریکای چاولی کردنه و و چ به هزی بوونییه وه لینی هه لبیت (له و دنیایه). به هه رحال نه گه ر باوه ریشی به دنیای ده ره وه نه بووبی نید و پی پیداویستی هه ن که سروشت له به ده ست هینانیاندا بی توانایه. یا هونه رمه ند نه و پیویستیانه به رهم شده کات، یا مه زهه بریگای ده رچوون له و جیگایه ی پی نیشانده دات که شایسته ی تیدابوونی نییه.

ئهم فهلسهفهیه ههم بنه مای ئه ده بیات و هونه رو ههم فهلسهفه ما ددی یان مهزهه بییه کان و ئایینه روزهه هلاتی و روزئاوایییه کانیش بووه. هه می شهمروق بیر له دنیای سهرو سروشتی (میتافیزیك) ده کاته وه. به مانایه کی گشتی، واته دنیایه ك که ده بی باشتر لهم دنیای سروشتییه بی و گونجاویش بیت له گهل مروق دا به بی نه وه ی که بوون و نه بوونی جینی باس بیت. که سیک که ده ست بداته ئافراندنیکی هونه ری بو ئه وه یه که ره نج ده بات له که مایه سی و نه بوونیی، له دنیای راسته قینه دا. رازاندنه وه مروق رازاندنه وه مال وینه کیشان و هند، له حالی که مایه سیدا دینه بوون و مروق ده یه همیه دی که مایه سیده که ره به هوی هونه رو و له وه که که مایه سیدا دینه و هه ست به که مایه سی و ده به هوی که هه یه نارازییه و هه ست به که مایه سی ده کات و ده به هوی به هوی هونه ره و بریب کاته وه.

ئەمرۆ من ھەموو شتىك لە دنيادا لە روانگەى ھەستكردن بە كەماسىيەك چاو لى دەكەم، كە مرۆق ھەستىپىدەكات و ئەم ھەستى كەمايەسىيە لە دنيادا، چەند ھەستى بەدىدىنى: يەكىك غوربەته(نامۆيى)،(من لە گەلائهم ژياندا ھەلناكەم). ھەستى غوربەت، ھەستى دلەراوكى بەدىدىنى و دەبىنى كە بەو ئەندازەسەى كە رۆھەكان نەرمترو بالاترن، دلەراوكى و نانارامى و ناخۇشىيەكانىش تىياندا زىاترن. رۆھەكان

به و ئەندازەيەش كە ئاست نزمترن بچووكترين سەركەوتن لە ژيانياندا نوقمى شادمانيان دەكات. ئەگەر ئەدەبيات بە غوونە بينينەوە، دەبينىن كە: ئەدەبياتىك كە دلەراوكى و خەم لەخۆدەگرى ھەموو ئەدەبياتى بالايە، ئەدەبياتىكىش كە شادى و خۆشمى و سەماى شادى ھىندى ھەيە، ئەدەبياتى نزمترە.

له موسیقاشدا ههر بهم شیوهیهه، بهو ئهندازهیهی که ئاستی بیرو ههسته هونهرییهکان لهخواره، موسیقاو سهماش له ئاستی ههیهجانه شادی هینهرهکاندا دهمینینتهوه. یهکهم جار ئهرهستو سهرنجی ئهم بابهتهی داوه. ئهو ههموو بهرههمه هونهرییهکان بهسهر بهرههمه کومیندی و تراژیدییهکاندا دابهشدهکات.

دراما دوو جۆره و بهمانای نواندنه. ههندیک لهزانایان وا ههستده کهن که دراما بهمانای تیاتروشانونامهیه. له حالیّکدا که دراما بهمانای نواندنه، ئیستا چ بههوی شیعرهوه بین، کهههسته کهی دهنویّنی، چ بههوی ویّنه کیّسان و پهیکهرتاشی، نووسهری، تیّناتروّوه.... بیّت، هیچ جیاوازییه کی تیّدا نییه. مهگهر ههموو بهرههمه هونهرییه کان جوریّك نواندنی ههست نین؟ بهم پیّیه نواندن واته دراما، ئهگهر بههوی ئهکتهرییه وه بیّت، شانو نهگهر بههوی دهنگهوه بیّت موسیقا، نهگهر بههوی رهنگیشهوه بیّت موسیقا، نهگهر بههوی رهنگیشهوه بیّت موسیقا، نهگهر بههوی

له کتیبه کهی نهرهستودا دراما بهم مانایهیه. لهم کتیبهدا تهواوی دراماکان دابهش کراونه ته سهر دوو به ش، کومیدی و تراژیدی. کومیدی دراما شادی هینه درهکانن و تراژیدیش دراماییکه که مروّف ده خاته نیو خهم و کوقانیکی قوولهوه. خهم بهو مانایهی که همندیک جار لهبهرامبهر دیت یا بیستنی بهرهه میکدا تووشی رامانیکی قوولی به ببلاو و ناروون ده بیت. وه ها ههستیک خهمی پیده لین و وه ها بهرهه میکیش تراژیدییه. بهم پیه تراژیدی دراماییکه که مروّف ناچار به رامانی خهم هینه ده کات و کومیدی به پیچه وانه وه. هم رامایید.

رۆشنبیران و رۆحهگهورهکان تراژیدیایان خۆش دهوی (ههموو بهرههمه نایابهکان تراژیدین). ههندیک جاری وا ههیه که تووشی خهمگهلیک دهبین، کهئهم خهمانه لهبهر

هۆی مەينەتى و بى بەشى يا شىۆك گەلىنكەوەن كەلىه ژيانەوە دىتوومانن(لەسەر جەستەمان، ژياغان، بووغانو....). وەھا خەمگەلىنك لەو خەمانەى كەباسيان لىنوەكرا جيان و تەواو لەگەلىنان ناتەبان و دەبى ناوى"داخ"يان لى بنىرى (داخ لىه زەرەر، لىه نەمانى يلەو پايەو....).

ههستیک که منی ناچار به سهنعهت کردووه، ههستی رؤیشتن بهرهو ئهوهیه که ههیه و ههستیک که منی ناچاربه هونهر کردووه دهرچوونه لهوهی که ههیه رؤیشتن بهرهو ئهوهی که ههیه، هونهر بهدیدینی و نهفرهتیش لهوهی که ههیه، هونهر بهدیدینی بهم پییه ئارهزووی خوشهویستی بو ئهوهی که ههیه سهنعه ته و نهفرهتیش لیتی هونهره.

بهم کهواته سهنعهت(ئهوهیه که ههیه و نهدهبوو ههبا)و هونهریش(ئهوهیه که دهبوو ههباو نییه). "داخ" له پهگهزی سهنعهتهو خهم لهپهگهزی هونهره. خهم بریتییه لهو پهنهی که له کهمایهسی ئهو شتهی که نییه، دهیکیشین، "داخ"یش، پهنینکه له کهمایهسی ئهو شتهی که ههمانه. لهسهر ئهم بنهمایه کهسیک که داخ دهخوات کهسیکه که عهشقی ههیه بو ئهوهی که ههیهو لهبهر ئهوهی نییهتی، ئاخ ههلادهکیشین. کهسیک که خهم دهخوات کهسیکه که بهرهوئهوه دهچیت نییهو له بهر نهوه دهچیت نییهو له بهره نهوه خهم دهخوات کهسیکه که بهرهوئهوه دهچیت نییهو له بهره نهوه خهم دهخوات کهسیکه که بهرهوئهوه دهچیت نییهو له بهره نهوه خهم دهخوات که نییهتی.

کۆمه لناسی نیسشانده دات که خهم زورتر (لهباری نابوورییهوه) هی چینی ده سه لاتدارو خوشگوزه ران و هی چینی بورژوایه. بورژوا مروقینکه، نهوهی که ههیه، ههیه؟ لهبهر نهوهی که نهوهی دهبی ههیبی نییهتی.

به لام چینی خواره وه ، کاتیک ئه وه ی که هه یه به به لام نییه تی به و به ده ستی دینی ، خوشحال ده بیت . راست به پینچه وانه ی بورژواوه که هه موو شتیکی هه یه . به م پینیه خه م کاتیک ده ستییده کات که هه موو شتیک به کوتایی ده گات. "داخ" کاتیک ده ستیید که نه وه ی هه یه ، هیشتا ده ستیپی نه کردووه . نه مه یه ، که سیک که بی خه لاّوزی ناومال هه ولّده دات ، ناتوانی وه ها خه میکی هه بی که که سی خوشگوزه ران هه یه تی . وه ها بابه تیک ئه گه ر له روانگه ی کومه لاناسییه وه چاو لیب که یک میرژوویشه و هه روانگه ی کومه لاناسییه وه نه وه لیب که دروایه که ده بین به هیپی ، بتیل و . . . و به دوای نه و شته دا ده گه ری که نییه . له میرژوویشدا ده بینی که هه میشه هونه ره بالا کاندا و دی هاتوون (لیره دا مه به ست داکوکی کردن نییه له هونه ریا سه نعه ت ، به لاک که مه به ست ده ربرینی حه قیقه ته) .

کاتینک که پهیوهستن به چینه مهحروومهکان و نهو نایننهش که پهیوهستن به پایینانهی که پهیوهستن به چینه مهحروومهکان و نهو ناینانهش که پهیوهستن به چینه خوشگوزهرانهکاندا، نایینهکانی چین و هیند و پینه خوشگوزهرانهکاندا، نایینهکانی چین و هیند و نیران، که سی ناوچهی شارستانیتی گهورهی کون بوون و پیغهمبهرگهلیکی گهورهش ههر لهم ناوچانهوه هاتوون. شارستانییهتیکی دیش شارستانییهتی سامییه که نیبراهیم و عیسا و محهمهد (له نادهمهوه تا دوایین پیغهمبهر) لهویوه هاتوون و کاتیک که چاو لهمانه ده کهین دهبینین که ههموو له چینه ژیردهستهکان بوون. پیغهمبهریک نهبووه مهگهر بوون. پیغهمبهریک نهبووه مهگهر بوون. پیغهمبهریک نهبووه مهگهر بوون. پیغهمبهریک نهبووه مهگهر بهوهی که شوان بووبیت، واته له چینی خوارهوه بووه. نهگهر به حکوومهت و پاشایهتی و دهسهلات گهیشت نهوه شتیکی دیکهیه. بهههر حالا بنه پهت و هسرچاوه کهی له چینه نزمهکان بووه.

حەزرەتى ئىبراھىم شاگردى پەيكەرتاش، داود حەسىر دروستكەرو پىغەمبەرەكانى ترىش بەزۆرى شوانن.

دەبى بلنىن كە شوان بى بەشترىن مرۆقىكە كە لەدنىادا، چونكە خاوەنى ھىچ مالا و بنەماللە و ژيانىك، تەنانەت دىتنى ئاوايىش نىيە. ئەو پىغەمبەرانەش كە پىشەكار بوون لە خوارترىن چىنەكانى كۆمەللگاى خۆيان دەژمىردران.

به و شینوه ی که پیغه مبه رانی سامی هه موویان له چینه نزمه کان بوون، پیغه مبه رانی دیکه ش (هیند و ئیران و چین) به بی پینه مبازاده و گهوره کانن. بوودا شایه و ده سه لاتی ههیه، نانك له هه ر دوولاوه شازاده یه. ههموو پیبه رانی مه زهه بی بوودا به بی پینه و شازاده ن له ئیراندا سی پینه مبه ری گهوره مان ههیه: زهرده شت، مانی، مهزده ک، زهرده شت له گهوره زاده کانه و مهزده ک و مانیش ههروا.

ثایینه روّژهه لاتییه کان به دوای خه می میتافیزیکی و گهیشتن به دنیایه کن که شایسته ی خهم خواردن و ثازار چه شد. واته شهوه ی که له ده وروبه ریدا ده گوزه ری گرنگییه کی نییه، گرنگی به ژیان نادا چ بگات به وه ی که هه ستیاری هه بیت که چ که سیک له رئیاندا مه حروومه یا ئه وه ی که چ که سیک هموو هیزه کانی هه یه و ثه وی دی نییه تی. چ که سیک جلوبه رگی جوان له به ر ده کات و چ که سیک له به ر ناکات، به گشتی هیچ به هایه ک بر نهمانه دانانیت. هه ر له به رئه مه شهر و حده لیّت: که سانیک که هیچیان نییه ئاسانتر ده فرن، به م پییه که سیک که مه حروومه ، مروّقیّکی ده سه لاتدار تره و که سیک که ده وله مه نده که ده و له به ربی ته مه می بی نه مه می بی به مه می بی به ده وله مه نده به به ده وله مه نده به به ده وله مه ندی به ده ویکه شه وان ده ربی که به دول و سه ربیکات. نه بینراوه که به ده ولکه میتافیزیکییه وه بوون و سه رنجیان نه داوه ته خه لک.

به لاّم که پینغهمبهرانی سامی رادهبن، به شمشیره وه هیرش ده کهنهسه رخهزینه و دهسه لاتی مهوجوود و له بابهت ئهوه ی که پاره و هیز دهبی لهده ستی چ که سینکدا بنت، ههستبارن.

ئەمەيە كە ئەم پيغەمبەرانە، بە دژى دەسەلاتى مەوجوود ھەللاەستنەوەو ئەوانى دىش (وەك مانىو...) بالى پيوە دەدەن.

بهم پێیه مهحروومییهت لهوهی که ههیه لهثایینه ڕۆژههڵاتییهکاندا بۆخۆی جۆرێك خاوهندارییه، لهحاڵێکسدا لهثایینه سامییهکاندا مهحروومییهت جۆرێــك مهحروومییهته، کهدهبی بهزور بگوردرێت به خاوهنداریهتی.

ثهمهیه که لههیچ یه له ئایینه پرزژهه لاتیه کاندا گرتنی مالیّات، چونیه تی دابه شکردنی سهروه و مهسه لهی خاوه ن بوون _ ههموو _ جیّی باس نین. له قورئاندا به پیپچهوانه ی نوّرینی سوّفیانه (که له پروژهه لاّته وه تیّکه لیّی بووه)، مادیات (بهمانای پاره) به و شه گهلیّک ده رده بریّت که نیستانده دات چهنده گرنگی به سهروه تی ماددی ده دات، نه ک ته تعنیا گرنگی پیده دات به لکو زوّرتر له مروّقی نه وروّش سهرنجی ده دات و گرنگی پیداوه، چونکه نهمروّ ئیّمه به سهروه تی مادی، پاره ده لایّین، له حالیّک دا نوگهلیک که له قورئاندا مانای پاره و سهروه ت ده ده ن زوّرن وه ک: " فضل الله" یان" فضل من الله "(مغانم کثیرة و فضل من الله: سوودگه لیّکی فراوان و خاوه ن بیونی پیشتیوانی خوا)، خیر (سهروه ت). پینه مبهر ده لاّیت: انی احببت حب الخیر (خوّش ویستنی پاره م خوّش ده ویّ) نه م نوّرینه ، نوّرینی کی ته واو دژه سوّفییانه و عارفانه یه و له گه لا پینه مبهری نیسلام له ژیانی خوّیدا نیستانده دات که هه میسته هاوریّک انی له زوهدی سوّفیانه و پوّحی سوّفیگه ریانه لاداوه. هه لبّه ت دواتر ده بینین که وه ها حاله میّک له سوّفیانه و پوّحی سوّفیگه ریانه لاداوه. هه لبّه ت دواتر ده بینین که وه ها حاله میّک له شوّمه تی پینه مبهردا، به هوّکارگه لی جوغرافیایی به دیدیّت.

بهم ينيه، ئهم بابهتانه نموونهيه كي ترن بو مهزههب ناسه كان.

ئهوهی که لهمهسهلهی بینگانهیی و ههستی کهمایهسی مروّق لهپیّوهندی لهگهان ژینگه و ههستی تهنیایی مروّق له سروشتدا،بنهمای جیهانبینی منه له فهلسهفهدا، لهههموو بابهته جیاوازه کوّمهلناسییهکان و میّژووی ثایینهکانیستدا، بهتهواوی بهرچاوه. سیّوفیگهری لهسهدهکانی چوارو پیّنج و شهشدا بهدیدیّت. سهدهیه کهکوّمهلگای ئیسلامی بووه به بورژوازی و دژهکردهوهکهی، خولقاندنی سوفیگهری عیرفانه. ئهمروّش خوّبهدهستهوهدان و بیّزاری چینی لاو له کوّمهلگاگهلیّکدا خوّدهنویّنی که شارستانییهت بهوپهری خوّی گهیشتووه، بو نهوونه: لاویّکی فینگلیزی ههستدهکات که تا کوّتایی تهمهنی و تهنانهت تا دوا ساتی مردنیشی همموو شتیکی ههمو شتیکی ههمو شتیکی هموو شتیکی همود شدین ناکهن بلیّ، ههرچهند که دهبینی همووشتیک لهدهستیدا ههیه، بهلام ئهمانه تیّری ناکهن و ئهوهی که همیه دلگرانیان کردووه و دواجار ههلاهچیّت.

پێویست به وهبیر هێنانهوه دهکات که ههڵچوونی ئهمڕوٚی وڵاته پێـشکهوتووهکان جیایه لهوڵاته پاشکهوتووهکان مروٚق جیایه لهوڵاته پاشکهوتووهکان، چونکه لهو ولاتانهدا(دواکهوتووهکان) ههڵـچونی مروٚق بوّ وهدهستهێنانی ئهوهیهکه ههیه، به لام ئهوان نیانه، به لام ههڵچوونی خه ڵکی ولاتانی پێشکهتوو لهوهیه کهههیه. چهند پێکهنیناوییه که کهسێك سهبارهت بهوهی که ههیهو بی بهشه لێی، خهمی ئهوهی ههبی که نییه.

چەند رستەيەكى گرنگ:

بیّگانهیی(ناموّبوون) واته مروّق زاتی خوّی لهگهل دنیادا به جیاو نهگونجاو دهبینی و ههستدهکات که جهوههریّکی دیکهیه (چ مهزههبیو چ نامهزههبی). لیّرهدایه که ههستدهکا شتیّکی دیکهیه و ههستی کهمایهسی تیّدا بهدیدیّت.

نامۆبوون و هەستى كەمايەسى لەوەيدا كە ھەيە، نامۆيى خۆى لەگەل سروشت و كەمايەسى سروشت لەپيۆەندى لەگەل پيويستىيەكانى خۆى، دلەراوكى، خەمو...هتد، بەدىدىنن. ئەم ھەستەو ئەم بەستىنە رۆحىيە، دووھەستى جياوەنەبوو بەدىدىنن:

پ _ مرؤق بهم ههموو رهنج و زهجمه تهوه چ شتیک دروستده کات؟

ههیه، درووست نییه که به رهنج و زه همهتی ده سکرد، دروستیبکهن.

لهوانهیه لهم پێوهندییهدا دوو رهخنه بگیرێن، یهکهم ئهوهی که بێ نهوونه: کهسێك کهخوّی خاوهنی قهڵفهتێکه و بهجوٚرێك خوّی ده رازێنێتهوه کهناشرینتر دهبێت، بیێ گومان ده زانێت که خوّی تێکداوه، لهم حاڵهتهدا ئهمه چ ههستێکی کهمایهسی و تیێ هێنانهوهیهتی، کهنهك تهنیا کهمایهسییهکهی پرنهبووهتهوه، بهڵکو جوانی گهلێکیش کهسروشتی بوون، لهنێوی بردوون! ئایا ئهمه هونهره یان نا؟ نهلبهته کههونهره همستێک کهوهها کههینه همیبووبیێ و خوّی رازاندبێتهوه و خوّیشی ناشیرینتر کردبیێ

لهگهل ههستی کهسینکدا که خوی رازاندوتهوه و جوانتر بووه، یهك شته و کردهی ههردووکیان هونهره، کهدواجار یه کیان سهرکهوتووه و نهوی دیکهیان نا، چونکه نالوی کهسینک ههست به کهمایه سی نه کاو دهستیش بداته خورازاندنهوه یان کارینکی دیکه.

رهخنه له هونهردا، لهرادهی سهرکهوتن و سهرنهکهوتنی هونهرمهند له تی هینانهوهی ههستی کهماسییه که دهکوّلیّتهوه که له پیّوهندی لهگهل جوانیدا ههستی پی کردووه، چونکه ههموو هونهرمهندهکان چ ئهوانهی که جوانی ده نافریّنن و چ ئهوانهش که جوانی ده شیّویّنن، خاوهنی یه که ههستی هاوبهشن.

رهخنهی دووههم ـ لهوانهیه پرسیار بکری که ثایا لیوناردو دافینیچی شتیکی نویی لهجیهاندا داهینناوه؟ خاتوو مونالیزا ماوهیه کی زور چووهته ژووری کاره کهی دافینیچی و ئهویش ئهو زهردهخهنهی کهلهسهر لیوه کانی خانهوه بووه، کیشاوه تهوه و هیچ شتیکی پیوه زیاد نه کردووه. وهها پیکهنینیک له سروشتدا بووه، کهوات چههستیکی کهمایهسی بووه هوی نهوه ی که دافینیچی نهوه بخولفینی که لهسروشتدا بووه. نایا لیره دافیندی نهوه بخولفینی که له سروشتدا ههیه.

نه خیر! چونکه دافینچی شتیکی هیناوه ته بوون که سروشت له بوونیدا دهست کررت بروه و مسته به خسینی وه سا پیکه نینیکه به مستیک گهچ و پارچه یه ک (پارچه یه ک

* * *

(۱) ئیخوانی ئۆمید دەلنی: ئەوەی روونە دنیایەکی پر لە رەنج و نەگبەتە و باوەرپنکیشم بە دنیا نادیارەکە نییە. یان سارتەر کە ئەوەنىدە لەسروشتو ژیان دەنالنینی و دەلنی: ئیرە(دنیا) دەبەنگە، پەستە، خراپە، مرۆڤکوژە، باوەرپشی بەدنیاکەی دی نییە، بەم پییە باوەری بە دەرگا یان پەنجەرەگەلینکیش نییە، چونکە کاتیک مرۆڤ باوەری بە دەرگا یا پەنجەرە ھەیە، كەشتیك لە دەرەوەیانەوە بیت. بەلام بەھەر حال لەگەل ئەوەشدا كەدەلیت لەدەرەوەی ئەم ژوورەدا "سروشت" شتیکی دی نىیە، كەچى ناتوانی بەم ژوورەدامدى دىلىغى بەم روقى بەشەرەنتر لەدنیايە.

رهخنه دهگرم، یان ئارهزووهکانی خوّم له بارهی ئهوهی که هونهر (دهبیّت وها بیّت) و یان بوّچوونی خوّم (بوّچی وههایه؟)دهخهمه روو .

مەسەلەي ھونەر لە دوو لايەنەوە بۆ ئىمە جىنى باسە:

به داخهوه له کومه لاگایه کدا که له ئاستیکی به رته سك و وه ستاودایه، چاره نووسی ماناکانیش دلته زینه. کاتیك که مه سه له یه ك یان فکریك ده رده بردریت، به زوری به بی ئه وه دی لینی تیبگهین، نه بیستراوانه، نه زانانه و نه ناسراوانه، به لیبراوییه وه له به رامبه ریدا ده وه ستن ونه ك ته نیا به به لاگاندن و به زانست وبه قسه، به لاگو به هه موو ریگاو شیوه نائه خلاقییه کانیش هیرشی ده کریت ه سه رو دژایه تی له گه لدا ده که ن نه گه ر به رامبه ره که له م کیشه یه تیپه ربوو، ده خنکیت به لام نه گه ر به هیز بوو و به هه ر نرخیک وه ستا، دواتر ده بیت به مود، که بوو به مودیش، نه وه نده بی نرخ ده ی که توبه ده کات!

ثهم (گهرانه وه بو خود) ه، به شیره یه کی لی هاتووه، که شهو کهسانه ی به نرخگه لیکی دژوار ئهم مهسه لانه یان لهم ولاتانه دا باسکردووه، ئهمرو ئاماده ن به هه نرخیک که بووه، خویان لهم تومه ته بی به ری بکه ن! گهرانه وه بو خود، وه ک ژیاندنه وه ی

هونهر له چاوهروانی، چاوهروانکراودا

لهوانهیه بلین که هونهر ههرچییهك بیت، بهههرحال بهشینکی پسپوری ئالوزو تايبهته وبمانهوي و نهمانهوي دهبيت كهسيك له بارهيهوه قسه بكات كههونهرمهند بيت. به شايهتي من و ئيوهش، من هونهرمهند نيم (نووسهر).بهلام ئهم قسانهي كه ليره دا له بارهى هونه رهوه دهيانكهم لهو قسانه نين كه ئه مروّ باون. به شيوه يه كى ئاسایی کهسانیک که سهبارهت به بابهتگهلیک باسده کهن، دهبیت یسیورییه کیان هـ بينت. چـ مند زانستيك هـ من كـ م لـ م كۆمـ مالگاى ئيمـ مدا مـ مزلوومن، مـ مزلووم بهومانایهی کهخاوهنیان نییه، هزی ئهوهش که خاوهنیان نییه ئهوهیه که ئاست و ياساكانيان ديار نين. بـهم يێيـه و بههـهر حال قـسهيهك كـه لـه بـارهي هونـهرهوه دەپكەم،لەم جۆرە نىيە. من لېرەدا وەك يسيۆرېك لە كارى ھونەردا قسە ناكەم، بەلكو وهك كەستكى خوازيارى زانيارى، يا يەكتك لـ خوتنـ درەكانى ئـ م سـ درزەوييه،كه دەتوانىت لە ھەر بەشىكدا كە يسىۆرى ھەيە،قسە بكات. لـە بارەي ھونـەرەوە قـسە ده کهم. به لام له یله و یایهی خزمدا. چونکه هونه ر له هه مان کات دا که لایه نیکی تایبهتی و پسپوری ههیه، لایهنیکی تهواو گشتی و مروییشی ههیه. به پیهوانهی ههندیک له زانسته کان که له چوارچیوهی بهرته سکی یسیوریی خویاندا به تهواوی گیریان کردووه و نهوانی تر مافیان نییه قسهیان له بارهوه بکهن وهك: فیزیا، کیمیاو بيركاري. لايهني ئاراستهكراو و گويگري هونهر، همهموو مرزقهكانن. له همهمان كاتيشدا خودى هونهر، تەكنىكىكىشە- بەلام نەك ئەوەى تەنها تەكنىكىك بىت -به ههر حال ناسيني پهيوهسته به فيربوون وناسينيکي تايبه تهوه. به لام من وهك په كيك له موخاتهبه کانی هونه رله سهرده می خودمدا قسه ده کهم و هه رله مینگهیه شهوه یه که

خورافه کان، نهریته وشك هه لاتووه کان، کونه پهرستی و گه پانه وه بیز نهریته کیزن و وه حشییه سهره تاییه کانی لی هاتووه! له حالیّک دا که گه پانه وه بیز خود به مانای گه پانه وه پر خود به مانای گه پانه وه پر خود بنیاتنه رو چالاکه یه که پانه وه بر که سایه تی خود و به مانای گه شانه وهی نه و پرخه بنیاتنه رو چالاکه یه که له رابر دوودا، فهرهه نگ، کومه آنگا و شارستانیه تی بنیادنا، نه ك به مانای گه پانه وه مه مه سه له مردوو و له ناوچووه کان به پینی کات و پیویستی. قه ت! مه به ست نه وه نییه که ماناو سوزو هه ست و فکر و فه لسه فه کان له قوولایی زهمه نه وه ده ربه ین وشه ورو که ماناو سوزو هه ست و فکر و فه لسه فه کان له قوولایی زهمه نه وه ده ربه ینین و شه وری له موزه خانه کان نیشانیان بده ین، به لکو ده بینت به و شیوه ی که واقعیه ت و حه قیقه ت و ده یانه و وی بین نه که وی به ده سایه تیه نه ته وه یی وقه ومی ومرویی، نه ک ره گه زی و خوینی و خاکی - . واته له به رامبه رهی به ها ده ره کییه کان سه ربه خویی مروی به ده ستینین. له هه مان کاتدا، یه کیک له په یامه خیر او ره سه نه کانی نه مانای شه موو هو کارگه لیکه که میلله تیک و روانینین کویر و بین هیز و وکونه یی وله گه لا هموه و هو کارگه لیکه که میلله تیک و روانینین کویر و بین هیز و زایل ده که ن له به دامه وی که گه رانه وه بو که سایه تی کولتووری به مانای گه پانه که ن نبیه . ده وه سینن ن به کینه کان نبیه .

بهلام نهم پرسیاره دیته پیش که: نهو کولتوورهی که دهبیت بگهرئینهوه بوی، نهو کولتوورهی که دهبیت بگهرئینهوه بوی، نهو کولتوورهی که دهبیت بیناسین و زیندووی بکهینهوه و وه وه روحیکی داهینهو و بنیاتنه و له خیرماندا بی گهشینینهوه، چییه؟ گهرانهوه بیی "خورمان" دروسته، به لام نهو "خورمان" کییه؟ وه لامی نهم پرسیاره، مهسهلهیه که که زور به خیرایی دهبی وه لام بدریتهوه. نهمه نیدی دووباره وه پرسیاریک ناکهینهوه. گهرانهوه بو "خورمان"، گهرانهوهیه بو کهلتوری خورمان، واته، نیمه نیستا دهبیت خورمان بناسین و به روانینیکی نهمیویییهوه، دهستبکهین به لیکولینهوهی ورد و زانستی له دهقه کان و سهرمایه مرویی و زانستی و کولتوورییهکان و یه کیک لهم کارانه شهونه ره به پیچهوانهی داوه ری شهمیویی، که له زهینی نهوه خهوتووه کهماندا رهنگده دانهوه، بین هین ورنگده دانهوه، بین هین در در بینی ده به در در بینی داوه ری شونه دره و دره هدنده کانهوه بین هین

نین ونه ک ته نیا نابیت وه ک مروقگه لین کی سه ره تایی له به رامبه رده رکه و تنه نهم و نه کانی هونه ری پیشکه و تووی دنیا بوه ستین، به لاکو نه گه رهونه ربه راستی له همه موو رهه نده کانییه وه و همه موو دونیا وهه موو رهه نده میژوویییه کانی و ریپ وه جور اوجوره کان)وه ک خوینه رو میژوونووسین کی سه ربه خو و نه ک له وه رگیزانگه لین که له میژووی هونه رده کرین، یا له به رهه مگه لیک که هونه رمه نده روژ تا واییه کان ده یان نووست که له میزووی هونه رده کرین، یا له به رهه مگه لیک که هونه رمه نده روژ تا واییه کان هه له سین نووست که له یونانه وه وه ریده گرن و به فه په نسم ته واوی ده که نه همال به نه و شه روو که چون شه می و نه که یه کی زور بلندمان له هونه ردا هه یه به لاکو شه و مه و که چون شه می و ده رکه و تنه و سبه ینیده تاییه ته ندی سه ده ی بیسته م و یه که مین شه پول و ده رکه و تنی هونه ری سبه ینیده هونه ریک که هونه ریمی دون که روژ هه لاتی بوو.

لهلایه که وه، گهرانه وه بوخود و ناسینی خود، به مانای به رته سك بوونه و و دیل بوون نییه له چوارچیّوه کانی خرّماندا. به لکو کهسیّك دهتوانی (خوّی) بناسی و له ههمان كاتدا، دەتوانى (ئەويىر)ىش بناسى. يەندىك ھەپـە كـە لـە بـارەي زمانـەوە دەوتریّت و لهم بارەشهوه راسته که دەلیّت: کهسیّك دەتوانی زمانه کهی بناسی که زمانیکی بینگانه بزانیت. له بارهی ئهم مهسهلهشهوه ههر راسته: کهسیک دهتوانی کهلتوورو مهزههب و رهگهز و زهوقی میژوویی خنوی بناسی که حه ته ه میشروو، مەزھەب و زمانى ئەوى تر بناسىخ. ئەمەپ كە ھەموو ھەول و ئامانجى ئىمە هاوكات لهگهل ئهوهي كه له ههمبهر دۆزينهوهي كهسايهتي ون بوو و سراوهي خۆمانه، ناسىنى رۆزئاواو شەيۆلە نوپىمكانى دنياى ئەورۆ و شارستانىيەتى ئەورۆيشە. ھەر لە بەر ئەمەشە كە ھەر كەسە و كەم وكورتى و ناتەواوى ولادان و پووچی خزی دهخاته مل رۆژئاواو دواجار خومانی لی بی بهری دهکهین! له حالیّکدا که ئه مهسهلهیه خراب دهرخراوه. کام روزئاوایی وههایه که ئیمه خووی رۆژئاواييمان وەرگرتووه؟! ئەوەى كە ئيستا دەيبينين، لە بەر خاترى لاسايى كردنەوه له رۆژئاوا نىيە، بەلكو لە بەر خاترى لاسايى نەكردنەوەپ لە رۆژئاوا، لە بەر نەنانسىنى رۆژئاوايە. لەبەرئەوەي كە ئەگەر لاسايى كەرەوەيەكى بەئاگاي رۆژئاوا دەبووين، ئەگەرىش رۆژھەلاتى نەبووينايە، لانىكمەم شىپوە رۆژئاواييمەك دەبووين، لانيكهم شتيك دهبووين. له حاليّكدا، كه ئيستا هيچ نين!

من ئهو خالانهی که لیرهدا دهیانلیم، له سالنی ۱۹۹۲دا له پینج کونفرانسدا که له کلیسایه که له پاریسدا گرتم، گوتوومن. یه کیک لهو کونفرانسانهی که گرتم، تایبه ت به روّحی نه ته وه ی ئیران بوو. یه کیان ژیانی پیغه مبه ری ئیسلام بوو له ژیر ناونیشانی (ژن له چاو و دلنی موحه مهددا)، له وه لامی نووسه ریکی کاتولیک دا بوو که ژیانی پیغه مبه ری به شیوه ی شانی ده رهینابوو. یه کیکی تریشیان تایب ت بوو به (هونه رله چاوه روانکراودا، که ئه مکونفرانسه دواتر له تاران به هیری به ریزیک هوه وه رگیردرا، به لام له به رجه ند هیه که ناته واو بوو. له به رئه وه ی که دواتر بیرو رام گیرا.

روانینم له بارهی هونهرهوه لهم سالآنهی دواییدا له گهل شهوهی که لهویدا گوتبووم گورانی بهسهردا هات. شه گهر چی شهو بابهت و بوچوونانهیش که لهویدا شاماژهم پیداون لیره شدا ده یانلیم. شه لبه ته به گورانکاری له نهونه کاندا، که ده بسی له گهاه کوبوونه وه که دا بگونجین.

ئەوەى كە حاشا ھەڭنەگرە ئەوەيە كە لەم ناونيىشانەوە وادەردەكەويت كە مىن دەمەوى بليم ھونەر چەمكیكى (ئاينى)يە و حەقىقەتیكى بالاو پیرۆزە كە رزگاركەرى مرۆقايەتىيە ھەروەھا پەيامیكى مىتافىزىكى وسەد لە سەد مرۆپى ھەيە.

به لأم مهزهه ب و هونه ر به لاریدا براون، ئهویش نه ك به هــزى دوژمنــهوه، لــه بــه ر ئەوەي كە ھىچ شتىك بە ھۆي دوژمنەوە بەلارىدا نابرىت. دوژمن زىندوو كەرەوەي دوژمنه. به لکو ئهومی که فکریک و مهزهه بیک له ناو دمبات، هاوری یان دوژمنیکه كه له بهرگى دۆستدا خۆى نيشاندەدا. هەموو مەزهەبەكان لـەناوەوە لـه نـاو بـراون و لهناوهرۆكەوە پەرپووت بوون. دەبپنىن ئىسلام لەسەردەمىنكدا كە رووبـەرووى قـورەپش وهستابوو، له حالتی گهشانهوه و پهرهسهندن و بهرز بوونهوه و دهسهلات و شانازیدا بوو، به لأم كاتيك كه بوونه موسولمان وجل و به ركمي هاوري و دوستيان له بـهر ، بـووه شتیکی تر و به گشتی ریرهویکی دژی ییوا. ئهوهیه که مهسیحیهت، ئیسلام و ئایینی یههود، هیچ کاتیک به هوی دژبهرانهوه، له شهر و پیکدادان و ئالوزییهکاندا، بی هینز نه بوون یا به لاریدا نهبراون، به لکو بهو شیوه یه مهسیح ده لیت: زانایانی جووله کهن که ئاینی جوولهکهیان بهلاریدا بردووه و دهبینین که ((یاپ))یزمه ئاینی مهسیحیهتی بهلاريدا بردووه و دشبينين كه ههر خوّمانين ئايني ئيسلامان بهلاريدا بردووه. هونهریش نه ئهفلاتوون و نه ئهوانه بی هیزیان کردووه که دژی شیعرو هونهرن، بهالکو هونهر هونهرمهنده گهورهکانی میدژوو، هونهرمهنده گهورهکانی سهردهمی ئیمه بهلارنیاندا بردووه و بی نرخیان کردووه. ههر مهزههینك دوای نشوستییه کهی و دوای ئەوەي كە رېرەوەكەي خۆي بە يېچەوانەي رەوتى سەرەتاي ھەلدەبۋېرېتـەوە، بـە ھـۆي كەسانىڭكەرە زىندرو دەبىتەرە كە خودئاگاييان ھەيە و حەقىقەتى ئەر مەزھەبە دەزانن

ولادانه کانیان دیاریکردووه ولهم دوو گرووپه نین (نه کوّمهلیّك که باوه ریان به شتی بی نرخ وله ناو چوو ههیه و نه نهو گرووپه نیوه روّشنبیره ش که همر نهم شته بی نسرخ وله ناو چووهیان لاپهسهنده و دهلیّن کهمه زههه به هه و نهمهیه و دواتسیش دژبهرینی، به لاکو کوّمه لایّك خود ناگای ته واون که ده زانن شتیّکی تر بووه و بووه ته شتیّکی تسر). نهم خود ناگایییه له شیّوه ی فکریّکی تر له هه موو مه زهه به کاندا ده رده که ویّت و نه ویش باوه پ به رزگاربوونیّکی رها و شوّپشگیّپانه و له ناو بردنی گهنده لی و سته م و لادانه لهم مه زهه به داری و سیانیزم) چاوه روانکراوه وه که له بنه په تیریّکی شوّپشگیّپانه یه ناکاودا سه رهه لله ده دات و دواجار هه مو خوو، ته لیّن و غافل بوونه کان ده رده خات و ریّگای راسته قینه و دروستی نهم مه زهه به ده رده خات و هونه رو مه زهه به ده ده ده ده ده ده ده ود.

چه کهی که به دهستیهینناوه، لهوه دایه که ئیسه حه قیقه ته که بیاریزین و بهرگری لی بکهین. ئه گهر بهره لانی بکهین، ئه و سهر که و توه و ئیسه شکستمان خواردووه. یه کینکی تر له و ریگایانه ی خراپ که لک وهرگرتن، که له مینژوودا به زوری به ناوی مهزهه به وه و ئه مری به ناوی هونه ره وه نه نجامده دری ئه وه یه کینمه ده بی ریره وی حمقیقه تی هونه ر بناسین و بناسینین و ئهم مهسه له یه زور گرنگه، له به ر ئه وه ی که هونه ری هه موو سه رده مه کهی ئیمه ی داگیر کردووه و واته سه ده ی بیسته م و ..

له میژووی هونهردا، ئه و مهسهلهیهی که وه ک بهستینی هونه رباسی لیدوه ده کرینت، جوانییه. من دهمهوی بلیم، که ناساندنی جوانی وه ک بهستین و بنه په هونهر، راست نییه، بهلکو وه ک یه کیک له و جیگایانهیه، که هونهر دهبیت لییه وه تی بیه ری و بگاته قوناغین کی به رزتر. به لام نه مرز بین باس له سهر هونه ر، ده بین جوانی بیه ری و بگاته قوناغین کی به رزتر. به لام نه مرز بین باس له سهر هونه دری، فه لسه فی و بخرینته لاوه، چونکه ئه مرز هیچ باب تیک له مهسهله هونه ری، فه لسه فی و زانستییه کان، گرنگتر وگوماناوی تر له حهقیقه تی جوانی نییه. جوانی به پینچه وانهی مهسهله میتافیزکی، مهزهه بی و نایینییه کان، شیاوی ره تکردنه وه نییه و ولی شهو مهسه له مهسه له مه مهرو و که هیه مهستی مهسه له بیده که کاتیک تینان راده مینین، ره تیان ده که ینه و همو و که سیک ههستی له بیده کات و نه گهریش جیاواز پیه که ههیه، شهوا له جوزه کانی جوانیدایه. شه گینا سه باره ت به جوانی له ژیانی مرز قدا چ له روانگهی منه وه و چ له وه پیدا که سه بیری ده که م، هیچ که سیک ره تی ناکاته وه. له لایه کیشه وه ناچارم شیبکه مه وه و خوشی ناداته ده ست هیچ که سیک ره وی که

له سهرده می ئهرهستو وه به و شیوه ی که میزوو ده لینت، هه ولاراوه تا جوانی وه ک بابه تیکی زانستی و فه لسه فی شیبکه نه وه و چوارچیوه که ی ده ربخه ن، به لام هه مووی ئه م هه ولانه باتل بوون و تا ئیستاش به ناکامی ماونه ته وه. ئه لبه ته هم که س و هه یه کیک له م تیزرییانه، کومه لیک پیره ویان هه ن، به لام خودی نه مه شه هم ناماژه یه بی نه وه ی که نه م باسه هیشتا نه گه یشتوه به جییه ک. من ناتوانم له باره ی به شه کانی

قوتابخانه هونهرییهکان وبهشهکانی ئهو تیورییه جیاوازانهوه قسمبکهم که بهدریّرایی میروو، له قوتابخانه جیاوازهکاندا لهبارهی جوانییهوه کراون، لهبهر ئهوهی مهجال نییه. بهدلاّنیاییهوه (ناسینی جوانی و هونهر بهستراوهتهوه بهناسینی مروّقهوه، بهتاییهه مهسهلهی هونهر زیاد له ههمووان و زیاد لهههمیشهش پهیوهسته به روّلی مروّق و مهسهلهی هونهر زیاد له ههمووان و زیاد لهههمیشهش پهیوهسته به روّلی مروّق و ناسینی مروّقهوه، من تهنانهت لهمهسهلهی فهرههنگ و شارستانیهتدا گوتوومه که ههموو ئهو ههولانه که بو پهرهسهندنی فهرههنگ و کامل بوون وبههیر کردن دهدریّن به ناکامی دهمیّننهوه، لهبهر ئهوهی کهسیّك که دهبیّت له شارستانیهت و لهم قالبه فهرههنگییانهدا بژیت، ناسراو نییه و پیویستیهکانیشی دیار نین و ئهوهش مروّقه. بهزوری بهزوری، هونهر زیاد له ههمووان پیویستی به ناسینی مروّقه، لهبهر ئهوانهی که زوّر بهرههستانه(objective) بیرده کهنهوه، باوه پیان وایه که جوانی بریتییه له: بهرههستانه(objective) بیرده کهنهوه باوه پیان وایه که جوانی بریتییه له: حقیقهتیّک که به گونجان له "من" وشتی دهره کی وکاریگهری دهره کی بهدیدیّت. بهم مروّیه له بارهی هونهر وجوانییهوه ناتوانین به تهواوی قسه بکهین، مهگهر مروّیهی که بیشتر له بارهی موروّهوه قسه به کهین.

بۆچوونێك كه من لهبارهى مرۆڤێكهوه كه ديناسم ههمه، بهجۆرێكى جياواز وتهنانهت لهروالاهتدا، دژ بهيهك پهسهند دەكرێت، ئهويش ئهوهيه كه كاتێك دهلاێين مرۆڨ، له گهلا (بهشهر) دا جياوازى ههيه، (بهشهر) كاتێك پێكهاتووه كهله مهيون جيابووهتهوه، له گهلا ئهوهى كه كلكى كهوتووه و لهسهر پێيهكانى وهستاوه بوو به(بهشهر). مرۆڨى راستهقينه لهحالێى بوون دايه، له حالێكدا (بهشهر)بوونێكى ديارى كراوه كه دهكرێ له بارهيهوه باسبكرێت و پێنج سهد ههزار سالێش پێشينهى ههيه.(بهشهر)ئهو حهقيقهته نييه لهحالێى بووندا، كه له جوٚرى (بهشهر)دا، له حالێى بهدى هاتندايه. ئهو حهقيقهته له تايبهتهندييهكانى تره، كه له قوولاێيى بنهروتهكانهوه بهدى هالسهفه موّدێرنهكانى ئهورو و دەربرينگهلێكى جوٚراو جوّرى

عيرفاني، فهلسهفي يا تهنانهت ماددي، قسهيان لنوه كردووه. ئهوه له كه (موجود) ههبوویهك، بهرادهیهك كهله ناوهرو كی سروشتهوه و بهئهندازهیهك كهله ناوهروكی كۆمەلگا و ھۆزەكەي خۆي و بەئەندازەيەكى كە لە ياسافىزيۆلۆژىكى وماددىيـەكانى كه حكوومهت دەكەن به سەر ئەم بوونەدا، جيادەبيتەوە، ھەسىتى تەنيايى، ھەسىتى ئازادى به گويرهى ئەم ھەستە، دلەراوكى و ھەوللدان بىز دووبارە يەيوەست بوونلەوە بهوهی که بهههول لهو پیراندن و تینویتی و پیویستییه ههمیشهییه و ئیرادهی هەلبراردن وهەولدان بۆ تى ھىنانەوەى ئەو كەمايەتيانەي كە لەو دىيادا ھەستيان يىي دەكات، بەدىدىن. بەھەشتىك كەمن دەيناسم ابرىتى بوو لەشتىكى دەرھەست (subjective) و پهيوهسته بهخودي مروّڤيشهوه. له چيروٚکي خوٚلڤاندني ئادهم دا بهو شيوهي كهمن تيلي دهگهم - ميد روو ييشيل ناكري، ميد روو سروشتي نيه، بنهرهتیکی فهلسهفی رهمزییه که دهیهوی ریگای ئیستای مروّق و نهو لوغزه شيبكاتهوه، كه ئيمه ئيستا بهناوي مروّقهوه دهيناسين. ئادهم واته (بهشهريهت)واته مرۆڤايەتى، بەھەشت يانى چى؟ ئىستا مرۆڤگەلىك دەبىلىن كە لە بەھەشتدان و هينشتا دەرنه كراون و هينشتا لەبەھەشتدان.كيي له بەھەشت دايه؟ ئهوەي كه ههستده کات دنیا پره له نیعمهت، دنیا پره له چیژ و ههست به تیر و پری و رازی بوون و تەواوى دەكات. ئەو كەسەي كە لە ويناكردنى ئەوەي كەچەند سالنى تىر مومكىنــه يەرلەمان ياسايەك يەسەند بكات كە ٢٥ تمەن بەمورچەكەي زياد بكرينت و هـەر لـه ئيستاوه خوشحاله، ئهوا له بهههشتدايه. ئهو هيشتا نههاتووهته دهرهوه(له بهههشت). كهسنك كه ئهو ميوه باساغهى نهخواردووه كه خوا گوتوويهتي (نه يخزي) ئاسبووده و خۆشبەختە. مەگەر ئەو ميوه ياساغە چېيە؟ تەورات وقورئان ھەردووك دەڭنن (بينايى وخود ئاگایي)من مروقگەلنك دەناسم كە لە بالاترین ژوورەكانى بەھەشتدان. ئىد مرۆڤگەلىنكى بەھەشىتى دەناسىين، مرۆڤگەلىنك كىە چىيژ لىەم دنياپىە وەردەگىرن (مرۆقگەلنىك كە دەبىنن ماستى تازەي مەر ھاتووە و ھەست بـە چـنى دەكـەن و ھـەر لموينشهوه ههست بهبههار دهكهن!) بهلام بهههشتيك كه بهتهواوي (ئايدياليستي و دەرھەستە) ئەويش ئەوەيە كەئيستا شتيك نييە، بەلام لە وەبير هينانەوە و گيرانـەوەى

ئه و داستانه ی که له هه ژده سال له مه و به رله میواندارییه کدا هه یانبووه و تیّیدا خانم خوّرشتی فیسنجانی {خواردنیّکی ئیّرانییه که به گویّزی ها پاوه درووستده کریّ } دروستکردبوو، که مروّق خه ریك بوو په نجه کانی بخوات. ئیّستا ده یه هویّ په نجه کانی بخوات! -چیژی وه بیر هیّنانه وه ی ئه و بیره وه رییه - و دیارنییه له هه لّکه و تیّکدا که له و حاله دا بوو، له وانه یه خوّی و هه رچییه ک که له ییّشی بوو، ده بخوارد ؟

هيّنري لوفور دهليّت: مروّقه کان دوو جورن: ههنديّکيان مروّقگه ليّکي بهرهه ستن (عهینی)، سهد لهسهد واقیع بین،ریک وییک و ورد، که هیچ دهردیکی بی هویان نییه وسهراپا ئاوهزن. به لأم كام ئاوهز؟ ئاوهزيك كه حوكم به سهر دنياى مادديدا دهكات. من يهكينك لهم مروّقانهم چهند سال له مهوبهر ديت، كاتينك كه له ريستورانتيكدا بووم وخەرىك بووم رۆژنامەي (لۆمۆند) م دەخويندەوە. سەروتار، ليككدانـهوەييكى قوولېـوو لمبارهي بۆلىقىياوه. كودەتاپەك لموي كرابوو. لمو كاتمدا كممن سمروتارەكەم دەخويندەوه، ئەو ھاورىيە لە گەل ئەوەى كە نانى دەخوارد، سەرى دانەوانىدبوو كە لەژىر رۆژنامەكەوە، لايەرەي سىپەم بخوينىپتەوە، كەلە لايەك لەلايەكانى رۆژنامەكەوە دەرهاتبوو. من سەرنجم نادابوو. گوتم: كام لاپادره دەخوينىيادوه؟ وتى لاپادرەي سێيهم.لايهرهي سێيهم لايهرهي ئابوورييه. واته لايهرهيهك كه ههموو روٚژێـك ليـستي نرخى ئۆتۆمبىل و شمەكەكان وھەروەھا سەركەوتن ودابەزىنى شمەكـەكان، دەنووسىن. ئەم لايەرەپە بۆ بازرگان و سەرمايەدارە گەورەكانە. ليني پرسيم: تۆ ئىشت چىيە، كە ئىم سىمروتارە دەخوينىيىموە؟ خىمالكى بۆلىقىلى؟ گىوتم نا، مىن سياسىمةمدار نیم،خوینندکاریکی ئیرانیم، خه لکی مهشههد. گوتم: ئیدوه چ دهکهن؟ گوتی: من خویّندکاریّکی ئیسرائیلیم ومانگیّ ۲۰۰ فرانك وهردهگرم و ژیان دهکهم. گوتم: چت بهو شمه کانهیه؟ ئه وانه هه رچی هه ن با بین، گرانی وهه رزانی فرانك، پیوه ندیان به ئیمه وه نییه. گوتی: تۆ که خەلكی گۆشەپەكی تری دنیای و سیاسـه تمەداریش نے، دەتـهوێ بزانی چی له بۆلیقیا دهگوزهرێ، بهلام من به ههر حال مروٚقیٚکم و خهریکم بهم شهسسهد فرانك ليره ده ژيم. ئهم بهرزي ونزمييهي فرانك، ليره و دوّلار لهم ژيانه

به گوتهی هننری لؤفور، سے سهرچاوه له مروقدا ههن، سهکنك عهقل وسهكنك دەركە و ئەوى تر بىركردنەوەبە. شتنك ھەبە و ئەوبش تنگەبشتنى منه، لـه رەگـەزى یهسهندکردن و ناسینی منه. عهقل بهم شیوهیه دهلیّت: (ههستی من وه ها دهلیّت). مه گهر وه هانييه ؟ عه قله كان جياوازن وههر كهسه و له سه ر بنه ماي ره گهزيكي عه قلي که ههیهتی، دنیا دهبینی و تهنانهت شته ماددیه کان و رهنگه کانیش. به دلنیاییهوه له روانینی عمقلیّکموه که لهگهل عمقلیّکی تردا نزیکایهتیان نیبه، رهنگیّکیش لهگهلا ئەو رەنگەي كە ئەوى تر دەيبينى، گونجانى نىيە. جيھان بەو شىوەيە كە لـە راسـتىدا هه به نایبینین، به لاکو به و شیّوه به دهیبینین، که له راستیدا ههین. نهم ییّویستییه که بهشيك له زاتى مرؤفه، له فهلسهفهى خؤلقاندنى ئادهمدا زؤر جوان و ورد شیکراوهتهوه: ئهو ئادهمهی که ههموو شتیکی هههوو، تیر بوو وهیچ ییویستی ودەردىكى ھەست يىنەكردووه و ھەموو چىنۋەكان و ھەموو نىعمەت مكانىش لـم بـەر دەستىدا بوون! گوتىان (لـهو ميوەپـه مـهخۆ)بـهلام شـهيتان ههلايخهلامتانـد و چـوو میوه کهی خوارد و په کهمین رهنگدانه وه په کیش که تیدا پهیدا بوو، ته واو ناشکرایه. ئەو درەختە چىيە؟ لە خۆرا راقەكارە ئىسرائىلى و ئىسلامىيەكان ھەوللدەدەن كە جۆرەكەي دياريبكەن، كە ترى يا گەنم يا شىتىكى تىر بووە! ئىموە ئاشىكرايە،كە لىم قورئاندا ده لنّيت: له دواي ئهوهي كه ميوه كهي خوارد خودا هات بز لايان، ديتي كه نین، بانگی کردن، دیتی که نایهن، گوتیان که ئیمه له رووتیی خومان شهرممان ههیه.

خودا تیکهیشت که له و دره خته یان خواردووه. واته پیشتر رووتی خزیان و په ستیان وهه ل و مه رجی خزیان _ که چزنن _ هه ست پی نه ده کرد و هه ر له به ر نه مه شه بوو که خزشبه خت و له به هه شتدا بوون. نه م میوه یه له ته وراتدا، راست و راشکاو به میوه ی بینایی و ناگایی ناوی لینراوه، هه ر به م راشکاویه ش له قورناندا هه یه و ته واو له ده قه که که و ناگایی ناوی لینراوه، هه ر به م راشکاویه ش له قورناندا هه یه و ته واو له ده قه که که ده و میوه یاساغه له گه رووی ناده م چووه خواری، به هه شت له چاویدا و له هه ستیدا گزرا بز دنیایه کی خاکی و پرله ره نج، که که متر له مرزق و نیازی مرزق بوو. نه مه مانای تیکشکان و دابه زینه. به هه شتی عه ده ن له سه ر راده یه ی که میوه ی زورتریان خواردووه، خزیان زورتر له زه ویدا، له ته نگانه و راده یه ی که مایه سی و ره نجدا هه ستینده که ن و به و راده یه ش که که متریان خواردووه، نارامی زیاتریان هه یه و له چیژه کان زیاتر چیژ وه رده گرن و تیر ده بن و نیازه کانی شیان به زوویی به ره هه و دا دابنریت، له گه ک نه که مه مووی بوون له به ده ده ستی درویی به ره قد ده بن! نه و پیویستیه بوو که نه گه ره هموی بوون له به به به ده ده کات.

نابنت و ههر کهسنك که لهو ميوهيه دهخوات و دهگات به خودناگايي زياتر، پنويستي زياتر ههستييده كات و هه لليوونيش واته ئهمه. چ كهسيك هه لده چيت ؟خود ئاگا هەلدەچنت، ھەلاچوون لە بەرانبەر ئىرادەي خواوەند. ئىرادەي خواوەنىد چىپيە؟ ئىرادەي خواو هند باسا گەلئكن كه له منب وودا ههن، ئيرادهى خواوهند باساگەلئكن كه له سروشتدا هەن، ئیرادەی خواوەند پاساگەلیکن که لـه خیل وکۆمـهلگای مرۆپیداهـهن، ياساگەلنكن كه له فيزيولـوژى منـدا، وەك مروقنىك وەك بوونـهوەرنكى زينـدوو لـهم جيهانه دا ههن. كه واته ئيرادهي خواوهند كه ييمان ده لني (له و ميوهيه مهخز) واته لهم چوار شوین و چوار جهبرو چوار زنجیرهدا، میننهوه. مروّقیک که دهگات به خودناگایی، له جهبری سروشت و میزوو، کومه لگا و خوی نازاد دهبیت، و نهمه ش ههر نهوه یه که هیگل دهلیّت: ئیرادهی رههاو ئازاد له یه که مین بهند. ئه م قسمیهی "هیگل"ه، که بهشیّك بووه لهعیرفانی ئیّمه و ههر ئـهم قـسهیهی "هیگـل"، كهمهزههبهكـهی ئیّمـه دەلىّت: بەرەو لاى خودا دەگەرىيىنەوە. ھەرئەم قسەيەشە كەمەزھەبەكەمان دەلىّت: مروقم له شيوهي خوّمدا خوّلقاند و دهليّت: کردمه جينشيني خوّم له سهر زهوي). واته ئهم مروّقه، له ههولاه كانى خوّيدا، لهبهندى سروشت و ياسا گهليك كه سروشت بۆيىڭكهاتەكەي دەخۆلقىنىن و دەيانخاتە ناو يىكهاتەكەيەوە وللەو حاللەدا مرۆۋ ئىدى گیانلهبهریّك و گیایه که مهروهها له زیندانی میّدوو (بهو شیّوهی که هیستوریزم دەلىنت: واتە ھەر كەسىك بەرھەمى مىزووى خۆيەتى) ئازاد دەبىت. ھەروەھا تىنى زیندانی پاساکان و نهریته کومهلایه تبیه کان نیشانده دهن که هموو مروقه کان بهرهمهمی همه ل ومهرجی كۆمهلاپهتی و پاساكان و پيوهندييم كۆمهلاپهتييمكانی خزیانن، بنجگه لهو مروّقهی که خهریکه به خزدئاگایی دهگات و لـه زینـدانی خــزی و جیهانه ماددییهکهی- واته بهههشتی _ خزی رزگار دهبیت. ئهم مرزقه بهو ئهندازهی که بهخود ئاگایی دهگات ئازاد دهبیت و دهبینین که ئهمرو دهگات.

دەبىنىن كە ئىمە خەرىكە لە رىگەى تەكنىكەوە لـ جـ مېرى چـواردەور رزگارمان دەبى. بە ھۆى ناسـىنى كومەلناسـى، خۆمان لـ ياسـا كۆمەلايەتىيـەكان سـەربەخۆ

ده کهین و بهسهر کۆمه لاگادا زالدهبین. مروقی ئهمور کومه لاگاکه ی ده گوریت و بنیاتی ده نیته وه، له حالیکدا که مروقی رابردوو، به و شیوه یه ی که خیل و کومه له که ده ده ده یهه ویست بنیاتده نرا. هیچکه س له خیلاا به م حاله ته ی خود ناگایی نه گهیشتوه که بتوانی نه ریته کومه لایه تیبه کانی بگوریت، مهزهه به که ی بگوریت و له پیوه ندییه کومه لایه تیبه کانی بگوریت، مهزهه به که ی بگوریت و له پیوه ندییه کومه لایه تیبه کان و ژیاندا گوران به دیبیننی. وه ها ناکات، له به رئه وه ی که (من) بوونی نییه، مروقی نازاد و ره ها بوونی نییه.

من، مروّقیّك که دیلی خوّیهتی، واته تهواوی رهمه که کان (غهریزه کان)، تهواوی شهر ئارهزووانهی که بوّ دریّژه دانی ژبیان، سروشت له منیدا پیّکهیّناون و ئیرادهی منیان له داوی نهم جهبرانه دا بهند کردووه له خوّم دوور ده کهمهوه دواتر نهو مروّقه، واته نهو خود ناگاییه رههایه، واته نهو نیرادهی هه لبرژاردنه، له خودا نزیکده بیّتهوه. نزیکده بیّتهوه له (بوونه خودا). نهو مروّقهیه، که بهو راده یهی به خودناگایی ده گات، نازادی ههستپیّده کات و ده گات به ته نیایی. شهم مروّقه تهنیایه که جیهان به کهم ده بینیّت و نهو تهنیایه یه شلهژانی تیّدا به دیدیّت و نهو تهنیایه یه شلهژانی تیّدا به دیدیّت و نهو ته نیایه یه که شلهژانی تیّدا به دیدیّت و نهو ته نیایه یه که شاه دانی تیّدا به دیدیّت و نهو ته نیایه یه که نازه کانی تیّد ناکات.

مروّق قهت بهره و بیّرهنگی ناروات و نابیّت ئارهزووش بکات که بگات بهبی رهنگی. بی رهنگی واته مهرگ، واته بوون به گیا. مروّق دهبیّت ئارهزوو بکات که رهنجه گهورهتر و بالاترهکان ههستپیبکات. چ کهسیّك زیاتر شلهژان وتینویّتی ههیه؟ نهك ههر کهسیّك که زوّرتری ههیه یا کهمتر. ئهمه جیّگهی باس نییه، بهلکو ههر کهسیّك که زوّرترو بالاتر پیویستی پییهتی، زیاتریش پهشوّکاو و ئازارچهشتوو دهبیّت. له کونفرانسی مروّقناسیدا که له به لجیکا بهریّوه چوو، خالی کوکی نیّوان ههموو کومهلناسهکان ئهوه بوو، که سهدهی بیستهم ناو بنیّن (سهدهی شلهژان وبی ئارامی). بوچی؟ ههموو ئهو هوکاره جیاوازانهی کهمن له بهستینهکان و له بونه جیاوازهکاندا لیّره باسمکردن، ههن، بهلام ئهمه رهتناکریّتهوه که مروّقی ئهمروّ ئاگایییهکی زیاتری ههیه و خود ئاگاتره له مروّقی رابردوو.

به وتهی دۆركايم، له مرۆقی ئهورۆدا (من) بهدی هاتووه، واته تاك لهودا هاتووهته بوون. مروّقی رابردوو خانهیهك بوو له پهیكهری كوّمهلّگا، مروّقی رابردوو بوونهوهریکی زیندوو بوو له ههناوی کومهانگا و شیرهی ژیان وسروشتی تیدا دهگهرا. به هزی نهو شیرهوه بوو که گهشهی دهکرد ویهروهرده و هینمن وئارام ورنیك وینیك دەبوو. بەلام مرۆقى ئەمرۆ تەنيايە،واتە چى؟ واتە لە حالىي ئەوەشىدا كىه لىه ناو ههموواندایه، تهنیایه. ئهم مروّفه یپویستی به چییه؟ یپویستی بهوهیه که يٽويستييه کهي تير ده کات، واته دياريده کات که دهبيّت ههبيّت، به لام نييه. ئهم نیازه بهردهوام لهودا زیاتر دهبینت. بهو رادهیهی که به ناگایی وخودناگایی وجیهان ئاگایی زیاتر دهگات و سهربه خو دهبیت و ههستده کات که سروشت مالیّکه و تیّیدا له گه ل کیا وگیانله به ردا هاویله په ، بۆپ ههست به که مایه سی ده کات و نیازی ئەرەشى لا يەيدا دەبيت كە جيھان ھەستىينىكات. ھەرچى مرۆۋ تەنھاتر دەبيت، لـه خریدا زیاتر نامزیی ههستینده کات. ئهوهی که کامز ده لنیت (بنگانه)، مرزشی ئەورۆپە كە لە گەل ھەموو شتىكدا بىڭانە دەبىت و ئەم بىڭانەپپە زياتر لە ھـەموو كاتيك ههست به ييوهندي و ئاشنايي دهكات وييويستي به ئاشنايي وخزمايهتي ههيه وجيهان زياتر له ههموو كاتيكي تر له گهليدا بيكانهيه. ئهو لهناو خويدا و له بيركردنهوه قوولهكاني خزيدا ههستدهكات. ههستهكهي ئهو كاتيك لهم جيهانهدا بهردهوام دهبیّت و به جینگایهك دهگات، كه ئیتر سنووری بوون تهواو دهبیّت و بـوون به كۆتا دەگات، بەلام ھەستەكەي ئەو ھەروا بەردەوامە. ئەوەي كـ ھەيـە، لەگـەل ييداويستييه مەعنەوييەكانى و ئەوانەشى كە لە سەرووى خۆيەوەن ھەلدەسەنگينى ن و دەبىنى كە كەم دەھىنى و دواجار ھەست بە غوربەت دەكات. ئەم كىسەى غوربهته، كه ههم سارتهرو ههم كاموّ و ههم ياسيرس قسهيان لهبارهوه كردووه، كيشهيه كي ميتافيزيكي نييه. ليرهدا هونهر ديته بوون. زانست ههولي مروّفه بـ و ئاگا بوون لهوهی کهی ههیه. تهکنیك وسهنعهت بریتین له: ئامرازی ههولنی فكری مرؤق بو بوون به خاوهنی ههرچی زورتری ئهوهی که ههیه. بهلام هونهر بریتییه له: هەولىي مرۆۋ بۆ بوون بە خاوەنى ئەوەي كەدەبىي ھەبىي، بەلام نىيە. بەم پېيە، مىرۆۋ

که ههست به تهنیایی خوّی ده کات، به هوّی هونهرهوه دهبهوی رهنگی ئاشنایی لهم زهوی و ئاسمانه یا ئهو شتانه بدات که له گهلیدا ناگونجینن، یا لهگهلیدا بینگانهن، بۆئەرەي دەركيان بكات. بەم يىپە كارىكى ھونەر ئەرەپە كە لـە دواي ئـەوەي كـە مرؤق به ئاگاییه کی مرؤیی زیاترهوه، له سروشت ههلات و سروشتی له گهل خؤیدا به بينگانه ديت وخزي له سروشتدا به غهريب دي، ديته پارمهتي تا ههستي غوربهتي تيدا بهيننيته خواري. چون؟ مروق ديواري ئهم زيندانه به شيوهي ئه و ماله دەرازىنىتەرە،كە ئارەزوو دەكات ھەبىت، بەلام نىيە. ئەم شتانە، ئەم ئاسمانە و ئەم ئەستىرە وكىنوانە دەرك ناكات. ئەو لە نىنو تەواوى ئىەم شىتە بىنگىيان وكويرانەدا، بهتهنیایی ماوهتهوه. هونهر ههموو ئهم شتانه والی دهکات که ههستیانییبکری. شیعری ئیمه، غوونه یه کی ته واوه، زورهی شیعره کانی ئیمه کاریان ئه وه یه که شاعیری تهنیا بخهنه ناو کومهالهوه. ئهو تاکهی که تهنیایه به مومینک، ینکهوه هه لکردن وهاوره گهزی پهیدا ده کات. هونهر منوم ده گوریت بنو ئاشنایه ك که ون بوونی ئه و ههستیپده کات. هونه ر هه لاتنی خور وه ك سوورانی زهوی و ئاسمان كه خور تيدا دەردەكمويت وەسفناكات- كمه نيازى ئەو بەدى ناھيننى- بەلكو وەك يه اميكى ئاشنا كه له روزهه لاتهوه ديت وهسفيده كات. لهم فيله هونهرمهندانهیهدا، ههستی بینگانهیی و دووری له شتهکانی سروشت، داده بهزیت. هونهر كاريكى تىركى دەپكات، پيكهينان وخۆلقانىدنى شىتىكە كە لەم ژيان وسروشته دا نييه. به لأم من ييويستمه كه ههبيت.

هونهری کۆن، له ئاستی لاسایی کردنهوهی سروشتدا هیّلرابووهوه. بهو شیّوهیهی که ئهفلاتوون گوتبووی، هونهر لاسایی کردنهوهی سروشته، ئهگهر هونهر لاسایی سروشته، قسهکهی ئهفلاتوون راسته: کهواته هونهر یارییه، فیّل ودروّیه، له بهر ئهوهی کاتیّك مروّق شته راستهقینه کانی لهبهر دهستدان چ پیّویستی بهوهیه که نارهسهنه کهیان درووستبکات. خو ئهگهر ئهمه بکات! ئهوا ئهم مروّقه تیّکهانی کردووه. کاتیّك که ئاو ههیه، ئیدی ساخته کهی بو چییه؟ ئهفلاتوون راست ده لیّ کههونهر یارییه و بی سووده. بهلام من راست به پیچهوانهی تیّده گهم. هونهر راست کههونهر یارییه و بی سووده. بهلام من راست به پیچهوانهی تیّده گهم. هونهر راست

لاسایی ئه و شتانه یه که لهسه رووی هه سته وه ن، میتافیزیکه. تا سروشت له سه ر شیره ی نه و برازینیته وه، یان لهسروشتدا ئه وه درووستبکات که ده یه وی، به لام دهستی ناکه وی د دواجار هه ستی پینویستیی مروّق و نائارامییه که ی و ته نیاییه که ی و مهزنتر له همووان، پینویستی به کاملبوونه که ی واته دوور که و تنه وه له کوّت و به نده ماددییه هه ستپینکراوه کان، به دیبینی.

ئهوهیه کههونهر ئهو ئهمانهیهیه که خوا داویهتی به مرزق. دای به ههموو زهوی و ئاسمان وکیو و دهریاکان، به لام هیچکامیان هه لیاننه گرت. مهبهست شهوه نییه که وهستا و وتی ئهی (کیوو ئاسمان، ئایا دهتانهوی؟) دواتر گوتیان نه خیر و پاشان مروق هه لیگرت! به لاکو واته، کیو و دهریا خاوه نی توانای داهینان و ههستی ئاگایی نین و پیویستیان نییه به زیاترلهوهی که ههیه و ناتوانن ههستیش بکهن. نه پیویستیان پینیهتی، نه پهروشن، نه ده دردمه ندن و نه ده توانن دایبهینن. شهوه مروقه که هه لی ده گری چ شتیک؟ لیهاتووییه که که ده توانیت ههستیپیبکات و ده توانیت هه لیب و ده توانیت مولین خولقاندنی ده توانیت بیخولقینیت. شهمه که گوتمان هونه ده ده رکه و تنی ده سه لاتی خولقاندنی مروف.

(بوون) مهبهست له ههموو شتیکه، ههم بوونی سروشتی، ههم بوونی ژیانی کومهلایهتی و ههم بوونی ئهندامیی و ههم بوونی ئاست و سنووری مروّییمان. هونه ده رکهوتنی خوّلقیّنهری مروّقه لهم بهردهوامی بوونهدا - که دهرکهوتنی خوّلقیّنهری خودایه — تا سروشت و بوون بهو شیّوهی که دهخوازیّت و نین، برازیّنیّتهوه، یا ئهوهی که دهیویی و نییه، درووستبکات. ئهمهیه که هونهر، بهو شیّوهیهی که هیگل دهلّی به دریروایی میروو، خهریکه له بهرههستیهت و ماددیهتهوه بهرهو دهرههستی و بهرهو ماقوول بوون، عهقلی بوون و زهینییهت، ههنگاو دهنی و بهرهو کاملبوون ده چی. مهبهست له زهینییهت(دهرههستی بوون) شهو ئایدیالیزمه بورژوازییه نییه که له نروینی ئیمهدایه و ههمووش مهحکوومی ده کهین و کاریّکیشمان به فهلسهفه کهیهوه نییه. نهو دهلی (هیگل)که دنیای بوون سهرهتا روّحیّکی موتلهقی ناخودناگا بوو، نایسه ناو سروشتهوه. دواتر نهو روّحه کاملتر بوو، تا گهیشت به مروّق. دواتر

مرۆ خەرىكە بە خودئاگايى دەگات و ھەرچى زياتر بەم خودئاگاييە دەگات، دەتوانىت ھەست بە شىتە موجەرەدەكان بكات و خۆيىشى ھەستىپىنىكات، چونكە خۆيىشى موجەرەدە. ھونەر واتە بوون بە موجەرەد و ھەستىپىنىكردنى، واتە گەيشتنى ئەو رۆحە رەھا و ناخودئاگايەى مرۆ بە خودئاگايى، واتە خودا ناسىين. دەبىيىنىن وەھاشە. لەغوونەكانى خۆماندا چاو لە(مەنوچەرى — فەرۆخى و روودەكى) بكەن: ئارەزوويان، ئىانىزان،ئايدىالىان ونيازەكانيان، ھەموو بەرھەست ومادى و مەوجودن. ھۆي ئەمە چىيە؟ ھۆي ئەمە نەبوونى ئەو شتەيە كە ھەيە، لە حالىنىكدا دەردى مەولەوى نەبوونى ئەو شتەيە كە ھەيە، لە حالىنىكدا دەردى مەولەوى نەبوونى ئەو شتەيە كە ھەيە، كە خالىنىكدا دەردى مەولەوى نەبوونى

گفتند: یافت می نشود جستهایم ما گفت: انکه یافت می نشود انم ارزوست هونهر دریژهی ئهوهیه، سهنعهت دریژهی ئهمهیه. سهنعهت ههولدهدات تا مروّق بگهیهنیّت بهو شتهی که له سروشتدا ههیه و دهستی مروّقی ناگاتیّ. راست به پیچهوانهوه، له هونهر دا بهو جوّرهی که گوتمان - مروّق به دوای ئهو شتهدا دهگهری پیچهوانهوه، له هونهر دا بهو جوّرهی که گوتمان - مروّق به دوای ئهو شتهدا دهگهری که نییه. دلّهراوکیّش لیّرهوه سهرههلدهدات و ئهو شکستهی که سارتهر له کتیّبی (ئهدهبیات چییه؟) دا باسی لیّوه دهکات ئهمهیه: که ئهگهر شیعر پهیامی ههبی شکستی خواردووه، چونکه ههرچی ههولدهدات و ههرچی دروستدهکات و ههرچی زیاتر بهرهو کاملتر بوون دهروات، ههستدهکات که لیّی دوورکهوتووهتهوه. له بنهرهتیشدا، مهکینه کاملبوونی هونهر ومروّق ههر ئهمهیه. مهنوچهری، خوشهویستیهکهی له ئاستی بابهتیّکی بهرههستدایه، که بچووکترین ههستی مروّیی تییدا دهر نه کهوتووه، فهر له بهر ئهمهشه له خواریّیه و راست (بهههشتی)شه:

صنما بی تو دلم هیچ مدارا نشود اگر امروز شود بی شك فردا نشود

پاشان ده گهین به سهعدی و ئینجا به حافز ومهولهوی (مولانا)، که چیرو کی ههست و دهر کهوتنی روّح له موجهره دییه کی مهزندا ده گوزه ریّت، که دنیای بالآیه و وههمی تیّدا نییه. تهنانه تینانه دیاریکردن و بهرههستییه تو ماددییه تا لهویّدا نین. ههندی کات مروّق کاتیک که دهیه وی نهم بابه ته ببینی و ههستیپیّبکا، دهبینی راست و هک شیّوهی

عمقلیّك و روّلی خوّشهویستی و خودی همستی لیّ هاتووه. له بنه وهتدا همندیّك كات دهرك یی ناكری و ناتوانین تیبگهین:

"ئاخر بهچی بلیّم که ههیه،له بهر ئهوهی که ههوالم لیّی نییه"

ئهمه لهبارهی خوشهویستی ئاسمانی نییه، ئهگهرچی به شیّوهی موجهره و بالا دهرهاتووه و ئیدی له گهلا یه کتردا ههله دهبن. چونکه سنوور تایبهته به به بهرههستییهتهوه. ئهم جیاوازییه که ههمیشه "دهلیّن ئایا مهی یهکیّتی(وحدت) بووه یا مهی تریّ، ئهمانه قسهگهلیّکی بی سوود بوون. مهسهلهی روّیشتنه بی موجهره د بوون. له حالهتی موجهره دیدا ئیتر ئهم دابهشکردنانه نین، له ههستدا ئهم دابهشکردن و سنوورانه نین. ئهوه مهنوچهرییه که کاتیّك قسهده کات،مهبهستی ههمان مهیه که له پیدا ههلگوتنهوه وهرگیراوه و روونه دوای ثهوهی که پیر دهبی و دهبیّت به مهزهه بی، ئیدی روونه که مهیهکهی مهیهکی تره و خوشهویستهکهشی خوشهویستیکی تره. لهم ههسته دا کاملبووه و بهرهوموجه دهدبوون دهروات. ئهم باسانه باسگهلیّکن، که شایستهی بهرههم و ژیانی مهنوچهری و فهروخین. ههستی موجهره د دهگاته ئیّره، که دهلیّ:

اخر به چه گویم هست، از وی خبرم چون نیست واز بهرچه گویم نیست، با او نظرم چون هست و به تهواوی، له حالهتیکی ده رهه ستدا و له ده روونیکی مرق یی جیا له سروشت و ماددیاته به رهه سته کاندایه، تاده گات به م شیعره، شیعری نوی شیعری می دیرن. قه ت له و چوارچیوه دیاریکراوانه دا که ده یانبینین و هه ستیان پیده که ین و ده یانناسین، له دارو ئاسمان و زهوی که باسیان لیوه ده که ین، نه ثه و ئاسمانه یه و نه ثه و زهوی هه یه و نه ثه و رودگی الله و نه شه و زهوی هه ی شازیزم د. موختاری، کتیبیکی وه رگی ابوو، وه رگی انه که ی دا به من و خویندمه وه. له مرق مانه نوییه دا ، ته نانه ت رقمانیکی نویش که ده لین پی وه له ده ده ده که م، ثه و دره خته نیسه که له باغدا رواوه، به لکو داریک که من باسی لیوه ده که م، ثه و دره خته نیسه که له باغدا رواوه، به لکو داریکه که له دلی مندا هه یه ومن وه سفیده که م. ف للان مرق که مسن

باسی لیّوه ده کهم، جیا له و مروّقه یه که ژیاننامه نووس یا دوکتوّر باسی لیّوه ده که ن. مروّقیّکه که له ویّناکردنی مندایه. به می پیّیه مین نهوانه به جوّریّکی تر دهبینم وبه جوّریّکی تر مانایان ده که مه وه و به شیّوه یه کی ترن بوّمن.

هونهر بهردهوام به پیچهوانهی تهوهی که تهرهستو دهانیت، لهو ههوالهدا بووه، که له كۆت و بەندى ئەوەى كە بەرھەستە وبابەتى زانستە، بىت دەرەوە و مىرۆۋ بىنىت ك دەرەوە. ھونەرى مرۆڭگەرايانەي يۆنانى كۆن، زياتر لەسمەر بنماي جوانى ئەنىدام، جوانی واقعیهت، جوانی دهشت و کیو وجوانی نهندامی مروّق وهستاوه، بهالام بهدریژایی میزوو ههر کاتیک کههونهر ئازادانه دهرکهوتووه و دژ کردهوهی فیزیوّلـوّژی نهبووه، ههولايداوه خوى له كۆتو بهندهكان دەربينني. تهواوى ئهو بزووتنهوه هونهرییانهی که به هزی هونهرمهندگهلیک که خاوهنی ههستی میتافیزیکین یا ئهو هونهرمهندانهی که ههستیکی وههایان نییه، بهدیهاتوون، ههولیان ئهوه بووه که هونهر وهك ئامرازیّك بر ویّنه كیشان و وهسفكردنی واقعیهت، یا بر دیاریكردنی مرروّق لـه چوارچــنوهی خویــدا،ینك نـههننن، بـهلكو وهك بانگنــشتنك و داهنناننــك و خۆلقاندنیکی خودایی له بوون و له کاملکردنی ههست وزات و بوون وحهقیقهتی مرۆۋ، بەكار ببەن. بۆ غوونە، كاتپك كەسەيرى بەرھەمەكانى يېكاسۆ دەكەين، وەھان. ئەمرۆ ھىچ كەسنك نىيە كە شفتىيەك بكىشىتەوە و زەينى مرۆق بكەونتە سەر ئاو. وهها بزووتنهوهيهك، بزووتنهوهي هونهري نوي نبيه. وينه كيشيك تابلانيه كي له تري كيشابووهوه و ببووه باو كه دهيانگوت،ههر كاتيك كه نيشانيان دهدا، مريشكهكان دەھاتن ولێيان دەخوارد، ئەممە نيشانەي ئەو يەرى سەركەوتنى ھونەرى ئەم وينه كيشهيه. به لأم ئه مروّ ئهم سهر كهوتنه له وينه كينشاندا نييه. به گالتهوه ده لني: كەئەگەر من ھونەرمەند دەبووم و ھونەرىش ئەو ھيزدى دەبوو، ئەوا من ئەم تابلۆپــەم دەدايە دەست مندالننك كه بيبات، تامريشكەكان نەتوانن ترنيەكە بخۆن! دەلى هـەموو بهرههمه هونهرییهکان له سهر بنهمای رؤیشتن له بهرههستییهت ومادییهتهوه بهرهو موجهرهد بوون وزهینییهت، یله بهندی ده کهم: له ههمووان مادیتر یهیکهره، کههم بی گیان وههم سی رهههندی تهواو ماددی ههیه. کاملتر لهو وینه کیشانه. برچی کاملتره؟

سه ما له حالیّکدا که هونه ریّکی کلاسیك و هونه ریّکی به رجه سته شه ، له هه مان کاتدا ئه م به رجه سته بییه ده توانی کاتدا ئه م به رجه سته بییانه ، گونجاون له گه لا رروّح و هه ست و ده رکدا و به م پییه ده توینه روّحی مروّق و ته جه رودیش بیّت. موّسیقا ته نیا و ته نیا ره هه ندیّکی هه یه نوینه رکاته و شیعر موجه ره دی ره ها و ته واوه . نه مه یه که ده بینین نیّمه له شیعردا توانایی نه وه ماناکان له و په ریی بالایی خوّیاندا ده رب پین کله به رهه مه کانی تردا نین .

مهسهلهیهی کهمن لهچوارچیوهی وشهکانی (شهر) و (ئاشتی) دا وهك مهسهلهیه کی مرزیی باسی لیّوه ده کهم، ئهو به فلچه قسهیان له بارهوه ده کات، نهك ئهوهی که وه کو ویّنه گریّك ویّنه که یان پی بداته وه.

ژیرژ سـواری یـهکیّك لـه ئیمپرسیونیـسته گـهورهکان، کهتهنانـهت سهرچاوهی ئیمپرسیونیزمیشه،دهلیّت: من لهوانهیه ئهسپیّك بکیّشمهوه، بهلام ئهوئهسپه نییـه که له بیاباندایه. ئهمه ماناو چهمکی ئهسپهکه دهردهبردریّ، نهك ههیکهلّی ئهسپ که بهرجهسته بووه.

ههر ئهم ئيمپرسيونيسته دهليّت: (ئهوانهي كهمن له تابلوّي (دورگه)دا نيشانم داون، كهسانيّك بــوون چــهمانهوهكاني لاشــهيان لهخالگــهليّكي بــپووكي زوّر پيخهاتبوون وبيخگه له شيّوهگهليّكي زهيني هيچي ترنهبوون. ٣ تابلوّ و رهنگهكانمان رووناكتر لــه رهنگي تابلوّكاني مانهوپيـساروّي ئيمپرسيونيـست بــوون. ژيانيّـك كهتابلوّكه نيشانيداوه، ژياني هيچ نهتهوهيهك نــهبوو. رووناكييــهكي سهرســوّرهيّنهر ليّيهوه دهدرهوشايهوه، بهلام روّح وزات ونهفس ليّي بيّگانه بوون. جــوولان بهگشتي ليّي دوور خرابووهوه، له ئيمپرسيونيزمدا، ديهنيّكي تيّكهلاّ و پيّكهلاّي له بهر ههتاو، بريتي نييه له زهوييهك كــه هــهتاوي راســتهقينه ليّـي دهدات، بــهلكو لــه ئاســتي ئهوهدايه كه ئهو چوّن خوّر دهبينيّ. يا پيويستي به جوّره ههتاويكه كهله بهر ئهوهي نييـــه، دهخـــوّلقيّنيّ. دارگـــهليّكي نهناســراوي تيّـــدا دهبينــران، هـــهروهها كيانلهبهرانيّكيشي تيّدا دهبينـران كه فوريه،گيانهوهرناسي بهناوبانگ، لهخهياليشيدا گيانلهبهرانيّكيشي تيّدا دهبينران كه فوريه،گيانهوهرناسي بهناوبانگ، لهخهياليشيدا ويّناي نهدهكردن. ئهمه ماناي خوّلقاندنه له (نهبوونهوه بوّ هيّنانه بوون). پهياميّكه بوّ خودا و هونهر، واته دهركهوتني خوايي هونهر. سنوورهكاني گوگن سنوورگهليّكن كهگوگن خوّلقاندوودهي.

دەريايەك دەبينرا كە دەتگوت لە ليوارى بوركانەوە دەرھاتبوو، ئاسمانيك كە چاوى ھىچ كەسيك نەى دىتبوو پياوگەليكى درندە، واتە بيكگانە، واتە نەبوو و بەشيوەگەلى سەيرو سەمەرە، ئەمە دەيھەوى باسى مرۆۋ بكاو گوگن بەدواى ئەم مرۆقەدا دەگەرى.

نییه، دروستده کات. هه مان نه و مروّقه ی که مه وله وی به دوایدا ده گه پی هه مان نه و مروّقه ی که هه ر مروّقی که مه ر مروّقی که به روستیده کات. نه م مروّقه به به کلیّکی سه رسو پهینه ر ره مزی بی کوتایی له چاوه ساده و بی گوناهه کانی خوّی نواند. په رده خه یالییه کان به په ره نگی سوورو وه نه وشه یی توناهه کان ویّنه کی شرابوون و هه رکامه یان مانایه کیان ده گه یاند، به جوّری که له هیچ په رده یه کدا نه بوو. دیمه نگه لیّکی سه رسورهینه ر که تینیاندا گیانله به ره کان و گوله وه حشیبه کان له ژیّر تیشکی خوّری گراویدا په روه رده ببوون. چ گولیّن کن که له ناگردا په روه رده ده بن و ده پشکویّن به ممروّ هیگل ده لیّت ماددییه و هه می شه ده بی له به ندی سروشتدا کینشانه، که نه مروّ هیگل ده لیّت ماددییه و هه می شه ده بی له به ندی سروشتدا به یکنیّته وه به دان و هو می ان و موجه ره ده بن .

ئەمرۆ كاتى پى دەنىينە ناو فەلسەفەوە، ھايدىگەر دەبىنىن، كە سەرنجى مىرۆۋ و زاتى حەقىقى مرۆۋ دەدات، كە زانست ھەمىشە لىپى غافل بووە — چىونكە ھەمىسشە سەرنجى سروشتى داوە و لىپى كۆلىيوەتەوە. ياسپرس ھىپرش دەكات مىسەر زانىست — زانستىك كە مرۆۋ لە گەل خۆيدا بىپگانە دەكات — تاخودى مرۆقىك لە ناوەروكى ئەو سروشتە جىابكاتەوە كە تەنھا زانست وسەنعەت لەگەلىدا دەستى ھەيە ومىرۆۋ بە تەنيايى ماوەتەوە.

سارتهریش نهم تهنیاییه ههستپیده کات و جیهان بهبی مانا تیده گات و ده آیدت: مروّقه دهبی به بیرکردنه وه ثیراده ی خوّی بنیاتبنیته وه و "کاموّ"یه که ده لیّت: له گهل نهم تاعون و بیّگانهییه ی مروّق لهم جیهانه دا، میحرابیّك که لوکرس باسی لیّوه ده کات ههر نهم دنیایه یه.

بۆ كىز؟ بۆ كەسىنك كە گەيشتورە بەو خودئاگايى وتەنياييە. ئەو تاعون وئەو بىنگانەييە ھەيە و لە ژيانى ماددىدا بە پووچى دەگات؟ كىن؟ مىرۆڭ. كام مىرۆڭ؟ مىرۆڭكانەييە ھەيە و لە ژيانى ماددىدا بەدەكانى ١٧و١٨و ١٩دا بىزرژوازى دەيويىست

فهلسهفهی بهههشت سازیی له دنیادا، بو بکات به فهلسهفهی حهقیقه بهرستی وجی نشینی دین و فهلسهفه. بورژوازی له بیری نهبوو کهمرو میلیونهها سالا پیش له بهههشتیکدا کهخودا دروستیکرد و بهردهوام ههموو شتیکی له بهردهستدا بوو، به دژی ههستایهوه. ئهدی چون له بهههشتیکدا که بورژوازی دهیهوی له ژیاندا، له کات ولهسهر زهوی بنیاتی بنی، مروقی ناگا -مروقی که گهیشتوه بهم خودناگاییه میتافیزیکییه- دهتوانیت هیمن بیت و بی دهنگ دانیشی؟ راده پهریت، ههلپچونیک که ئهمرو دهیبینین، مروقی خوشگوزهران دهیکات، راست ههمان نهو راپهرینهیه که ئادهمی خوشگوزهران له بهههشتدا کردی. مروقی شهمرو به خودناگایی دهگات و راده پهریت و ههر مروقیک ئهگهر چی لهبهههشتی خودایی و (عهدهن)یش دابیت، ئهگهر به خودناگایی بگات ههلاه پیت. له بهرمبهر ههرچییهکدا که ههیه، له حهسره وههول وخوشهویستی گهیشتن بهوهی که دهبی

دوایین بابهت که دهمهوی باسیبکهم ئهوهیه - به و جوّرهی که دهیبینین هونه و هاوشانی فهلسهفه ومروّقی خوّشبهختی ئهمروّ - به پیّپهوانهی دهورهی مروّقگهرایی یونان و مروّقگهرایی سهردهمی ریّنسانس - که روّیشتن بهره و چیّژو نیساندانی جوانییه جوانییه کانی سروشت وئاست و سنووری جهستهی مروّق ونیساندانی جوانییه مروّییه کانه و له چوار چیوهی بهرههستییهت و واقعیهتدا ماوه تهوه - ههلپچووه. ههلپچوون له کوّت و بهندی بوون. بوون وبهرههستییهت، نه کو نوقمبوون له وهمهخورافییه کان. بهلکو بهردهوامبوونی مروّق له ریّپهوی سروشت و واقعیهت و واقعیه کانی واقعیه کانی واقعیه کانی واقعیه که کونه وهم پهرستییه ده بهرهه ستیبه ده کاملبوون لهرووی پایه کانی واقعیه کانی که نهوه وهم پهرستییه.

ریالیزم واته مانهوه له چوارچیّوهی ئهوهی که ههیه و ئهمهش هیّشتنهوهی مروّقه و ئهمه لهگهل مروّقی ههلـپوو وبهردهوام تینودا ناگونجیّت. به و شیّوهیهی که ئایدیالیزمی وههمی، خیانهت به مروّقه.

هاوشانی فهلسهفه و مروّق، نهمروّ هونهر ئالاههالگری ئهم ههالچوونهیه به درّی سروشت و شته بهرههستهکان، ئالاههالگری دوّزینهوهی خودی مروّق و پشکوتن و گهش کردنهوهی ههموو توانا میتافیزیکی و تهنانه میتا عهقالی ولاژیکییهکانی مروّقیشه. هونهر نهموو، به پیچهوانهی دویّنی، مانهوه له تهکنیککاریدا نییه. بهلکو دروستکردنی جوّریّکی بالاتره له مروّق. نهمهش پهیام و نهمانهتیّکه به گوتهی مترلینگ (خوا کاتیّك که ههموو شتهکانی دروستکردن و گهیشت به مروّق و کاتیّك که گهیشتیش به مروّق، دهستی له خوّلقاندن ههاگرت و دایه دهستی مروّق) و مروّقی داهینهریش واته هونهرمهند، مروّقیّك که له ههموو شتیك دهبات. نهمه گهورهترین کاری هونهره، کاتیّك که له ههموو شتیك دهبات و له حالیّکدا که دهخوّلقیّنی و بهخوّلقاندنه هونهریهکهی گورانی دهایی، مؤسیقا لیّدهدا و پهیکهر چاك دهکا، به خوّی بهخوّلقاندنه هونهرییکی نوی دهنووسیّت. فردهوسی که شانامهی خولقاندووه، خوّی نافراندووه، واته فردهوسی نافراندووه. مروّق، بهو نهندازهیهی که هونهر له مانا خوّی نافراندووه، واته فردهوسی ثافراندووه. مروّق، بهو نهندازهیهی که هونهر له مانا خوّی نافراندووه، واته فردهوسی ثافراندووه. مروّق، بهو نهندازهیهی که هونهر له مانا خوّیقینه دوروا و دهبیّته مروّییه کهیدا، نه که لهمانا زانستی و سهنعه تگهرییه کهیدا بهره و پیشهوه ده روا و دهبیّته خوّی نوی دوروسی خوّی دهروسی که شانامه و خوّی دهروسی که شانامه که خوّه و خوّی دهروسی که هونه ده دو خوّی ده دوروا و دهبیّته مروّی بیشه و دوروا و دهبیّته مروّیه به دورو و ده بیّته خوّی دورو دروست کهری دورو

ئهمرو هونهر له شیّوهی سهرگهرمی فهلسهفهی بورژوازیدا - که رهسهنایهتی ژیانی سهرده مه - لهکوییه ؟ له و بهههشتهدا که نهو دهیهوی له سهر زهوی بنیاتی بنی ٔ که تهنیا له سهر خواردن وچییژوهرگرتن و مانهوه له بهههشتدا، بهنده. لهم حاله هونه وهك سهرگهرمیی، وهك پركردنهوهی كاتهكانی بینكاری و پشوو و چیژبهخشی و هیزمنی دان به ژیانی بی روّحی سهنعه تیه و دواجار نهمهش دانه دهستی پهستترین کاره به پیروزترین کار، که هونهره. نهمهش سپاردنی کاری موتریبیه به داهینه و پیغهمبهریکی دوای (خاقیت)، واته هونهر.

.

۱- واته به و شيّوه ی که من گومان ده که م، نه گینا ره نگه هه موو نه و تيورييانه ی که مروّق ده يانداته ده ره وه راست نه بن. به لاّم زانست واته هه ولّدان وبير کردنه وه وده ربرينی بوّچوون، هه روه ها گوّرانکاری کردن، تاگه يشتن به شويّنيّك. ئيّمه نابيّت ته نيا کاتيّك قسه بکه ين که به (علم اليقين وحق اليقين) گه يشتبين، له به رئه وه ی هيچ له ناکاويّك ئيمکانی نييه، مه گه رئه وه ی که به (وحی اليقين) بگهين. ده بيّت نه وه نده بيربکه ينه وه تا پوخت بين.

ماموستایه کمان همبوو که همر کات قورئانمان به همانه دهخوینده وه، بهزلله لینی دهداین. همر لمبهر ئهمهش بوو، که تا ثمو کات هیچکهس نمیتوانی دروست قورئان بخوینینه وه.

۲- رۆماننك كه دەكەنەوە، دەبىنن كه باس لـه پـاس و بليـت كـپين و هـاتنى سهياره و هۆرنن لندان و... دەكات، كه ئهمـهش هـهمووى وەسـفى ژيانـه. مـرۆڭ خهيال دەكات كه ئهدەب و هونەر له دەروونى مرۆڭـهوه بـهرەو دەرەوه رۆيـشتوون و به ماددى بوونه.

۳- له راستیدا ئیمه هیچکام لهم وینانه به گونجاو دانانیین و ههر بهم ساده بییه ش گالتهیان پی ده کهین. بیگومان (ههمیشه داهینانیکی تازه، ساده تره له ههر شتیکی تر ده توانری (هوی)لی بکری (ره تبکری ته وه وگالته ی پی بکری) وبو هیرش کردنه سهریشی پیویستی به هیچ پسپوری و به هیچ ویژدانیک نییه، نهوه نده به سه که تیناگهم. لهم حاله دا خوم مه حکووم نیم، به لاکو نهو مه حکوومه!

۸٩

٩.

هونهر و مهزههب

هونهر و ئاييني زهردهشتي (۱)

له رووی فهلسهفییهوه، بنهماگهلیّکی داریّژراو و ریّك و پیّك- بهو شیّوهیهی که له یونانی كوندا همبوون- له ئیّرانی كوندا دانهریّدژراون و ههرچهنده میّژوونووسه یوّنانییهكان، بهزوّری ئاماژهیان به فهلسهفهی (موغان)كردووه، بهلاّم بهداخهوه تا ئیّستا دهقیّکی نووسراو له فهلسهفهی ئیّرانی كوّن له دهستی ئیّمهدا نییه و سروشتییه كه له رووی هونهرو جوانیشهوه بابهتگهلیّکی راشكاوانه نین كه باسهكهمانیان له سهر دهستییّبکهین. ئایینی زوردهشتیش وهك فهلسهفهی دراوسیّ —واته ئایینی بوودا — دهستیوهیه کی گردهیی زیاتری ههیه و به شیّوهیه کی کورت، فهلسهفهیه که له سهر بنهمای خوّشبینی وهاندان وزهوق بوّکار وهستاوه، له ههمبهر مانهوه به هاوکاری چاکی و جوانی و رووناکی.

دوولایهنیهه که له ئایینی زوردهشتیدا دهبینری —خهباتیک که له نیّوان رووناکی و تاریکی، چاکه وخراپه ئاهورامهزداو ئههریهن، لهروانگهی ئایینی زوردهشتییهوه له ئارادایه —لهرووی جووانی ناسییهوه تا ئاستیّکی زوّر، بههای ههیه. چونکه یه کیّك له هوکاره گرنگه کانی جوانی، گونجان لهنیّوان دژه کان (contrast) و جورا و جوّرییه. ههرچهنده فکری ئیّرانی لهم ئاستهدا ناوهستی و ئهم دوالیزمه سهرئه نجام بهم جوّره چارهسهر ده کات: (روّژیّك دادیّت که خواوه ندی جوانی و خیّر، واته ئاهورامه زدا، بهسهر ئههریه ندا —خواوه ندی شهر و خراپه کاری - سهرده کهویّت و حوکمی ئاهورامه زداش وههایه کههاو کاری خیّرو چاکه بکهین)به لام دوبی بزانین، که ئهگهر به پیّی ئاره زووی بیّرانی و خراپه و ناپهسهندی و خراپه و

تاریکییهکان و سیّبهرهکان لهجیهان وهدهرکهون، بیّجگه له جوانی و چاکه و رووناکی، شتیّکی تر لهجیهاندا حوکم نهکات، ئایا لهوهها دنیایه کی یه که دهست وتهقریبه ن دوور له ههر جوّره کیّشمه کیّشیّک، هونهر هیچ جیّیه کی دهبیّت؟ ئایا نهگهر جوانی خهمهکان و جوانی حیّراوجوّری و دژهکان نهبن، هونهر چ شیّتیک دهنویّنی و داده هیّنیّت؟ ئایا تهنانه ت ئامانجی کوّتایی ئاینی زهرده شتیش به زهرهری هونه داده نابیّت؟ ئایا دوور خستنه وهی نه هریهن، جوانی وهونه ر له نیّو نابات؟

بنه مایه کی گرنگ، که له رووی جوانی ناسییه وه به هایه کی زوّری ههیه "پهرستنی ئاگر "ه، له ئاینی زهرده شتیدا. ههرچه نده پیروّز کردن و ستایشی ئاگر، له دیّر زهمانه وه لسه نیّر هسه موو میلله تانیدا ئاسیایی بسوووه، ههرچه نده "به تایب ت تنه نه هیّندوّئه وروپییه کان، به چاوی ریّزه وه روانیویانه ته م ره گهزه جوان وسوودمه نده کهیارو یاوه رییانه له تاریکی وساردی و ناخو شییه کاندا به کانم هیچ نه ته وه یه وه گیرانییه کان، به م جوّره ئاگری نه پهرستووه و ستایشی نه کردووه.

ئهم نوشتانهوه و (تنازی)یه - که لهو ژن و پیاوه جوانانه ی که له مینیاتوری ئیرانیدا نوینندراون، دهبیندری - و ئهم پنچاو پنچی و ئالوزی جل وبهرگه، ئهم زولفه

ئالۆزە، ئەم دلبەرى و شۆخ وشەنگىيە ــ كەدراونەتە پال خۆشەويستە ئىرانىيەكان لــه شيعرە فارسىيەكاندا —ھەموو ويكـچوونيكيان لەگـەل بليـسه روونــاك و درەوشــاوه و پيچاد پيچەكانى ئاگردا ھەيە، كە لە دىرزەمانەوە پەرستراوى ئىرانىيە كۆنەكان بووه.

له بهرههمی ئهوروپاییهکان وله جوانیناسییه روّژناواییهکاندا، لهگهال بنهماگهلیّکی نووسراودا رووبه پروو دهبینه وه که له ناگرپهرستی ئیّرانییهکانه وه ئیلهامیان وهرگرتووه. لیّره دا بو نهوونه، باوه په کانی قلیام هوّگارتی (۱۲۹۷–۱۷۹٤) ویّنهکیّشی بهناوبانگی ئینگلیزی، دههیّنینه وه.

هزگارت، وینه کنشنکه که له جوانیناسیدا به شینوه یه کی بنه ره تی و راسته قینه كارى كردووه و بنهماگهليكي گرنگي لهييوهندي لهگهل جوانيناسيدا دهربريون، كەتەنھا ئەر بەشە لە بارەرەكانى دەھينىمەرە، كە لـە ييوەندىدان لەگەل باسـەكەي ئنمهدا. ئهو دەنوسىن ((ھەرچەندە گونجانى بەشھكان و سەكنتى و ھاوئاھەنگى لهجوانیدا گرنگن، به لام لهم بنه مایانه گرنگتر جۆراوج قری به شه کانه. جۆراوج قری لهجوولان، له ورووژاندن و له شكل و لهجورو لهبهشدا)) نوينگهي ئهم ههمهرهنگييه، هیٚلیٚکی مارپیٚچی و شه پولاوی، دیاریده کات. چوونه ناوهوه، بهرزی ونزمییه کانی ئهم هیّله، گونجان و ییّوهندییان لهگهل یه کتردا، نیشانهی ههمهرهنگییه کی تهواوه، که به باوهري ئهو بنهرهتي جوانييه، به مهرجينك قوولني داچوونهكان وبهرجهستهييهكان زياد له ئاستى پيويست نەبن. بەم پييه، بەباوەرى ھۆگارت، جوانى لە ھيللگەل وئاستىكى دباربکراو و گونجانی لاشهی مروّق وشته ماددیبهکانی تردا، سروشتی و درووستکراوه. له هێڵه جۆراو جۆر و گونجاوه کانی هه لکه ڵی مرۆق، هێڵه کانی ئهندامه کان، ئێسکه جیاوازه کانی جهسته، ئه و پیچاو پیچانهی که بهدی ده هینن، جوولان وکرده هاوسهنگ وگونجاوه كانى لاشهن، باشترين وننه كنش ئهوه به كه هنله كانى لاشه به باشي نېشانىدات، گۆشت وماسوولكەكان بە باشى بەرجەستە بكات و بە ھېلگەلىكى ئاشكرا، سنووري گۆناو گەردن وتەوپل نېشانىدات، بەجۆرنك وەك غوونەيەكى زىنــدوو بكهويته بهرچاو، جوولانیک بهرجهسته بكات و روّحی بنهرهتی وموّدیل تیدا در هوشانه و هی پنویستیان هه بنت.

به پێی ئهم پێشهکییانه، هۆگارت ههمهرهنگی بهو تایبه تهندییانهوه زیاد دهکات، که زانایانی پێش ئهو بۆجوانی، دیارییان کردبوو. بهر لههۆگارت، سیفهتهکانی جوانی بریتی بوون له ((ساده یی، دروستی ئهندازه گیری، روونی، یه کێتی و گونجانی بهشهکان، گونجان لهنێوان بهشهکان وگشتدا، شایسته یی بۆ ئه نجامدانی ئامانجی دیاریکراو، راست ودروست بوونی ههر شتێك وهێنانی ههرشتێك له شوێنی گونجاوی خوٚیدا))هوٚگارت، بنهمای ههمهرهنگیییشیان پێوه زیاد دهکات ودهلێت: هونه بریتییه له چاك نیشاندانی ههمهرهنگی (جوٚراوجوزی)و جوانیش بریتییه له گونجانی نیّوان بهشه جیاوازهکان. دهنوسیّت:

هیّلّی مارپیّچ (وه ماریّك كهبهدهوری گوچانیّكدا دهپیّـچریّ)هیّلّی جوانی ونویّنگهی جوانی دونیّنگهی گونجان ونویّنگهی جوانترینیانه ونویّنگهی گونجان وهمهرهنگییه لهنیّوان هیّلی راست وناراستدا. لهنیّو شــته ماددییه کانـدا، جوانترین

هونهر و مهزههب هونهر و ئاييني زهردهشتي(۲)

(هدروهك وتمان) ئاگرپهرهستى له ئايينى زهرده شتيدا – لـ درووى جوانيناسييهوه - بههايه كى مدزنى ههيه و ده لني له ئيراندا، بهرگى چاكه وجوانييان به سهر نموونهيه كى فراوان له رهعنايى و عيشوه كردن و درهوشاوه يى ئاگردا نواندووه. هاوكات ئاماژه ش كرا به جوانيناسى داريژراوى روژئاوايى، هدروه ها ئاماژه ش بـ دوه كرا كـ ه چـ ون فليام هوگارتى ئينگليزى، ئيلهامى له پهرستنى ئاگر وهرگرتووه و بنه پهتى گونجانى دژه كان وهممهره نگى زياد كردووه به بنه ماكانى يينشووه وه. ئيستاش دريژه ى ئهم باسه:

گومان لهوه دا نییه که دوای ئیسلام، پیروز کردنی ئاگر لهنیوچوو، بهلام جیزنه کانی (سه ده و میهرهگان)هه روا تا دوو، سی سه ده به رده وام بوون و ثه وانه ی که خوشه ویستی ئیران په رستیان له دلا هه بوو، هه روا به چاوی ریزه وه ده یان روانییه نه ریت و دابه کونه کانی ئیرانییه کان. به شاری کوری برد - که له شاعیره نه ته وه وییه کان بوو، حه زیکی تایب تی هه بوو بی هو کاره کانی بزووتنده وه نه ته وه یییه کان له ئیراندا - ئاگری (واته ره گهزی پیروز لای ئیرانییه کونه کان)

دەخستە پیش خاكەوە و تەنانەت شەيتانى، كە لە ئاگر خوللقینىرا بوو، لـ ه پـیش ئادەم دادەنا كە- لەخاكەوە خۆلقینرا بوو:

الارض مضلمة والنار مشرقة والنار معبودة قد كانت النار البيس خيرمن ابيكم ادم والأرض لا تسمو سمو النار

...و نهم کیشهیهی شهیتان —شهیتان که له ناگرهوه خولاقیندراوه و ههر لهم رووهوه که مروّق لهخاکهوه دروستکراوه، سوجدهی بو نابات — بهتایبهتی له نهدهبیات و له هونهرهکانی تریشدا، رهنگدانهوهیه کی زوّری ههبووه و بووه ته قارهمانی زوّریک له بهرههمه هونهرییه کان. دهلیّی که هونهر لهم ریّگایهوه تولهی خوّی لهمه زهه کردووه تهوه.

به لام شاعیری ئیرانی، قهد پهرستراوی کونی له بیرنه کردووه. له دیوانی شاعیره فارسی زمانه کاندا _ سهرهرای شهوه ی که له گهلا جوانترین وه سفه کانی شاگردا بهره وروو ده بین _ رووی خوشه و سستی ئیرانیش ده بینین، که بهرده وام به ماگر چوینراوه و شاعیری فارسی ته نیا شاگری به به س نه زانیوه، به لاکو ته واوی شه و وشانه ی که به مانای شاگرن، وهرگر توون و رووی خوشه و یسته که ی خوی پی چواندووه و ته نانه ت له مه زیاتریش هه نگاوی ناوه و هه موو رووی خوشه و یسته که ی چواندووه به که عبه و قیبله ی زهرده شت.

وشه کانی (ئازهر و نار)بهزوری لهباتی ئاگر به کار براون، موّم که له ئاگرهوه گیان ده گری و بلیّسه جوانه کهی له جیهاندا، له رووی پیّکهاته و پیّچاوپیّچی دل پهسهند ورووناکی بی هیّز ورهنگ پهریویه، بهناوبانگی کردووه بهزوری چویّنراوه بهروومهتی یار. گولّنار، لهو رووهوه که لیّکچوونیّکی تهواوی ههیه له گهل بلیّسهی ئاگردا، جیّی پهسهند وپیروزیی ئیّرانییه کوّنه کان بووه و پوّلوی ئاگریش لهرووی ئهم لیّکچونهوه، بهزوری لهگهل رووی خشهویستی ئیّرانیدا ویّکچویّندراوه.

ئاتهشکه ده، قیبله ی زهرده شت و که عبه ی زهرده شتیش، هه ر به و جزره ی که گوترا، به شیره یه کی خوازراو (خواستن) له باتی ئاگر به کار براوه. دیوانی شاعیره ئیرانییه کان، پرن له م و ی کچواندن و خوازانه (استعاره) و له به رئه وه ی لیره دا هه و لیده دری بابه ته کان به شیره یه کی کورت و گشتی ده رببر درین، بزیه چاو پزشی ده که ین له هینانه وه ی نموونه و به لیگه و ناچینه ناو شته لاوه کییه کانه وه.

بیّجگه له ئاگر، چهمکیّك كه له ئایینی زهرده شتهوه، له ئهده بیاتی فارسیدا ماوه تهوه و لهرووی جوانیناسییهوه ناتوانین بههاكهی بخهینه لاوه، (نووری یهزدانی و تاریكی ئههریهن)ه. لهشیعره فارسییه كاندا، بهزوری دهبینوی که رووی یار، لهگهلا نووری یهزدان)وزولفیشی، لهرووی رهشی و تاریكییهوه، به (تاریكی ئههریهن)چویّنراوه و ئهم ویّكچواندنه، ئاماژهیه كه بو بالاترین خالی فهلسه فهی ئایینی زهرده شت، واته ویّناكردنی ژبیان، وه ك خهباتیك له نیّوان رووناكی و تاریكیدا، یهزدان وئههریهن. له شیعری فارسیشدا، که دهتوانین بلیّین له ههموو هونه ره کانی تر لهئیّراندا زیاتر کامله، شیعری فارسیشدا، که دهتوانین بلیّین له ههموو هونه ره کانی تر لهئیّراندا زیاتر کامله، ئهم دوو ویّکچوونه، لههموو شویّنیّکدا له گهل یه کبریدا هاتوون.

((کاتیک که پیاوی تهواو (کامل)دهمریّت و دهگاته سهر پردی چینووت، ئهو کات دهبینی که کیچیّکی لیّ بهدیار ده کهویّ. جوان، درهوشاوه، بالا سپی، خوّشروو،بالا بهرز، سینگ دهرپهریو، ئازاد، رهگهز پاك ، "تهقریبهن" پازده ساله،جهستهی جوان، به قهد جوانی ههموو خولقیّنراوه کان. ئهوکات روّحی پیاوی دین پاك که تووشی سهر سورمان بووه سپیده لیّ: ئهی کچی جوان! تو کیّی؟ ئهی جوان ئهندامترینی ئهو کچانهی کهمن دیتومن! لهوه لاّمدا ده لیّت: (من "دئنای" توّ، واته خوی چاك وتهی چاك و کردهی چاکی توّم. خوّشهویست بووم، "دوّ منت خوّشهویستتر کرد. جوان بووم، توّ جوانترت کردم. خوازراو بووم، خوازراو بووم، کوازراوترت کردم، پایه بلند بووم، بلند پایهترت کردم))

به لام هۆكاره وينهييه كانى ئايينى زەردەشت، كه له وينه بهرجهسته كانى ئيرانى پيش ئىسلامدا دەيان بينين، تا ئەو جييەى كەمن دەزانم، بەم،شيوەيەن:

۱- ویّنهی فروههر،کهرهمزیّکه بو ئاهورامهزدا، لهتهختی جهمشیددا. داریوش له سهر بهردنووسهکهوه دهنوسیّت که شهم پاشایهتییه ئاهورامهزدا پیّنی داوم. له سهردهمی ساسانییهکاندا، لهباتی ویّنهی ئاهورامهزدا، لهگهل زنجیری هیّزدا (دهسهلاّت) بهرهو روو دهبین، که ئهردهشیّر له ئاهورامهزداوه وهری دهگریّت.

۲- لهسهر رووی ههندی له سکه کانی سهرده می پارتییه کاندا، ئاگردانگهلیّکی بچووك ده بینریّن، که دوو یاسهوان له دوولایه وه یاسهوانی ئاگری پیروّزن.

۳- گـولّی نیلوفـهری ئـاوی، کـه لـه هونـهری هیندوبووداییـدا زوّر دهبینریّت و پشکوتنی له خوّردا، رهمزی روّشنگهری وپشکوتنی مهعریفهیه. ههر ئهم گوّلـه، کـه یادگاری شارستانیهتی هیندو ئهوروپاییـه، بـه شـیّوهیهکی ریّـك وپیّـك، لـه تـهختی جهمشیدیشدا دهبینریّ که:

سللاویکه بو خور و رهموی شهوق وجوولانهوهیه، که له دهمهوبهیانهوه دهستییدهکات.

هونهر و مهزههب هونهر و ئاييني ماني(۱)

دوای فه لسه فه ی ئایینی زورده شتی، له سه رده می ساسانییه کاندا، له گه لا فه لسه فه ی مانیدا به رووو و دوبین. فه لسه فه ی مانی، "تالیف"یکه له نیوان ئایینی زورده شتی و ئاینی مه سیحیدا. ئه گه رچی ئایینی مه سیحییه تکاریگه رییه کی زوری له لایه نایینی مانییه وه لیکراوه، به لام ئه م فکری "تالیف"یه تایبه تمه ندی روّحی ئیرانیه و له کونترین سه رده مه کانه وه له ئیراندا هه بووه و کاریگه رییه که ی له سه نعه ته ئیرانیه کاندا، به تایبه تایبه تایبه تایبه و دواجار کاریگه ری نهم فکره (تالیفی) یه له هه لکه وتی جوگرافیایی ئه م سه رزه وییه و دواجار کاریگه ری ئه م فکره (تالیفی) یه له

فهلسهفه و هونهری ئیرانیدا حاشالینه کراوه. ((هونهری ئیرانی ئوقیانووسیکی قووله کهله لیواره وشکه کانی عهره بستانه وه ، تا دورگه کانی یابان و مهغریب و هیندستان دورومه رجان و مهرواری، تیدان. هونه ری ئیرانی، نیشانه گهلیکی له جوانییه کان ومهستییه کان و پیکهنینه کان وخهووخه یاله کان و ئهندیشه و فهلسهفه ی دراوسیکانی تیدایه. له گهل ئهوه یدا که خوی پیکیهیناوه ، به لام به لیها تووییه کی شهوتو تیکه لی کردوون ، که جیاکردنه و هی که خوی ههیبوه له گهل شهوه ی که لهوانی تره وه وه ری گرتووه ، زور قورسه .

((ئیران لهسهر ریگهی دنیایه و ناوهندی دانانی باوه پ و فکرهکانه. پردیکه که بیابانی سوتینهر و بی ناو وگیا، لهگهل سهوزاییدا پیکهوه گریده دا، تینویتییه کان به ناوی شیرین تیر ناو ده کات وکاروانه کان، پاش تیپه پکردنی شوین و ریگای دوورو وشك و گهرم، ده گهیینیته شاره جوان وسهرسه و زهکان). نهمه باوه پی خه لکانی تره له باره ی فهلسه فه و هونه دی نیرانییه و و مانی تا ناستیکی زور، نوینگهی شهم فکره (تالیفی)یهی نیرانییه کانه.

له تورفانی تورکستاندا، نووسراوگهلیّك له پیّوهندی له گهل مانیدا دوّزراونه ته وه که تورفانی پههلهوی ئه شکانی (به بی فروارش)به ناوی (شاپورگان) هوه هه مدوه ها ویّنه گهلیّکیش به هوّی (فن لوکوك) هوه ، به ده ستها توون، که تایبه تن به یه کیّك له کتیّب مهزهه بییه کانی پیره وانی مانی که له جوّری خویاندا که م ویّنه ن.

ویّنه کیّشیی ئیّرانی - ئه گهرچی پیّش لهمانیش ههبووه - به لاّم له گهلا (مانی)دا، بهشیّوه یه کی بنه پرهتی داده پیّژری و ئهم بابه ته لهرووی جوانیناسییه وه به های هه یه، که له میّژووی هونه ری ئیّرانیدا، پهرجوی پیّغه مبه ری ناوبراو، ویّنه کانیه تی و ئهمهیش، نهرمی روّحی ئیّرانی ده گهیه نیّ که پهرجوویه کی باشتری له هونه ر نه دوّزیوه ته و و به هویه و هونه ری له گهل مهزهه بدا ئاویّته و ئاشت کردووه ته وه. ده توانین بلیّین که مانی و پهیره وه کانی، داهیّنه ری مینیاتور یا ویّنه ی کتیّبی خهتی بوون، هه رچه دنده به سووتاندنی هه موو کتیّبه کانی، ده بوو هونه ری ویّنه کیّشانی نه و له نیّو بیچیّت، به لاّم سووتاندنی هه موو کتیّبه کانی، ده بوو هونه ری ویّنه کیّشانی نه و له نیّو بیچیّت، به لاّم

دۆزینهوهکانی تۆرفان نیساندهدهن که هونهری وینهکیسانی پهیرهوهکانی مانی ومهزههبهکهی، تاسهده سیههمی کوچی بهردهوام بلووه و ئهگهرچی لهئیراندا مهزههبی مانی فهرمی نهبووه و تهنیا کهمایهتیهکی دیاریکراو پهیپهوییان لینکردووه، بهلام لهگهلا ئهوهشدا، ئهم مهزههبه له دهرهوهی ئیراندا له روژههلات و روژئاوای ئیراندا کاریگهریهه کی لهرادهبهدهری ههبووه، دوزینهوهکانی تورفان و کاریگهری لهرادهبهدهری میتراییزم له ئهوروپادا، پشتراستکهرهوهی ئهم بابهتهن.

ثه وه ش بلّیّم که هه رچه نده مانی و پهیره وه کانی سه رنجیّکی زوّریان داوه ته هونه ری ویّنه کیّشان وله رووی میّژووی هونه ره کانه وه ده تبوانین شیّوه ی ویّنه کیّشانی مانی به یه کیّک له بناغه کانی قوتابخانه ی ویّنه کیّشانی عه باسی بزانین، به لاّم له گهل نه وه شدا، ویّنه کیّشانی مانی و پهیره وه کانی، دریّره ی هه مان ویّنه کیّشانی باوی سه رده می ساسانییه کانه و گومانی تیّدا نییه که ویّنه کیّشان له ئیّرانی پیّش مانیشدا، هه بووه. هه وه ی که نه و و ته به ناوبانگه به به لگه بزانین که مانی هونه ری ویّنه کیّشانی له چینه و هیناوه، به هیچ جوّریّك راست نییه، نه گه رچی حاشا له وه ش ناکه ین که کاریگه ری شیّوه ی مینیاتوری چینی له سه رویّنه کیّشانی نیّرانی هه یه.

به لاگه ی شهم بانگه شدیه ش، و ته کدی مه سعودییه کد کتیبی (التنبید) دا، که له میژووی ۳۰۶ کوچیدا، له لای یه کیک له بنه مالله ره سدنه کانی ئیران، کتیبی کی وینه یی ۲۷ وینه یی له سولتانه کانی ساسانی دیتووه. شهم کتیب که که له رواله تندا ساللی ۱۱۳ کوچی دانراوه، مه سعودی له باره یه وه ده نووسیت که شهو ره نگانه ی که وینه کی سولتانه ئیرانییه کاندا به کار براوه، ئیستا په یدا نابن، ههروه ها شهوه شوه شیاد ده کات، که هونه ری وینه کیشان له ئیراندا هونه ریکی کونه.

هونهر و مهزههب هونهر و ئاييني ماني(٢)

لهبهشی پیشودا ههولادرا که سهره تای وینه کیشانی ئیران تا ئاستیک روون بکریته و بچهسپینری، که یه کهم: پیش لهمانی وینه کیشان له ئیراندا باو بوووه، ئه گهرچی وینه کیشیی ئیران له گهل مانیدا به شیوه یه کی بنه پیشوری داده پیروری، به لام وینه کیسیی پهیره وه کانی مانی، ههروا دریدژه ی وینه کیسیی باوی سهرده می ساسانییه کانه، ههروه ها کاریگهری وینه کیشیی ئیرانیشمان له شیوازی عهباسیدا تا ئاستیک ده رخست.

به لام به شیّوه یه کی گشتی ئه وانه ی که له باره ی و یّنه کیّشیی ئیّرانییه و قسه ده که نه به هونه ریّکی ره سه نی دانانیّن و باس له کاریگهری زوّری و یّنه کیّشیی چینی و یان و یّنه کیّشیی بیّزانس له و یّنه کیّشیی ئیرانیدا، ده که ن تاجیّگایه ک که که که ته نانه ت مانی یان به چینی ده زانس که روّی شتووه بو چین و هونه دی و یّنه کیّشییان له وی فیّر بووه . ئه لبه ته شه هه له یه له و رووه وه روویداوه که له سهرده می کوّنه و ، و لاتی گهوره ی چین به هونه ری و یّنه کیّشیی به ناوبانگ بووه و شاعیر و فه رهه نگ نووسانی ئیرانی پاش ئیسلامیش به بی هیچ تیرامانیّك ، مانییان به چینی زانیوه و ته نانه ت شویّنی په ره گرتن و بلاّوکردنه و می کتیّب و ئایینه که شیان هه ربین زانیوه و ته نانه ته به باره ی (مانی)یه وه وها ده لیّت:

بیامد یکی مرد گویا زچین که چون او مصور نبیند زمین به به پیغمبرم ز دین اوران جهان برترم ز چین نزد شاپور شد، بارخواست به پیغمبری، شاه را یار خواست.

و دواتر مانی به فرمانی شاپوور و له لای ئه و، له گه لا موبه ده کاندا گفتو گو ده کات. دواجار لهم گفت و گزیه دا شکست ده خوات و موبه ده کان ده لنین ((له حالیّنکدا بانگه شهی پینه مه مهری تو دروسته و په سه ند ده کریّ، که نه و ویّنه یه یکیشاوته، به زیندوویی نیشانیده ی))

به برهان صورت چرا نگروی همی پند دین اوران نشنوی که گویند پاکیزه یزدان یکی است جز از بندگی کردنت چاره نیست گر این صورت کرده جنبان کنی سزد گر زجنبنده برهان کنی

مانی له دانهوهی وه لام تیدا دهمینی و به فهرمانی شاپور ده کوژریت و لاشه کهی له سهر دهروازه ی شار هه لاه واسری . ثهم ناوبانگه بی بنه مایه بووه ته هیوی شهوه کهروومه تی جوانی خوشه ویستیی ئیرانی، بچوینری به بووکه شووشه و نیگاری چینی — که ده زانین چ شتیکن ... له شه ده بیاتی فارسیدا له گه لا ویک چواندن و خوازه و درکه گه لیکی زیادی لهم جوره رووبه روو ده بینه وه . بووکه شوشه ی چینی، وینه ی وینه ی چینی، وینه خانه ی چینی، ههروه ها نه قشی مانی و ثهرژه نگی مانی (ناوی کتیبه که ی مانی که خاوه نی جوره کانی نه قش و وینه بووه) له شهده بیاتی فارسیدا، به به به ربلاؤی به کاربراون و له گه لا روومه تی جواندا ویک چویندراون . شهمه کاریگه ربیه که به بوونی مانی و مهزهه به که ی به دونی مانی و مهزهه به کهی له سهر شه ده بیاتی فارسی داناوه . ههرچه نده له ثیرانی دوای شیسلامدا، جیگا و ریز یکیان بو مانی دانه ناوه .

با مانی باشتر بناسین. گومانی تیدا نییه که مانی ئیرانییه. مانی کرفکو، کوری پاته کی ههمه دانی یان ئهسل نهیشابوورییه. به پنی ههندی بۆچوون لهبابل و بهپنی گوته ی پروفیسور جاکسون له گوندی مهردینو - لهنزیك شاری به غدا - لهدایکبووه. میژووی ژیانی لهم چهند دیره دا کورت ده کریته وه ((مانی له سالی چواره می پاشایه تی

ئەردەوانى ئەشكانىدا — دوايىن پاشا لـه زەنجىرەى ئەشكانىيەكان ـــ لـەدايكبووە (۲۱۵ - ۲۱۹ ى) زاينىى، و لـه سـەردەمى ئەردەشىيرى بابەكانــدا، بانگەشــەى پيغەمبەرى كردووه. لە سەردەمى شاپوورى يەكەمـد، لـه ئينران دەرچـوو، يان بـه گيرانەوەيەكى تر سەفەرى گرتە پيش. له سالى ۲۷۰ ى زاينى گەرايەوە بۆ ئيران و بـه پينى گيرانەوەيەك، هورمز —كورى شاپوورى يەكەم ـ خودى شاپورى يەكەمىش روويان تيكرد و دواجار لە پاشايەتى بەهرامى يەكەمدا — كورى هورمزى يەكـەم — بـه پينى فتواى موبەدەكان كوژرا.))

بهلاّم شاعیره فارسییهکان، ههرچهنده ههندی کات "مانی" یان به دروّزن و ههندی جار بهکافر و ههندی جار به بوت پهرهستی خهلکی چین زانیوه، بهلاّم نهیانتوانیوه زدوقی سهرسورهیّنهری ئهو له ویّنهکیّشاندا ردتبکهنهوه.

گومانی تیدا نییه کهمهزههبی مانی — واته مهزههبیّك که له لایهن کهسیّکی ئیرانییهوه، له سهرزهوی جوانی ئیراندا بهدیهاتووه — لهگهل جوانیدا سهروكاری زوّری ههبووه. ئهم بابهته راستییه کی دیاره، كاتیك که کتیبی ئایینی مانی و پهیرهوه كانی، هممووی بهوینهی گولی جوان رازینرابووهوه. تهقریبهن له شیعره فارسییه كاندا له همموو شوینیک، ناوی مانی له گهل وینه کیشیی و وینه پهرستیدا، باسی لیدوه كراوه و ده توانین بلیّین و شه كانی: وینه، وینهی و وینه خانه لهم ریرهوهوه تیکهل به ئهدهبیاتی فارسی بوون.

خاوهنی (روضة الصفا)له وهسفی هونه رمهندی "مانی" دا دهنووسیّت:

((مانی ویّنه کیّشیّکی بیّ هاوتا بوو، به شیّوه یه که ده لیّن به په به به بازنه یه کی کیشا که تیره کهی پیّنج گهز بوو، کاتیّك که به په هرگار تاقییان کرده وه، هیچ جیاوازییه کیان نهبوو. له سهرزهمینی هیندوستان ناو بانگی زوّری پهیدا کرد، چونکه ویّنه سهرسورهیّنه ره کان ههموو نه و ده یکیّشانه وه. به رده وام له ناوچه ی سهرزه ویه کانی روژهه لاتدا له هاتووچودا بوو. له حالی گهران و چاو لیّکردندا، به کیّویّك گهیشت که نهشکه و تیّکی خوّش ناو و ههوای هه بوو....هتد)

به لام له نیّو به رهه مه کانی "مانی" دا، کتیّبی ئه رژه نگ یا ئه رته نگه که ی، له ئه ده بیاتی فارسیدا ناوبانگیّکی زوّری پهیدا کردووه. شاعیرانی فارس به زوّری روومه تی جوانیان به ئه رژه نگی مانی چواندووه. به لام ئایا ئه رژه نگی مانی چییه؟ ئایا کتیّبیّک به م ناوه وه هه بووه؟ دیار نییه. ئیبن الندیم —که ناوی زوّر له نووسراوه کانی مانی ده بات — باسیّک له ئه رژه نگ ناکات و ئه بوریّحانی بیرونیش باسی ناکات. به لام فه رهه نگی نووسه کان که سه رچاوه کانیان زوّرتر شیعره فارسییه کانن، به زوّری باسی ئه رژه نگ یا ئه رته نگی "مانی" یان کردووه. فه رهه نگی مه سرووری، ئه رژه نگی به وینه خانه ی چین ناو بردووه ومانیشی به وینه کیّشه که ی داناوه. له نووسراوه که ی تیدا "حسیّنی وه فایی" دا، ئه رژه نگ به مانای (بوت خانه) ها تووه، یان کتیّبیک که تیّیدا شیّوه کانی مانی هه ن. له (برهان قاطع) دا ئه رژه نگ به مانای ویّنه خانه ی مانی ویّنه کیشه. وینه کیّش ها تووه و و ته یه کی تریش هه ر له م کتیّبه دا ها تووه که سه رنج راکیّشه. دنوسیّت ((هه ندیّک ده لیّن ناوی مانی ئه رژه نگ به وه و مانی دوعایه ک بووه که دنوه که دنوه که که دنوه که دنوسیّت ((هه ندیّک ده لیّن ناوی مانی ئه رژه نگ به وه و مانی دوعایه ک بووه که که دروویانه و بووه ته نازناوی...هتد)) (بگه ریّنه و مو و و مانی دوعایه کا بووه که

بهههرحالاً له کوّی نهم وتانهی که له بارهی نهرژهنگهوه له بهر دهستدان، نهوه ههلاههیننجین که نیّرانییهکان نهرژهنگیان به کتیّبیّیك زانیوه که مانی له ویّنهو نهقشگهلیّکی جوان، ریّکی خستووه. بهزوّریش نهم کتیّبهیان بهکتیّبیّکی مهزههبی زانیوه و شویّنی رهواج وبالاّو کردنهوه کهشیان بهچین زانیوه، له حالیّکدا که تهنانهت روّیشتنی مانی بوّ چین گومانی له سهره. به لاّم لهم ریّپوهوه دا بهو شیّوهیه کهگوترا، چهمك و وشهگهلیّکی زوّر تیّکهلا به شهدهبیاتی فارسی بوون، کهله روانگهی جوانیناسییهوه گرنگییهکی زوّر تیّکهلا به شهدهبیاتی فارسی بوون، کهله دوانگهی گوترا، زوّر لهگهلاّ نهو شیعرانهدا بهرهو روو دهبین که روومهتی جوانیان به ((بووکه شووشهی چینی، ویّنهی، ویّنهی، یه خسشی مانی و شووشهی چینی، ویّنهی، ویّنهی، له باتی خوّشهوست به کاربراوه.

بر و تهی کوتایی نهم باسه، ناماژه ده کهم به یادداشتی نه بوشکور سالی، نووسهری سهده ی یازده یه می زاینی. ده نووسینت: مانه وییه کانی ناسیای نیوه راست، جوان پهرستانیک بوون، که (جوان) یان وه کو وه سفکراویک بر لاشه ی مروّق، یا پهیوه ست به دنیای ماددی دانه ده نا. جوانی، برّمانه وییه کان، به ته واوی روّحانی و پهیوه ست بوو به روّحی مه عنه ویه و ههر نهمه شه که باوه ریان وابوو ته نیا به رووناکی ده روونی، ده رک کردنی به رهمه شه که پهیامی هونه ری وینه کیشانیان به سه رنجدان به دنیای به رهمه شه ده بیر (زاده کانی نوور) ده زانی وله (مندالانی تاریکی) بیزار بوون.

ثالترونکاری (جوانکاری) کهدواتر له مینیاتوره ئیرانییهکاندا به بهربلاوی بووه باو و لههونهری ئیسلامیسشدا فراوان بوو، رهنگه ریشه ی له وینه کیشیی پهیرهوانی مانیدا ههبیت ـ ثازاد کردنی نوور و رووناکی و لابردنی تاریکی ـ . بونیساندانی رووناکی، سوودیان له کانزاگهلی گرانبهها وهرده گرت وهك ثالتوون ونوقره. چ کانزایه کی شایانتر له ثالتون ده توانیت نوور (رووناکی) نیشانبدات وبه بهدیهینانی تیشکه بهربلاوه کانی، له گهلار وحی چاولیکهردا پهیوهندی مهعنهوی پهیدا بکات؟ ثایا ناتوانین بلیین وه هلایه ههلاه شیوه بیرکردنه وهیه که بووه هیوی شهوه ی که له مینیاتوره ثیرانییه کاندا له گهلاشوه بیرکردنه وهیه که بوده های که که له مینیاتوره ثیرانییه کاندا له گهلا

سیّبهره کاندا رووبهروو نابین و تهواوی بهشه کانی بهرهه مه که، له بهردهم رووناکی تهواودا نیشانده دریّن؟

هونهر و ئاييني مهسيحي(١)

ئایا پهیوهندییه کی هاورنیانه له نیوان ئایین و هونهردا ههیه؟ ئایا لهو رووهوه که هونهر و ئایین، ههردووکیان پهیوهست بهژیانی روّحی و لایهنی مهعنهوی روّحی مروّقهوه، پیکهوه پهیوهندییه کی تایبهتییان ههیه؟ ئایا لهبهر ئهوهی که مروّق لهناخهوه چیّن له هونهرو ئایین وهرده گری ده توانین بلیّین ئهم دوو روّلهیه هاوریّن له گهلا روّحی مروّقدا، ئایا ههلهیه کی ناره وایه، گهر بلیّین هونهر دژ به ئایینه؟

همندیک له جوانیناسه کان، به تایبه تی ئایدیالیسته کان، له نیّوان جیهانی هونه رو جیهانی ئاییندا پیّوهندییه کی پته و دادهنیّن و باوه رپیان وایه که سه ده ی ئایین هه میشه سه ده ی گهوره ی هونه ریشت. به و هوّیه و که که سیّکی ئایینی، له رووی سوودی ماددییه وه بوّشته کانی جیهان ناروانیّت، به لاّکو له و رووه وه سه رنجیان ده دات، که جیهان و شته کان له گه ل حمقیقه تدا هه یانه. سه ره رای ئه وه شن ئایین له راستیدا ده رب ی هه ستی مروّیه سه باره ت به حمقیقه تی جیهان و شته کان و هونه ریش شتیّکی جگه له مه نییه. که واته خالّی ها و به شی نیّوان هونه رو ئاین زوّر زوّرن. به تایبه تی که له سه ده ی ئاییندا، چونکه دنیای ماناو روّح به سه راجیهانی ماددیدا زالّده بن، بوّیه به نه و وقیّکی ته واوه و هی گوی بو چیروّکی روّح راده دیّرین.

کهواته سروشتییه که هونه رله سهرده می ئاییندا، رووه و پیش بروات وپیش بکهویّت. له بهرامبه رئه م باوه پرهدا - که لیّوان لیّوه له ده مارگرژی ئایینی ـ باوه پی زانایانی ماددی جوانیناسه ریالیسته کان ههیه. به شیّوه یه کی گشتی باوه پی ماددییه کان وه هایه که هونه رو ئایین و سیاسه ت و ئه خلاق، ههمویان له نیازه ماددییه کانی مروّقه وه سهریان هه لااوه و ئامانجیان ئهوه یه که ژیانی ئیّمه باشتر، ئاسووده تر ودریّژتر بکهن و سهره رای ئهوه ش، کاروباری ماددی و ههرچییه کیه له ماده وه یه ماددوی»، راسته و له سهرووی مادده وه شتیّک له دنیادا نییه.

له گهل ئهمانه دا، دهبیت به داخه وه، دان به وه دا بنین که به زوری له سه ده ی ناییندا، هونه ر به شیّوه یه کی گشتی رووه و له ناو چوون چووه و که و تووه ته ژیّر تیشکی ئایینه وه و له ده مارگرژی و به رته سکییه کانی ئاییندا، له ره نج و عه زابدا بووه.

ئیستا ئهگهر زور پیداگری له سهر ئهوه بکهین که هونه ربه ماناگشتییهکهی لهگهلا ئاییندا ناشتبکهینهوه، ئهوا دهتوانین بلیّین که هونهر خوّی ئاینییه، ئایینیّك که قهشهی نییه و ریّگایهکیشی بوّ دهمارگرژی وخاوی نییه. هیچ کهسیّك تهکفیر ناکات ودوّژمنایهتی له گهلا کهسدا نییه، ئایینیّکه که ههموو دنیا دهیناسن، چیّژی لیّ ومردهگرن و بهردهوام لهئالا وگوردایه و هیچ ریّگایهکی بوّ وهستان تیّدا نییه.

ئيستا با ببينين كه له لايهن ئايينه كانهوه چ بهسهر هونهردا هاتووه.

سەرەتا لە ئايىنى مەسىحىيەوە دەستىيدەكەين:

له گه لا ئه وه ی که نایینی مهسیحی بالا و بووه وه ، میلله تی جزراو جزر روویان تیکرد و پهسه ندیان کرد. گهوره کانی نایینی مهسیحی، به رله هه مووشتیک فه لسه فهیان بو خزمه ت به نایینی نوی راکیشا و که لکیان له فه لسه فه و درگرت بو باس و گفت و گوی نایینی.

له بارهی جوانی وهونهریشهوه باوه پیان له سهر شهوه بوو، که نهفرهت له پهیکهرتاشی بکهن، لهبهر شهوهی که کاری بت پهرهستانه و شانو به کاری شهیتان بیزانن، چونکه جوولیّنه و ههسته کانه. سهره پای شهوانه، راسپارده یان دا به پهیره وه کانی تایینی مهسیحی که جوانییه کانی سروشت بخه نه لاوه و بیانخه نه ژیّر پیّوه، تامه جالی سهر نجدانی خوایان هه بیّت. له ناو شهمانه دا جوانیش خرایه ریزی ناوه کانی خواوه.

ئەڭوستىن قەدىس (٣٥٤- ٤٣٠ز)لە مەزنەكانى ئايىنى مەسىحى، بە درێـژايى ژيان، لە بارەى ھونەر وجوانىيەوە تووشـى گۆمانگـەلێكى زۆرى باوەپدارى بـوو. با دانىيانانەكانى خۆى بېينىن:

((ئهو کات ئهم شتانهم نهدهزانی و شیفتهی جوانییه نزمتره کان بووم و ههروا بهرهو(اسفل السافلین) دهرویشتم و به هاوریکانم دهگوت ((ئایا ئیمه عاشقی بیجگه له

بیّجگه له کتیّبی (دانپیانانهکان)، ئهگوستین کتیّبی (شاری خوا)شی نووسیوه. (شاری خوا) له (مهدینه فازله)ی ئهفلاتوون ده چیّت، به و جیاوازییه وه که له باتی فهیله سووف، خواوه نده که حوکم ده کات و ئهم جوانییه رههایه، که خیری رههاشه، لهلاشهی (عیسی درخ) و پاشان له پیّکهاته ی کهنیسه دا ده رکهوتووه و عیسا وکهنیسه له شاری خوا)دا،له سهره وه ن، له به رئه وه یک عیسا جهسته ی مروّیی وکهنیسه جهسته ی بی گیانی خواوه نده. به لام عیسا خولقینندراوه، نه ک شهوه ی که له دایك بووبیّت. له سهره تای به شهریه ته وه بووه تا به شیره ی عیسای ناسری له جیهاندا ده رکهوتووه.

به لام له ناو مروّقه کاندا، ئه وانه ی که له گه لا جوانی خیّری ره هادا یه که هگرن، جوانن، چونکه له کوّت و به ندی خوّیان رزگاریان بووه هه ره ها ئه وهیش که ده رپرینی ئه م چه مکانه، به هوّی و شه کانه وه نه شیاوه و وها ئامانجگه لیّکی عیرفانی، ره نگه له جه زبه یان گفت و گوّکانی ئیّواره خوانی کوّتایی مهسیحدا، به تیّگه یشتنی قسه رهمزییه کانی ئه و روون بنه وه.

بهم پیشه کییانه وه، ئه گۆستین قهدیس سهره تا شیعر و شاعیری به دووکه ل وبا ناوبردن. چیزی موسیقای به چیزیکی بازاری و وبی سوود دانا و جینگای ئه و کهسه ی که شیعری هومیروس بخوینیته وه، له ناخی جههه ننه مدا دیاریکرد. چونکه به باوه ری ئه و ۱ ((له

نووسهره مهسیحییه کانی تریش لاسایی ئهفلاتوونیان کردووه ته و هونه ریان به لاسایی کردنه و هانوه داناوه تهویه و لاسایی کردنه وه له شهیتان کهخوّی له سهره تای خوّلقاندنه وه و دروّزن بووه.

به کسورتی، مهزنه کانی ئایینی مهسیحی، شیعر و هونه ره جوانه کانیان به گوم پاکه رو هه لخه لامتینه دانان، بزیه حهرامیان کردن و دواجار باشترین و یکچوونیک که توانیان بو هونه ری پهیدابکهن، ئهوه بووکه ((هونه ره جوانه کان وه ک ژنیکی خراپه کاره، که له باتی ده رمانی راسته قینه، ژه هریکی شیرین ده کاته ناو ده می مروّق و توخی به رهم هینه ری عه قلی مروّق، به درووی بی به ری هه سته کان، بی نرخ ده کات.

ئهگهری ئهوهی که ههندیّك له ئاینه کان — نه ك ههموویان — لایه نگرییه کی زوریان سهباره ت به هونه رده ربرپیوه، کهمه. به لام به رده وام خودی هونه ر — که شاراوه یی ناپاریّزیّت مسكیّکه که به شاره وهیی نامیّنیّته وه — بوئه وهی که بینییّته وه، خوّی داوه ته لای ئایین و هه ر له به رئهمه شه که ده بینین که م که م باوه پی مهنی مایینی مهسیحی ده گوریّت. هونه ری پهیکه رتاشی بونواندنی مهسیح و مریه م به کار ده بریّ. هونه ری رازاند نه وه ده چیّته ناو که نیسه و ته نانه ت خودی ئه گوستین قه دیسیش له شیعردا حه قیقه تگه لیّك ده بینی و دو ژمنایه تی خوّی له گه لا شاعیره کاندا که م ده کاته و و ده نیّ:

((درق) که له روالهٔته کانی هونه ره، دوو جوّره. یه کهم دروّ سهباره ت به سروشت، دووه م سهباره ت به بوونه وه ره زیندووه کان. شیعر دروّیه که له هی دووه م، که بوّ کات به سهر بردن ده گوتریّت، ههر بوّیه به هایه کی که می ههیه. به لاّم عهیبی هونه ر لهوه دایه که راسته و راست لاسایی ناکریّته وه. بوّ نهونه شتیّك که له ویّنه کیّ شاندا ده نویّندریّت له گهرا حاله ته رهسه نه که یدا، له رووی روّح، قسه کردن و جوولانییه وه، جیاوازه. به م پیّیه

ههر به و جوّره ی که ده بینین، مه زنه کانی ئایینی مه سیحی - ئه گوستین قه دیس، به رجه سته که یانه - له به رانبه ر هونه ردا، سه ره تا روانگه ی نه ریّنییان هه یه و له به رئه وه ی که ناتوانن پله ی بالای هونه ر ره تبکه نه وه ـ سه ره رای ئه وه ش بو بلاو کردنه وه ی ئایین، له کومه کی هونه ربی نیاز وهونه روه ک گهوره ترین هانده ری روّحی مروّق ده بیننه وه کومه کی هونه رله م هونه ره گوم راکه ره وه رده گرن و با وه ره کانی خوّیان ده گورن. تا ئه و شوینه ی که ئه گورتین و ده گیرت:

((شیرینییهك که ئازار نهگهیهنیّت، ههر چهنده که سوودیّکیشی تیدا نییه، بهلاّم لهبهر ئهوهی که شیرینه، دلّخوازه. وهك شیعرو هونهره جوانهكانی تـر.)) لهشویّنیّکی تردا دهنووسیّت: ((ئهگهر ههسته چاکهکان بههوّی هونهرهوه بورووژیّندریّن، ئهوا هیچ زیانیّکی تیدا نییه.))

هونهر و ئاييني مهسيحي(٢)

کهسانیک که ئهم وتارانه دهخویننهوه، بی شک له بیریانه که لهدووو تاری پیشوودا، چهند هویه کم هینانهوه که دنیای مهزههب، بهردهوام دنیای هونهری بهرتهسک کردووه تهوه و همولیداوه که بیخاته خزمه تی ئایینهوه و بهو لایهنه جوولاوهی که هونهر ههیه تی، بو بانگهشهی مهزهه بی سوودی لیوه رگریت.

سهره پای ئهمه ش، ههرکاتیک مهزهه بییه کان سهر نجیان داوه ته جوانی، خیرا چوونه ته ناو ریّگای به ربلاّوی جوانی ئه خلاق و له نه نجامدا، به و جوّره ی که ده بیّت، مافی بابه ته که یان نه داوه و به شیّوه یه کی پیّویست باسیان لیّوه نه کردووه.

گومانی تیدا نییه شه و پیناسهیهی که مهزههبییهکان له جوانی دهکهن، پیناسهیه کی مهزههبی و عیرفانییه. شهم لایه نه عیرفانییه به تاییه تا که هموو

بهرههمهکانی هونهری مهسیحیدا لهلایهکهوه رهنگی داوهتهوه ولهلایهکی تریشهوه له ههموو بهرههمهکانی سهدهکانی نیوهراست، له شیعر و وینهکیشان و بیناسازی و ثهده بیاتدا، رهنگیداوه تهوه و باشترین هونهری سهدهکانی نیوه راست، هونهریکه کهلاسایی کاری خوایی ده کاتهوه. و یک چوونه کهشی ده پاریزی و دواجار شهو نه زم و هاوئاهه نگییه که له دنیادا ههیه، له بهرههمی هونهریدا ده رده بریت.

به باوه ری مه سیحییه کان، ((نه و جوانی و هاوناهه نگییه ی که له دنیادا ههیه، نیشانه و ناماژه ی "خوا"ن. چونکه دنیا، زاتی فرهیییه و نهم یه کیّتی و هاوناهه نگییه و نه و گونجانه ی که له نیّوان دژه کاندا ههیه، نیشانه ی "خوا"ن وله جوانترین شته کانیشه. چونکه هاوناهه نگی و گونجان، گهوره ترین پله ی تاکایه تی "خوا"ن، که دنیا ده توانیّت نیشانیان بدات. دنیا ویّنه ی ناته واوی خوایه و له حالی فرهیدا، یه کیّتییه که ی نیشانده دا.

((بهم پێیه دنیا شیعری خوایه. واته شیعرێکی کێشدار که خوا دایناوه. خوا بیناساز و پهیکهرتاشه کهیهتی. وێنهکێشان وپهیکهرتاشیی، وێنهکێش و پهیکهرتاشه گهورهکان، بهبی ئیمزاکهیان، لهو هاوئاههنگی و گونجانه تایبهتهوه که بهکاریان بردووه، دهتوانین بناسینهوه. چون ناتوانین ههست به دروستکهری جیهان بکهین؟ خوا له ههموو جیهاندا دهرکهوتووه و نیشانهی بهجی هێشتووه.))

و... "دنیا خاوه نی ریّکخستنیّکی تایبه ته، لهبهر ئهوه ی که خوا نهزمی خوش دهویت و خوّلقیّنه رییه تی ته واوی شمه که کانی دنیا به پیّی ئه ندازه و گونجانی تایبه ت به دیها توون وله گه لا یه کتریدا گونجاون. "یه ک" که سهرچاوه ی بوون وبنه پهتی شته کانه. همر به و جوّره ی که ژماره که سهرچاوه ی ژماره کانه و ژماره کانی تر، به پهیوه ست بوون یییه وه به دیها توون.))

به لاّم لیّره دا پرسیاریّك به دیدیّت که بوّچی خوا، که خوّلقیّنه ری جوانی وگونجان و عُهندازه دروسته کانه، ناپه سهندی به دیهیّناوه ؟ ئه گوّستین قه دیس له پیّشره وانی ئایینی مهسیحی — ئه م پرسیاره ده کات و وه لاّمیشی ده داته وه: ناپه سهندی چییه ؟

ناپهسهندی تهواو بوونی نییه. به لام شتگهلیّك ههن، كهبه بهراورد لهگهل شتگهلی دیكه - كهگونجان وپیّكهاتهی شایستهیان ههیه — خاوهنی كهمالا وشایستهیی و پیّكهاتهی جوان نین. كهواته ناپهسهندی بریتییه له ناتهواوی و نهبوونی ریّژهیی. بهلاّم ئهم گونجانانه روّحگهلیّك ههستیان پیّده كهن، كهتوانایی دوّزینهوه و دیتنیان ههبیّت، تاسهیری ههموو شته كان بكهن و پیّوهندی و تایبه تههندییه كانیان تیّبگهن وجوولیّنهری شته كان بناسن. كهواته ههموو شتیّك پیّوهندی بهگونجانه كانیه و ههموو شتیّك كه پیّوهندی بهگونجانه كانیه و ههموو شتیّك بهشیّك پیّوهندی بهگونجانه كانیه و ههموو شتیّك بهشیّك پیّوهندی به اله سیستهمی جیهان و تهنانه تگوناهیش، كه پاداشتی درایهوه، نهوا دواتر جوانی عهداله تبهدیدیّت. ((ئیّمه وه ك سهربازیّكین له ناو قشونیّكی ریّك وپیّكدا، كه خوّمان ههست به ریّكییه كهی ناكهین و وه ك وشهیه كین لهناو شیعریّكی كیّدشداردا، كهكیّش وجوانییه كهی ههست به ریّكییه كهی ناكهین و وه ك وشهیه كین لهناو شیعریّكی كیّدشداردا، كهكیّش وجوانییه كهی ههستییناكهین.))

ئهم باوه په عیرفانیانه، له سهده کانی نیّوه پراستدا، لهگه پ بنه ماکانی هونه دا گرنجیّندراون و توّماس قهدیس سیه کیّکی دیکه له پیّشره وانی ئایینی مهسیعی جوانی وه ها پیّناس ده کات: ((جوانی شتیّکه که دیده دهیبینیّت و رازی ده بیّت و کاتیّك دیده، شتیّك پهسهند ده کات و رازی ده بیّت، که به شه کانی گونجاو بن پیّکهوه. هونه رمه ندیّکیش ئهم گونجانه هه ستپیّده کات، که خاوه نی توانایی و ئیلهامی خودایی و نیعمه تی دوّزینه وه و دیتن بیّت و لهم حاله دا، ئیدی پیّویستمان به یاسا وریّساکانی بیرکاری نییه و زهینی هونه رمه ند خوّبه خوّ سه رنجی پیّوه ندییه کان ده دات و هه ر له به رئیمه شه که زوّر به ی هونه رمه نده موّسیقا زانه کان، ئاوازی کیّشدار ساز ده که و له رئیساکانی بیرکاری نازانن.))

گومانی تیدا نییه، که نهم لایهنه عیرفانییه، لهلایهکهوه بووه هوت هیزی ناروونی هونسهرهکان وقوتابخانه ی سیمبوّلیزمی بهدیهیّناوه و له لایهکی تریشهوه، هونهرمهندهکان ناچار بوون که له چاوهروانی دوّزینهوه و دیتندا راوهستن و نهگهر ئهم نیعمهته بهرهه قنهبوو، نهوا لهبهدی هیّنانی هونهر دهست ههلّگرن.

به لام بۆ سهرچاوه ی هونه ره سیمبۆلیستییه کان، دهبیّت هه رله مهونه ره مهسیحییه دا، به دوایدا بگهریّین. چونکه سهره رای ئه وه ی که نایینی مهسیح بو خوّی نایینیّکی سیمبوّلیستییه، ئه وا بنه ماکانی باوه ره عیرفانییه کانی پیّشره وانی نایینی مهسیح و پهیره وه کانیشیان، له به دی هاتنی ئه مشیّوازه هونه ریسه و به رفراوان بوونیدا، کاریگه رییه کی زوّریان داناوه. تاراده یه که ده توانین بلّیین که نه ده باوه ره مونه ره سیمبوّلیستیه کان له سهر بنه مای نه م باوه ره روّژهه لاتییه وهستاون: ((له به رئه وه ی خولقیّنراوه کانی خوا له خوّی ده چن همرچه نده له به شگه لی جیاواز دروستکراون ی نه وا به هوّی نه و هاوناهه نگی و گونجانه وه که له نیّوانیاندایه، رووه و یه کیّتی ده روّن.))

که واته ههموو بوونهوه رهکان، خاوهنی ئه و شیّوه رههایهن و وه ک سیّبه رگهلیّکی بیّهیّزن، که له حهقیقه ته وه به دیهاتوون و بیّ ده رکهوتن له گهل مادده دا تیکه لبّوون. به ده ربرپینیّکی تر، خوا حهقیقه تیّکی رههایه و خولقیّنراو، روالّه تیّکی ده رهوه ییه، که بیّگومان له حقیقه ته وه نزیکتره، تا لاسایی کردنه وهیه که که له هونه ردا لهم سیّبه ره ده کریّت.

به لام ئیمه ده توانین له لاسایی کردنه وه ی هونه ریشدا، ره مزو شان و شه و که تی خولاقینه ربگونجینین و به م پیه له ده ربرپینگه لینکی یه کگر تووه وه ماناگه لینکی جیاواز هه لبه پینجین: ماناگه لی رواله تی، عیرفانی، شه خلاقی و هتد. که واته ده توانین هه ربه و جوره ی که له کیو و ده شتی سروشتدا، نیشانه ی حمقیقه تده ده وزینه وه، له هونه ریشدا ده توانین شه م نیشانانه دابنین و له ژیر په رده ی رواله تیدا، مانایه کی قوول و وناوه کی دابنین شه لبه ته م چه مکه فراوان بوو و بو و بو و به هی به دی هاتنی در که، خوازه و و یکچونگه لی فراوان و سه ره نجام کار گهیشته شوینینک که مه سیحییه کان هه موو بوونه وه ره کانیان به نیشانه ی دنیای بالا، دانان له رووباره کاندا باوک کو و و "روّح القدس" یان دانان و له شیرو مانگا و هه لوّشدا، موژده یان دوزییه وه و الوّح القدس" به مانای هه ستانه وه ی عیسا و کو تربیشیان به مانای (روح القدس)، له شه ده بیات و هونه و موانه کانی دیکه دا

به کار بردن. تهنانه ت گیانله به رگه لینکی و ه ک پهپووله و تاوس و مراوی و دارگه لینکی و ه ک بادام و گولنی سووریان - سهره پای مانا رواله تیبه که ی خویان - له مانای عیرفانیدا دیتنه و و به مانای دووه م له هونه ره کاندا گونجینندران و ویناکردن و خهیال پلاوی له نه ده بیات و هونه ردا، گهیشتن به و پهری خویان.

بهم پیشه کییانه دهبینین که ئایینی مهسیح، یه کهم: نرخیّکی زوّری بوّ بنه ما عیرفانییه کانیان — که ئه فلاتوون و به تاییه ت فلوّتین (دامه زریّنه ری بزووتنه وه فه فه فه فه فه فلاتوونییه نویّیه کان) دایاننابوون — داناو پاشان له راده به ده ر فراوانی کردن. دواتر له روّژهه لاّتدا و به تاییه ت له ئیّرانیشدا، ته سه وف و عیرفان گهیشتن به و پهری خوّیان و ئه ده بیاتی فارسییان به شیّوه یه کی بیّ ویّنه فراوان کرد.

دووهم: تینبینی شهوه کرا که له شایینی مهسیحیدا، شیعرو موسیقا بو پروپاگهندهی مهزههبی و وینه کینشان و پهیکهرتاشی، بو رازاندنه و ی کهنیسه به کار براون و هونهر وه ک یه کهیه کی سهربه خو له ثایین — به مانا شهوروییه کهی — بیوونی نهبووه. پیشره وانی تایینی مهسیحی، تهنانه تشیعرو وینه کینشانیشیان به به شیک لسه حهوت سهنعه ته که (ریزمان، ره وانبیشری، لوژیک، موسیقا، بیرکاری، شهستیره ناسی) دانه ده نان. شیعریان ههندیک جار به به شیک له ره وانبیشری و ههندیک جاربه به شیک له لوژیک و ههندیک جاربه به شیک له لوژیک و وینه کینشانیشیان به به شیک له زین سازی داده نا. چونکه له و کاته دا، وینه کینشایه وه.

به لاتم لهسه ر شه و باوه پره بوون، که جوانترینی هونه ره کان، زانسته ئایینییه کانن، که له گه ن روّحی مروّقدا، پیّوه ندیان هه یه و له سه ر شه و باوه پره بوون که خوا گهوره ترین هونه رمه نده، که سروشتی دروستکردووه و مروّقیش له هونه ره کانی خوّیدا، پیّپه وی له و ده کات و به هیزی دوزینه وه و دیتنی خوّی، چاو له سیّبه ره کان ده کات و دریّد و به ریّگای خوّی ده دات له پیّناو به دیه یّنانی هونه ردا. له حالیّک دا که کاره که می شه و له چوارچیّوه ی ئامرازی ماددیدا به رته سك بووه ته وه ، به لام کاری خوا، بوهیچ ئاستیّك به رته سك ناکریّته وه .

گومانی تیدا نییه که ئهم باوه رو دابه شکردنه ده مارگرژانه یه، به زیانی هونه ر ته واو بووه و له و باره وه له و تاری پیشوودا، به راده ی پیویست قسه ی له باره وه کراوه. سهره رای قسه کردن له باره ی ئایینی زهرده شت و ئایینی مانی، ئه و کاریگه ریه شم خسته وه به رچاو که ئه م دووه، به تاییسه ت له رووی جوانینا سییه وه، له سه ر ئایینی مهسیحی کاریگه ریان هه بووه.

سیّیهم: دەرکەوت که هونهری مەسیحی، تائاستیّکی زوّر دامهزریّنهری قوتابخانهی سیّیهم: دەرکەوت که هونهردا. قوتابخانهیهک کهئیّستا ئیدی بهتهواوی له مهزهه بسترثایین) جیابووهتهوه و بوّ خوّی بهکهمال گهیشتووه. لهحالیّکدا که نابیّت ئهوهش پیشت گوی بخریّ، که سهره پای ئایینی مهسیحی، بنهماکانی باوه پی ئهفلاتوون (ئایدیای ئهفلاتوونی) میتوّلوژی یوّنان و سمبولیزمی روّژههالاّتیش، لهدامهزراندنی ئهم قوتابخانهیهدا، بی کاریگهری نهبوون و ئهم شیّوازه کهالکیّکی زوّری لهوانه وهرگرتووه. تهنانه گرووپیّک لهجوانیناسهکان، بنهرهتی سمبولیزمیان به میتوّلوژی یوّنانی داناوه.

زۆر روونه كەشانۆى مەسىيحى — واتە نىشاندانى واقعىمەت لىەجل وبەرگىكى دىكەدا — تادەسپىكى سەردەمى رىنسانسىش، ھەروا كارىگەرى خۆى لەسەر ھونەرە مەسىحىيەكان، ياراست. بەبى ئەودى كە سەرنجى سەرچاوەكانى بدەين.

دانانی کاریله و شوان وه ک رهمزی عیسا ، ماسی وه ک نیشانه ی ئاو ، ته عمید به ئاو وه ک باوه پ ، ئاسک وه ک روّحی تینووی ته عمید ، که شتی وه ک نیشانه ی که نیسه ، تاوس وه ک رهمزی هه تاهه تایی ، خاچ وه ک رهمزی له دایک بوون ومردن ، ته نانه ت له سهرده می ئیمه شدا، که م و زوّر له هونه ره مه سیحییه کاندا، له ئارادان.

هونهر و ئاپینی ئیسلام(۱)

لهسهرهتاکانی سهدهی حهوتهمی زایینیدا - کهسهدهی تاریکی ونهزانی بسوو له ئهوروپا و پیاوه ئاینییهکانی مهسیحی به سهر ههموو ئهوروپادا زالبوون - ئیسلام سهری ههلدا. سهرهالدانی ئیسلام بهشه و گرتنی دهولاتهکان و

پروپاگهندهی ئایینی نوی تیپه پی و بهم پییه جیدگهیه کی ئهوتو بو پیشکهوتنی هونه ر نهمایه وه. به تایبه تنه نه نهوه زالبووه کان بو خویان خاوه نی به هره یه کی شهوتو نه به بوون. به م پییه ههموو خه می ئایینه نوییه که به به له هه ر کاریکی تر بوو به خهبات به دری بوت په رهستی و بی باوه پی و ئه خلاقی ناپه سه ندی عهره به کان و جهورو سته م و شتی تری له و بابه ته.

بابهتی کتیّبی ئایینی قورئانیش زیاتر پاك کردنهوهی ئهخلاق و یهك خودایی بووه نهك تهنیا ئاسهواریّکی ئهوتوی له پیّوهندی لهگهلا هونهره پیّشخستنی تیّدانهبوو، به لاّکو روانگهی (نهریّنی)شی، سهباره ته هونهره کان تیّدا دهربرابوو. لهم بارهوه له قورئانی پیّروزدا نووسراوه: ((الشعراءیتبعهم الغاوون. الم تراهم فی کللّ واد یهیمون. (سورهتی شعراء تایهتی ۲۲۶ } {گومراکان پیرهوی لهشاعیره کان ده کهن. ئایا نهتان دیتووه کهله ههمووکاریّکدا، (شاعیره کان) سهر سورماون؟

هونهری پهیکهرتاشیش چارهنووسی ههرلهسهرهتاوه روون بوو. لهترسی ئهوهی کهوه که بوت، نهبیّته پهرهستراوی پهیکهرتاشه کان، یاساغ کرابوو. بهلام لهبارهی هونهری وینه کیشانهوه، له قورئاندا ئایه تینکی ئه و تو نییه، که به روونی و راشکاوی یاساغ کرابیّت، بهلام لهبهرامبهردا، له فهرمووده کاندا له گهلایاساغ بوونی نیساندانی وینه ی کهس و گیانلهبهراندا، رووبه پووده بینه وه. لهم و تاره دا، مه جالی نیساندانی هممووی ئه و فهرموودانه نییه کهباس له یاساغ کردنی وینه کینسان ده کهن، به لکو تهنیا دوو فهرمووده له (سفینة بحار) لهبارهی (علم اختلاف صور المخلوقات) ده هینرینه وه: ((عن النبی (ص) قال: اشد الناس عزاباً یوم القیامة رجل قتل نبیا او قتلة نبی او رجل یضل الناس بغیر العلم او مصور یصور التماثیل)) ههروها شهم فهرموده به المحروده به السلام، قال ثلثة یعزبون یوم القیامه... من صور صورة من الحیوان، یعزب حتی ینفغ فیها.))

دەربرینی وەھا بۆچونگەلیک سەبارەت بە ھونەری وینهکینشان، بوو بە ھـۆی بـەدی هینانی کۆمـەلیک ئـالوگۆری تایبـەت لەھونـەری وینهکینـشانی ئیـسلامیدا. رەنگـه

هیّواشی بهرهوپییّش چوونی شهم هونه ره لهنیّرانی دوای ئیسلامدا، تائاستیّکی زوّر بههوّی شهم ریّگریه ئایینییه، بههوّی شهم ریّگریه ئایینییه، لهویّنه کیّشانی شهم ریّگریه ئایینییه، لهویّنه کیّشانی ئیسلامی وئیّرانیدا، تاراده یه کی زوّر بهو شیّره یهیه که له پهرستگه و مزگهوته ئیّرانی وئیسلامییه کاندا، له گهل بوونه وه گهلی زیندوودا بهرهو روو نابینهوه، بهلکو لهبهرانبهردا گول وگیا و ویّنه گهلی رازاندنه وه و شیّوه ههنده سی شیّوازمهندمان بهرچاو ده کهون، که به نه خشاندنی زوّر وهستایانه، دیوار و گومهز و مناره ی مزگهوته ئیّرانی وئیسلامییه کانیان، رازاندووه ته وه.

ژالی فور، له کتیبی (میر ژووی هونه ر)دا، له باره ی هونه ری ئیرانی — ئیسلامی وکاریگه ری ئاینی ئیسلام له سهر ئهم هونه ره، ئا بهم شیوه به بوچوونی خوّی ده رده برینت: ((له ئیراندا، به تایبه ت له شاری ئیسفه هاندا ئه و مزگه و ته جوانانه ی که گومه فره خریا شه شه ش پالووه کانیان سه ریان له ناسمان چه قاندووه، باشترین نهونه ی زهوق و هونه ری ئیرانین. ئه و مناره به رزانه ی که زوّر له دار کاجه جوانه کانی ئیران ده چن، یادگاری به رجه سینی رابردووی پرشکوی ئهم نه ته وه یه ن ده رکه و تنیکی زوّریان هه یه.

((لهبهر ئهوهی کینشانهوهی بوونهوهری گیاندار لهئاینی ئیسسلامدا حهرامه، بویه شیوه و وینه گهلیک دهبینین که له هونهری ئیرانیدا "بهتایبهتی" ئهوپهوی سهرنجیان دراوهتی. هیلی ساده و ئاسایی وهیلی راستهوخو لهو وینانهدا جیگایه کی ئهوتویان نییه، به لاکو ئهم هیلانه، زورگوراون و له چهپ وراستهوه، چهمانهوه، قهوس وپیپ وخهمینکی زوریان لهسهر ئه نجامدراوه. ئهم شیوانه، هونهری ئیسلامی له هونه دهکانی دیکه جیاده کهنهوه، ئهمه ئیدی جوریک غهریزهی شیوه پهسهنده، که تیرکراوه و ئهم همموو شیوه سهیر وسهمهرهیهی له مزگهوته ئیرانییهکاندا، له وینه کینشانی ئیرانی، له فهرشی ئیرانی و گهچ برینی ئیرانیدا، بهدیهیناوه.))

بهم جۆره، هۆی گهشهی زیادی فهرش چنین و کاشی سازی و گهچکاری له سهردهمی ئیسلامدا، بهچاکی دهرده کهویت. به لام ههل و مهرجی موسیقاش له ئایینی

ئيسلامدا، له وينه كيشان چاكتر نييه و تهنانهت دهتوانين بليّين كه ريّگري ئاييني لـهم بارهوه، توندتر بووه. ئهوهنده بهسه که سهرنجی ههل و مهرجی مؤسیقا که ئیرانی دوای ئیسلام بدهین. له ولاتیکدا که خه لکه کهی بهر لهوهی که شهم نایینه نوییه وهرگرن، بنی موتریب، منهیان نهدهخواردهوه (بنه وتنهی فردهوسنی وحنهمزهی ئيسفه هاني)، له ولاتيك دا كه له كونترين سهرده مه كانه وه، زهمزه مه و سرووده ئايينييه كانى (گاتاكان) بهئاوازهوه دهخويندرانهوه... لهوهها ولاتيكدا دواي دهسه لاتي ئايينه نوييه كه، مؤسيقا ياساغده كريت، ئاميره كان دهشكيندرين و جهنگه كان دەخرىنە لايەكەوە. درىزەى ئەم رىگرىه مەزھەبىيە، بەجۆرىك بەردەوام دەبىت، كەلـە سهدهی حهوتهمی کۆچیدا، ئیدی بهتهواوی خویندنی مؤسیقا لهقوتابخانه و ناوەندەكانى فېركردندا ياساغ دەكرېت، بېجگه له سۆفىيەكان ـ كـه لـه خەلوەتـەكانى خۆیان به کاری دهبهن ـ تارادهیه کی زور فیر کردنی مؤسیقا یاساغ ده کریت و بی شك که هۆكارى خورافاتى رەگەزى مەغۆلىش لەم ياساغكردنەدا، كارىگەرە. بەلام سەرەراى ئەم ھەموو ريگرى وياساغكردنانه، ھونەر سەرلەنوى ريڭاكەي خىزى دەدۆزىتەوه، چونکه ناتوانیّت بر ههمیشه بی دهنگ بیّت. مرسیقا له سهردهمی عهباسییه کاندا، له دەربارى خەلىفەكاندا جېيى خۆي دەكاتەوە و بەرەبەرە نفوز و كارىگەرىيەكى زۆر لـەنپو دەزگای خەلافەت و خەلكدا، يەيدا دەكات. گومانى تيدا نىيـە كـه عەرەبـەكان، مۆسىقا بەشىپوەيەكى كردەپىي لەئىرانىيەكانسەوە فىربسوون و مۆسىقاي ئىرانسى، لەسەرچاوە سەرەكىيەكانى مۆسىقاي دواي ئىسسلامە. بەلام بۆجارىكى تىرىش ههرههمان ئه و خهلیفانه ـ سهرهرای حهزیکی زور بو مؤسیقا ـ ئهم هونهره خۆشەويستەپان، لە ھەمان كاتدا كە بەسەرمايەي شادى وتەرەب دادەنا، وەك گوناه وكردهوهي شهيتان چاو لئ كردووه. لهميد رووي مؤسيقاي عهره بدا، (ناوي ئيبراهيم ماهان) ی ناسراو به (موصلی) ـ له دایکبووی ۱۲۵کزچی ـ وکورهکهی (ئیسحاق) ئەوەندە بەناوبانگە، كەچەندىن چىرۆكيان لە بارەوە دروستكردوون، كەلەم چىرۆكانەدا، كاريگەرى ئايىن بە ئاشكرايى دەبىنرى. سەرنجدانى ئەم چىرۆكە _ كەلەبەرگى يېنجەمى (اغانی)ولایهرهکانی ۳۱و۳۷هوه،وهرگیراوه منیشانده دا، کهموسلمانهکان به چدله

راوكێيه كهوه، چاويان له موّسيقا كردووه و كێيان به ئيلهامبه خشى موّسيقازانه گهوره كان زانيوه:

((ئیبراهیم گوتوویهتی که شهویک له ژوورهکهمدا دانیشتبووم، که پیریک به قهلافهتيكي سهير و سهمهرهوه هات و له يهنامدا، دانيشت. بانگيشتم كرد بـ نان خواردن، نهیخوارد و گوتی، خوراك خواردن كاری مروّقه كانه. شهرابم پیـّـدا، وهری گــرت و چەند قومیّکی لیّ خواردەوه. یاشان داوای لیّکردم که ئاوازیّکی بۆ لیّبدهم و گۆرانییـهکی بۆ بلیّم. پەسەندم كرد و عوودەكەم ھەلگرت و دەستم داپ ۋەنىين و گۆرانى گوتن. ئافەرىنى پى گوتم و گوتى: كە ھاوتات نىيە لە ھەموو جيھاندا. پاشان عوودەكمى لى لى وهرگرتم و بوخوی دهستیکرد به موسیقا لیدان و گورانی وتن. ئهندامه کانی لهشم و دەرودىوار دەستيان كرد به جووله. ئەو ئەوەندە به باشى گورانى گوت، كه من شەرمەزار بووم. پاشان عووده کهی دامهوه و منیش ههمان ئهو ئاوازهم ژهنییهوه. پاشان ئهو چوو و منیش هاتمه دەری و له ئەندامانی ماللهوهم پرسی، که ئایا ئاوازیکیان بیستووه یا نا؟ گوتيان به لني و له ژيافاندا شتيكي ئهوتومان نهبيستووه. ياشان چوومه لاي دهركهوانه كه و لیّم پرسی، ئایا پیاویّکی ئا بهو شیوهیه، که لهلای من هاته دهرهوه، دهزانی بهرهو كوي رؤيشت؟ گوتي سويند به خوا، كه وهها كهسيك قهد لهم دهرگايهوه نهجووهته دەرىخ. به سەرسورمانەوه گەرامەوه بۆ ژوورەكەي خۆم. لەناكاودا گورانىيەكم بىست، كە گوتی ((ئیبراهیم ینت سهیر نهبی الله علی یورهی که هاته لای تو، من بووم، که شهیتانم (ئیبلیس) و ویستم ئهو دوو ئاواز و گزرانییهت فیربکهم. چوومه لای هاروون و به دریژی بۆم گیرایهوه. فهرمانیدا، که عوودهکه ههلگرم و ببینم ئایا ئهو دوو ئاوازهم لهبیرن یان نا. عوده کهم هه لکرت و به ته واوی هه ردوو ئاوازه کهم ژهنین. هاروون ییکه نی و گوتی که ((له گهل شهستاندا تنكهل بووي!...))

...و بز جاریکی تریش ههمان ئهو شهیتانه، ههمان شهو شهیتانه بیزراوه له ئاییندا، ههمان شهیتانی دهرکراو له ئاسمان، دهبیته سوکنایی دهری موسیقازانه گهورهکان و دهچیته بهرگی ماموستای موسیقاوه و ئاوازی بی وینهیان فیردهکات.

له وتاره کهی پیشوودا گوتمان که ریگریی ئایینی، بهتایبهتی له ئیرانی دوای ئیسلامدا، بوو به هوی ههره سهینانی هونه ره کانی موسیقا و وینه کیسان و ئیستا ئیدی ده بی بلین که پیویستی خواپه رهستیش بووه ته هوی گهشانه و و پیسکه وتنی هونه ری بیناسازی، بهتایبه تی دروستکردنی مزگه وتی مهزن لهسه رده می ئیسلامدا. به لام ئایا مزگه و ته کان له رووی چ مودیلیک و فوونه یه که و درووستکراون؟

عهرهبه بهربهرو بیابان نشینه کان، کهبیناگهلی جیّی سهرنجیان نهبوون و لههونهری بیناسازیشدا ئهوهنده لیّهاتوو نهبوون، که بتوانن مزگهوتیّکی مهزنی ئهوتوّ بهیّننه کایهوه، بوّیه بهناچاری لهم بهشهدا، ههم له میللهته داگیرکراوه کان، بهتاییهت ئیّرانییه کان، هاوکارییه کی مهزنیان وهرگرت.

تهبهری دهنوسیّت که له سالّی پهنجای کوچیدا، لهبنیاتنانهوهی مزگهوتی کوفهدا، بیناسازگهلیّك بهشدارییان کرد، کهزوّربهیان موسلّمان نهبوون، سهرهرای ئهوهش بینای مزگهوته که لهبهردهستی بیناسازیّکدا بوو کهپیٚشترله ژیرفهرمانی دووایین پاشاکانی ساسانیدا کاری کردبوو. {وهرگرتنی مانایی} به لام بنهرهت وموّدیلی مزگهوته که بهو جوّرهی که شویّنهوارناسه کان لیّکی دهده نه و مالّی پیّغه مبهر(ص) بووه لهمهدینه دا. ئهم مالّه حهوشهیه ک بووه، که چوارده وره کهی به دیواریّك دهوره گیرابوو، له لایه که کوّمهلیّک ژووری بوّنیشته جیّ بوون ههبوون و لهلایه کی دیکهشهوه ههیوانیّکی ههبوو، که ستوونه کانی لهقه دی دارخورما پیّکها تبوون. ریّوره سه مهزهه بییهکان، لهم بینایه دا بهسهر کهوتنه و نه نجامه ده دران. چونکه شهوه ی بیو جی به جی کردنی ریّوره سه نایینییه که پیّویست بوو، بریتی بوو له: رووکردنه قیبله له لایهن نویژکهره کانهوه، نوراستنیان له کهرمای خوّر. لهم بینا سادانهوه، دواتر مزگهوتگهلیّکی مهزن به دی هاتن و له ههموو ولاتیکدا، به پیّی پیّویستیه ناوچه پیهکانی نهو ولاته گزرانیان بهسهردا هات. بهلام ولاتیککدا، به پیّی پیّویستیه ناوچه پیهکانی نه و ولاته گرزانیان بهسه ددا هات. بهلام ولاتیککدا، به پیّی پیّویستیه ناوچه پیه ناوچه بیه کانی نه و ولاته گزرانیان به به تاییه تی نیرانیی، به تاییه تایی نیّرانی، به تاییه تی ناییه تایی نیرانی، به تاییه تاییه تاییه تایی نیّرانی، به تاییه تاییه تاییه تایی نیّرانی،

لهبیناسازی ئیسسلامیدا ره تبکه پنه وه؟ ئایا بینای ئاته شکه ده ئیرانییه کان، هیچ کاریگه رییه کی له سهر مزگه و ته ئیسلامییه کان نه بووه؟ ئایا له دروستکردنی ئه مزگه و ته مهزنانه دا، دهستی به توانا و لینها توویی ئه و بیناسازانه له ئارادا نه بووه که پیشینه کانیان ته ختی جه مشید، تاقوه سان و مه دایینیان به دیه پیناون.

به لام له هه مان کاتیشدا گومان له وه دا نییه، که تایینی تیسسلام له بیناسازی و به رده هانکونی، به کورتی هونه ری تیرانیدا، کاریگه رییه کی قوونی داناوه. کاریگه ری نفرینی نه م تایینه، له هونه ری وینه کینشان و موسیقادا پیشتر باسمان لینوه کرد و کاریگه رییه ته رینییه که شهره الله بیناسازی تیرانیدا، تاراده یه که به و جوره به که سهره تا بینای مزگه و ته کان دروست کران و بیناسازه تیرانییه کان، به درین و این سه ده کان، هه مو هونه رو لینها تو ویی خویان له رازاندنه و و دروست کردنی مزگه و تدا به کاربرد و شاکارگه لی گه و ره یان به دیه یکنان.

یه کیّکی تری نهوه بوو که ویّنهی مروّق، بهتایبه تی گیانله به دریان گوری بو سهر شیّوه و شکلی جیاواز و لهم کارانه شدا نهوپه ری لیّ هاتوویی و وورد بینیان خسته کار، بهتایبه تی سوودیان له نوسینی (خهتی) عهره بی (کوفی) وهرگرت بورازاندنه وه ی پهراویّزه کان، چونکه پیته کانی نووسینی کوفی، خاوه نی ریّسای ئاسوّیین و کاتیّه که بکه و نه پالا یه کتر، پهراویّزیّکی ریّه و پیّه پیّک ده هیّنن. لهم رووه وه، بورازاندنه وه ی پهراویّزی کتیّبه کان زور گونجاون، ههر له بهر ئهمه شه که له زوّر بهی مزگه و ته کاندا، نهم خهته به رازاندنه وه یه کجار زوره وه، وه که جوانترین پهراویّز به کار براوه و نه وه نده پهره ی گرتووه، که تاراده یه کی زوّر هیچ خهتیک له دنیادا به پاده ی خهتی کوفی بورازاندنه وه، به کار نه براوه.

171

فهلسهفهي جوانيناسي له ئيسلامدا

تهوهی که گوترا لایهنی کرده بی تایینی ئیسلام بوو، له سهر هونه ره کان. به لام له رووی فه لسه فی و تیوّرییه وه تاراده به کی زوّر سه رنجی موسلمانه کان خرایه سه ر شهوه ی که فهلسه فه یونان شیبکه نه وه و وه سفی بکه ن. چونکه سه رچاوه ی فهلسه فه اله سه رخیان بیوّلای کوندا و لاتی یوّنان بوو و هه ندیّك له فه یله سووفه ئیسلامییه کانیش، سه رنجیان بوّلای فهلسه فه یوّنانی راکیّشرابوو. سه ره رای شهوه شی موسلمانه کان ناچار بوون که ته نانه فهلسه فه یوّنانی راکیّشرابوو. شهره خرمه تی تایینه وه، بوته وه ی له مه ترسی له ناوچوون بیاریّزریّ. فهلسه فه ی مه نارابی، شه بو عهلی سیناو غه زالی) سی فه یله سوفی مه زنی روّزه ه لات، باوه ری فه یله سوفه کانی یوّنانیان به باشترین شیّوه، شیکرده وه. به لام

(ئەبو نەسىرى فارابى، ئەبو عالى سىيناو غادزالى)سى فەيلەسىوفى مادنى رۆژھەلات، باوەرى فەيلەسىوفەكانى يۆنانيان بەباشىترىن شىيو، شىيكردەوە. بالام تەنانەت ئەم سى فەيلەسووفە گەورەيەش، بنەما فەلسەفىيەكانى يۆنانيان بۆسلەللىدنى بنەما ئايىنىيەكان بەكار برد.

(ئەبونەسرى فارابى) (۲٦٠-۳۳۹ كۆچى) كەلـە لۆژيـك، فەلـسەفە، بيركارى، پزيشكى ومۆسىقادا گەيشتبوو بەوپەرى زانـست وبالآيى لەسـەردەمەكەيدا و زمانـه باوەكانى ئەوكاتى دەزانىن، ئەوجارىش خۆى بەقوتابى ئەرەستۆ دادەنا و باسـى لـەوە دەكرد، كەكتىبى (سماع) ى ئەرەستۆى چل جار خوينىدووەتـەوە و هىنـشتاش هـەر بـه پيۆويستى دەزانى كە بىخوينىنتەوە. ھەروەھا دەيگوت ئەگەر من لە سەردەمى ئەرەستۆ گەيشتبام، ئەوا بە گەورەترىن قوتابى ئەو دادەنرام. لەكتىبى بەناوبانگى (آراء مدىنـة فاضلة)دا، ئەو ئارەزووانەى كە ئەفلاتوون بۆ پىنكهىنانى (مەدىنـه فاضلة) هـەيبوون، باسيان لىنـوە دەكرىنـت و لـه كتىبىنكى دىكەشـدا بـەناوى (كۆكردنـەوە لـەنىوان راى ئەفلاتوون وئەرەستۆ) ھۆگرى ئەو سەبارەت بە فەيلەسووڧە يۆنانىيەكان ئاشكرايە.

بهم پیّیه بو شیکردنهوهی فهلسهفهی جوانیناسی له ئیسلامدا، باشتره که ئاوهکه له سهرچاوهکهوه ههلگوزین و راستهوخو بچینه خزمهتی ئهفلاترون وئهرهستو. بهلام له ههمان کاتیشدا دهبی دان بهوهدا بنیین که لیّکولینهوهکانی فارابی له موّسیقای زانستی روّژههلاتدا، زوّر گرنگن وتهنانهت دهتوانین بلّیین که موّسیقای ئیّرانی، به دهستی فارابی داریّژراوه. چونکه فارابی یهکهمین کهسه که کهوته بیری ریّکخستنی مهقامهکان و ئهندازه گرتنی مهوداکان.

نووسراوه بهناوبانگه کهی فارابی له موّسیقادا، له دوو بهرگدایه، لهژیرناوی (کتاب الموسیقی الکبیر)، کهبهداخهوه بهرگی دووهمی لهنیّو چووه. خالی جیّبی سهرنج لهم نووسراوهیهدا، باسیّکه که فارابی له روانگهی دهروونناسییهوه، سهبارهت به بههای هونهر دهیکات. رهنگه سهرنجدانی نهم بنهمای دهروون ناسییهی هونه بر بووبیّت، که فارابی ههولیّداوه کاریگهری هونهره کهی خوّی لهکوّری (سیف الدوله)دا، تاقیبکاتهوه و بهنالهی تاره کهی کوّمهلیّك وهگریان بخات و بهناوازیّکی دیکهش، ههمان شهو بیسهرانه وهپیّکهنین بخاتهوه و دواجار بیان خهویّنیّ.

دهتوانین بلّین که شهبو عهلی سینا ((۳۷۰-٤۲۸)کوچی }ی، گهورهترین فهیلهسووفی ئیسلامیش توانی زانست وفهلسهفهی یوّنانی کوّن به لیّزانی و توانای داهیّنانی تایبهت بهخوّ، بهشیّوهیه کی گونجاو بخاته خزمه تی زانا ئیسلامییه کان. له کتیّبی (شهفا و دا، له و باسانه دا که کهلهباره ی شیعر ولوّژیکه وه نووسیونی، شتیّکی شهوتوی بهقسه کانی نهرهستووه زیاد نه کردووه و وته کانی ماموّستاکه ی بهته واو و بی ههله داناونه ته وه . نه لبهته قسه کانی نهرهستوی کت ومت نه هیّناونه ته سهرزمانی عمره بی، به لکو به سهلیقه و داهیّنان و روانگهیه کی به رفراوانه و ، کهتایبه ت به مفیله سووفه گهوره نیّرانییه یه ، باسه کانی سهر له نوی دارشتوونه ته وه.

له پیّوهندی لهگهل موّسیقاشدا ناوبراو له سیّ بهرههمی خوّیدا، لهم بارهوه قسهی کردووه- لهوانه بهشیّك له کتیّبی (شفاء). نهم هونهره، شهش وتارو ههر وتاریّکیش چهند بهش له خوّ دهگریّت که بهم شیّوهیهیه: له پیشهکی کتیّبی(نهجات)دا، لهناو

پیرستی کتیبه که دا، دوای به شی (علوم الریاضة) به شیخ کمان له ژیر ناونیشانی (کتاب الموسیقی للشیخ الرئیس ابو علی بن سینا من جملة کتاب النجاة))دا، ده که ویته به رچاو. به لام له زوربه ی نووسینه کاندا ئه م به شه که وتووه. هه روه ها له (دانشنامه علایی)شدا، که به زمانی فارسییه، ئه بو عه لی سینا له باره ی مؤسیقاوه قسمی کردووه. ئه و پیناسه یه ی که ئه بو عه لی سینا له باره ی مؤسیقاوه ده یکات، زور سه رنج واکیشه ((مؤسیقا زانستیکی بیرکارییه، له باره ی (احوال نغمات من حیث ملایه و التنامز و احوال الازمنه بین النغمات...))

لـه بهرههمـه کانی ئـه بو عـه لی سـینادا، مهسـه له کانی دارشتن و دانان و تهسنیفکردن له موسیقادا و شیکردنه وهی ئامرازه کانی موسیقا، به دوور و دریدی باسى ليوه كراوه. به لأم به و جورهى كه باوه له و به رهه مانه دا كه ثهبو عهلى سينا له بارهی موسیقاوه دایناون، کاریگهری (ئەقلیدس) زور بەرچاو و تەنانەت ھەندیك لـه سهر ئهو باوهرهن، که نووسراوه کانی ناوبراو لهم پیوهندییهدا، وهرگیرانیکن له بهرههممه کانی ئەقلىدس. دانى بريار لەم بارەوه، لە حالىكدا گونجاوه كە بەرھەمەكانى ئەقلىدس لەگەل نووسراوەكانى ئەبو عالى ساينا بەراورد بكەين. {نووسەرى ئەم دېرانە، بەشى ھونەرى نۆيەم، لە يەكەمىن باسەكانى بەشى يەكەم لە لۆژىكى شىعروجۆرە ھونەرىيە شىعرىيەكان وبەشەكانى شىعرى يۆنانىم، لەكتىبى (شفا)دا، له گهل به رهه مه که ی نه رهستن (بوتیقا) به راور دکردووه و به و ناکامه گهیشتم، کهنهبو عهلی سینا وهرگیرانیکی نازادی لهو کتیبه کردووه و له هونهری شیعردا، روانینیکی جیاوازی له ئهرهستن همهبووه کی به لام بهراوردکردنی بهرههمه کانی دیکهی نهبو عهلی سینا و بهتایبهتی چاپ وبلاوکردنه وهی نووسراوه چاپ نه کراوه کانی، له گهوره ترین شانازییه کانی ئه م ولاته و له به هرهمه نده گەورەكانى ولاتەكەمان دادەنرىت. بەتايبەتى لەم كاتەدا، كە جىزنى ھەزار ساللەي ئەو بەرىزە دەچىت (كاتى نوسىنى ئەم وتارە)، زۆر يىوپىستە و ھەلىبەت ئەملەش لهئهستزی کهسانبکدایه، که زانباری هونهری ورد و باشیان ههیبت. شهوهی که

لیرهدا، بهم شیّوه کورته باس له نووسراوه کانی له پیّوهندی له گهان موّسیقادا کرا، بوّ ئهوه بوو که جیّگه پیّیه ک بکهینه وه تا هاوکاری هاوریّیانی دیکه له دارشتنی موّسیقای ئیرانی بکات و بهره و کهناریّک ریّنویّنیان بکات.

بىق ناسىينى جىوانى لى ھونىدرى ئىسسلامىدا، دەبىي بەتايبىەتى سىدرنجى ھونەرە(كەلامى)وبىناسازىيەكان بدەين. جوانى كەلام، درنىۋەى ھەمان ئەو جوانىيە كەلامىيەيە كە بۆتىقاكەى ئەرەستۆ بەھۆى ئەبو عەلى سىناوە پەرە پىدەدا و دەبىتىه بىناغەى (رەوانبىۋى) لە ئىسلامدا.

راسته که هونهری ئیسلامی هونهریّکی پیّکهاتوو له بهشه جیوراو جوّرهکانه، بهلام روّحی ئیسلامی، ههمووی ئهم بهشهجیاجیایانهی پیّکهوه بهستووه، بهو جیورهی که لهگهال ئهو ههموو جیاوازییانهی که بهشه جیاجیاکان ههیانه و له ههر ولاتیّکی پهیرهوی ئیسلامدا، هونهری ئهم ولاته له سهر بنهمای هونهری بهر له ئیسلام شکلی گرتووه، کهچی بهم حالهشهوه یه کیّتیه که له نیّوان هونهرهکانی شهو ولاته دا ههیه سهرچاوهی ئهمهش له بنهمای تاکایهتیهوهیه (واته باوه پههبوون به خوای تاك وتهنیا).

ثه و خاله ش که رازاندنه وه ی مزگه و ته کان به زوری به خه تی کوفی گوشه دار و هیلی پیچاو پیچ و ته و نکاری و گول و لاولاو و بنه گیا و گرییه کان نه نجام دراوه، به هوی هه مان نه و بنه مایه یه که له یه که مین بنه مای تاییه تمه ندییه نیسلامییه کانه.

رازاندنه وهی بیناسازی مزگه و ته کان، له شیره گه لی هه نده سی ها و پی له گه لا شیره گیاییه کان، پیکها تووه. له زفر به ی میحرابه کاندا ده بینین که چه ند تاقی که له ناویه که دروستکراون و نه گه ر له تاقیککدا رازاندنه وه هه نده سییه کان به کاربراون، نه وا دوو تاقی دیکه به نه خش و نیگاری گیاییه وه، ده وریانداوه.

ئاكام ئەرەپ كەجوانىناسى ھونەرى ئىسسلامى، ئە سەربنەماى يەكىتى ئە زۆرىنەدايە و خەتى ھونەرى ئىسلامىش، بازنەيەكە ناوەندەكەى خولقىنەرى جىھانە و ئەم مۆرى يەكىتىيە كە ئەتەويلى ھونەرى ئىسلامى دراوە ئەم ھونەرە ئە ھونەرى ولاتە نامۆسلمانەكان جيادەكاتەرە.

ئهگهر نهخش و نیگاره کان له هونهری ئیسلامیدا موجهره دن ـ ئهگهر شیّوه ههندهسییه کان، چهمکی موجهره دییان تائه و په پی بردووه ـ ئه وا ئه مه بیّخی ده توانی پیرهندی بیّت لهگهل دنیای ههستپیّکراو و لهبهرامیه دا به دیهیّنانی پهرانی پیّوهندی بیّت له گهل دنیای هه ساله ده توانی ده و تاك و تهنیادا.

17%